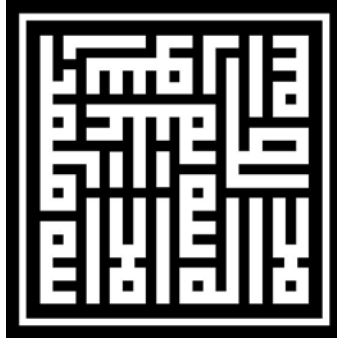

AHMED HULÛSİ

İSLÂM'IN
TEMEL
ESASLARI

"İSLÂM" IN
TEMEL
ESASLARI

AHMED HULÛSİ

www.ahmedhulusi.org

**Arif Allâh'a yönelir;
Gafil, dedikoduyla tükenir!..**

AHMED HULÛSİ

3

Nankörler gafletlerinden başka bir şeyi artırmadılar.

AHMED HULÛSİ

**Görüyorsan şükürdesin
Gafilsen küfürdesin!..**

AHMED HULÛSİ

**İnsanların kurtuluşu, İslâm Dini'ni ve
dayandığı Allâh sistemini anlamadadır.**

AHMED HULÛSİ

Mecazı “Hakikat” sandılar;

“Hakikat”i mecazda arayarak ömürlerini zayi ettiler.

AHMED HULÛSİ

◆ "İSLÂM"IN TEMEL ESASLARI

İÇİNDEKİLER

SUNU -----	8
İLTİCA-----	8
İSLÂM-----	12
NAMAZ - ORUC - HAC - ZEKÂT-----	26
NAMAZ-----	28
CUMA NAMAZI-----	38
FÂTİHA:"HAMD"İ ALLÂH EDER!-----	48
CEHENNEM, RAHMETTİR! -----	58
NİÇİN CEHENNEM -----	60
"DİN GÜNÜ" NE ZAMANDIR -----	70
"KULLUK" NEDİR -----	76
"HİDÂYET" NEDİR, NASIL OLUŞUR -----	88
İSTENMESİ ZORUNLU SIRAT-----	104
RUKÛ -----	108
SECDE-----	112
"ORUC"-----	116
"HAC"-----	122
HAC OLAYINDAKİ İKİ BÜYÜK SIR-----	124
KÂBE VE ARAFAT'TAKİ SIRLAR -----	128

◆ "İSLÂM"IN TEMEL ESASLARI

HACCIN İKİNCİ YÖNÜ-----	136
"ZEMZEM"İN SIRRI-----	148
"ZEKÂT" -----	150

SUNU

İLTİCA

Ya Rabbel Âlemiyn!

“Mescid” ve “câmi”ler, “tapınak”lara dönüştürülmüş; “ALLÂH” adıyla tanıttığın Azîz ve Subhan varlığın ise “tanrı” olarak algılanır olmuş!

Göktürk’lerin “göktanrı”lı din anlayışı, “müslümanlık” olarak hemen hemen bütün insanlığa yayılmış! Hani neredeyse ayaksesleri işitilecek tanrılarının... Son umut ise, Hz. İsa’nın “Muhammedî Hakikat”ın seslenişini tasdiki! Zirâ, mecâzlar hakikat sanılmış; Hakikat, mecazlarda aranır olmuş!

Kin, nefret, şiddet, intikam, gadap; kan, barut, gözyaşı günden güne sarmada dünyayı... Gafletin doğal sonucu, Celâl’in kuşatmada gitgide insanlığı...

İslâm’ın temel esasları, hakikatlarını yitirmiş insanların indinde; şekil ve kabuktan ibaret kalmış! Sanki, ilim kaldırılmış yeryüzünden, Deccal öncesi son günlerini yaşıyor, Dünya!

"Namaz"ın, mü'minin "mi'râc"ı oluşu dillerde dolaşan bir hikâye hâline gelmiş...

"Ey İMAN EDENLER, İMAN EDİN <B> sırrıyla <ALLÂH>a!"

âyetindeki uyarın sanki Kur'ân 'dan silinmiş; **"mi'râc 'ın namaz olmasının"** anlamı üzerinde hiç durulmaz olmuş!... Anlatılanlar yalnızca, elin-ayağın, kolun-bacağın nerede-nasıl durması gerektiği; ya da neyin nasıl giyileceği! Hiç sözedilmemekte, beynin neleri,nasıl düşünmesi gereğinden!

"Hac", çoğunluğa göre, taştan dört duvarı ziyaretle, Arafat tepesi civarında toplanıp tapınma; "Arabı zengin etme" faaliyeti!... Medine ziyareti ise, sanki, ölmüş bir büyükelçinin kabrini ziyaret! Ya, "hac" dönüşü için konulmuş asılsız, Kur'ân 'a göre hiç geçerliliği olmayan kurallar!... "Terazi tutmamak", "saçının kılını göstermemek"; neredeyse diri diri tabuta sokacaklar hac dönüşü insanları!

"Oruç" mânâsını yitirmiş; sağlık ve zayıflama kürlerine dönüşmüş; yalnızca bedensel bir sorunla sınırlı kalıp; "Samediyet" nurlarının bizlerde açığa çıkışı sırrı hiç hatırlanmaz olmuş!

"Zekât"ın anlamı değişmiş, hikmeti örtülmüş; vergi sanılmış; gerekçesi açıklanmadığı için, insanlar zekâtı, devletten vergi kaçırma uyanıklığı(!) kabul ederek, bir yana atmışlar... Başkalarının hakkını, hakkıyla ödememenin gelecekte kendilerini nasıl bir faturayla karşılaştıracağını düşünemez olmuşlar!

İlim ve irfanı kaldırmaya başladığın için yeryüzünden, Din, ruhsuz bir ceset olarak; "toplumsal düzen için gelmiş bir nizâm-ı ilâhi" diye pazarlanmaya başlanmış... Mecâzi, Hakikat sanan, Gavs(!), Kutup(!) ve Mehdî'ler(!) neredeyse

her ÷lkede, her mahalle veya köyde ortaya çıkmış!

Ya Rabbî, imtihanın pek zorlu!

Bir yandan açarken Hakikat'ın perdesini; diğler yandan, halkı takarak gâfillerin peşine; görünmez ediyorsun gene Kendi Hakikatini! Perdeciyle uğraşıp, perdenin ardındaki sırra ermekten gafil oluyorlar!

Ya Rabbî...

Birbirimizle uğraşmakla ömrü heder edip, hakikatten gâfil olarak bu dünyadan ayrılmaktan bizi koru!... Bize, sevdiklerinde açığa çıkardığın fiil ve davranışları nasip et!

Nimetlerinle beslenip, palazlandıktan sonra nankörlerden olmaktan arındır!

Küfrün ve şükürün, kime ve niye olduğu, hakikatını idrak ettir!

Hükmüne ve takdirine razı olarak yaşamayı ve bu imanla ölmeyi nasip et!

Ya Rabbî...

Öğretmesen, bilmezdim! İdrâk ettirmesen, kavrayamazdım! Kolaylaştırmasan, hazmedemezdim!

Dilemesen, verdiğin ilmi bu kitaplar aracılığıyla yeryüzündeki kullarınla paylaştıramazdım!

Ne yaptıysam, hüküm ve takdirin kadarıyla, “ku”luğumun sonucudur!...

“Hiç”im ve “Bâki”sin!

“Takdir ettiğın kadarıyla açıkladım”; diyorsam da, irfan ehli bilir ki, açan Sen’sin!... Ve açışından sonra geçmişte olduğu gibi, bu defa da gene örteceksin! Bu arada nasip ettiklerin de

paylarını alacak...

"Kul"un olduğumu fark ettirdin, yaşattın; ilmindeki sayı kadar şükretsem de gene şükr de acimi itiraf ederim... Nankörlerden olmaktan sana sığınırım!...

"Kul"luk görevimin başarısının, senin hüküm ve takdirin ile oluşunun idrak ve huzur içinde ölümü tattır ve sâlih "kul"larına ilhak eyle!

Yeryüzünde yaşayan, ardımda kalanlara da selâmet ihsan eyle; tezkiyeyi nasip et!

Allâhu ekber!... Bismillah!...

1

İSLÂM

"İslâm" nedir?

12

Neden "İslâm"?

"İslâm" kelimesi kullanım alanı olarak iki mânâdan kaynaklanıyor;

- Selâmete çıkma, selâmete erme anlamına.
- Teslim olmak anlamına...

İslâm'ı anlamak için, öncelikle "**H. Muhammed Neyi OKUDU**" isimli kitabımızda anlattığımız bir biçimde "**İkra**"- "**Oku**" diye başlayan, ilk âyetlerin mânâsını anlamak gerek. Bundan sonradır ki, İslâm`ın ne olduğunu anlamak daha kolay olur.

Niçin İslâm?

"İslâm", selâmet bulma, selâmete erme, "**selâm**" isminin mânâsının sizde açığa çıkması anlamında!

"**Allâh**"ın "**selâm**" isminin mânâsı ortaya çıktığı zaman kişi, bir kısım ilâhi isimlerin mânâsıyla tahakkuk etmek suretiyle,

"Cennet yaşamı" dediğimiz yaşama geçer.

İşte bunun içindir ki **İslâm**, bunun için **teslim olmak!**

"KESİNLİKLE ALLÂH İNDİNDE DİN İslâm'dır";

diyor Kur`ân!..

Din, "ALLÂH HÜKÜMLERİ bütünüdür; **"ALLÂH DÜZENİ"**dir; **"ALLÂH SİSTEMİ"**dir!

Buradaki ilâhi sistem ve ilâhi düzen kavramlarını yanlış anlamayalım!.. Beşeri düzenlerle, sosyal-siyasi düzenlerle, siyasi rejimlerle buradaki düzen kelimesini karıştırmayalım.

13 **"ALLÂH SİSTEMİ"** dediğimiz zaman, olayı kelime şekliyle, şeriat yönüyle de ele almalıyım!

Bu öyle bir düzendir ki, Kur`ân bize bu sistemin HER AN , her zerrede yürürlükte olduğunu bir çok yerinde vurguluyor.

"VE LEN TECİDE Lİ SÜNNETİLLAHİ TEBDİLÂ" (48-23)

"ALLÂH'IN YARATIŞ SİSTEMİNDE ASLA DEĞİŞME-YENİLENME OLMAZ"

âyeti, bu **genel düzeni ve sistemi** anlatıyor.

Yani ister nebat, ister hayvan, ister insan, ister melek, ister cin olsun, **tüm varlıklar bu genel sistem içinde kendi varoluş gayelerine uygun olarak görevlerini meydana getirmektedirler!**

"KESİNLİKLE ALLÂH İNDİNDE DİN İSLÂM'DIR"

âyetinde de işaret edilen mana, tüm varlıkların bu **"doğal ve zorunlu teslimiyeti"**dir..

Yani bir diğer ifadeyle;

"Evren tüm içindekileriyle "ALLÂH"a teslim hâldedir"!

KESİNLİKLE TÜM VARLIKLAR ALLÂH'A TESLİMDİR Kİ BU GERÇEK DİNDİR!

Varolan hiç bir varlık, hakikatı itibarıyla, esası itibarıyla **"ALLÂH"**a isyan edemez, âsi olamaz.

İblis`in "Allâh"a isyanı dahi, ezeli görevi ve var oluş programının sonucudur!... Çünkü varoluş mertebelerinde, bir çok varlıkların, kendi görevlerini yapmaları, veya imtihana tabi tutulmaları, **cinler** aracılığıyla olacaktır.

Eğer **İblis`in** o isyan dediğimiz hâli olmasa, ne Adem cennet yaşamından ayrı düşer; ne insanlar madde bedeninin getirdiği sıkıntı ve zorluklara düşer; ne de insanların geçmişteki cennet halinden çok daha ileri boyutlarda olan özlerindeki ilahi gücü ortaya çıkarma, çalışmaları var olurdu!..

Çünkü, zaten Adem, cennet yaşamı içinde iken bugün hedeflediğimiz, istediğimiz şeylerin bir kısmına sahipti... Yani, o bir kısım ilahi güçlerle tahakkuk ediyordu!

Cennette herkesin her istediği olacaktır!

Adem`in de cennette hemen her istediği oluyordu!

Ancak şu farkla ki...

Adem Aleyhisselâm yeryüzünde yaratılmıştı!..

"YERYÜZÜNDE BİR HALİFE MEYDANA GETİRECEĞİM"...

âyeti de, **O`nun** yeryüzünde varoluşunun apaçık ispatıdır!

Bizler gibi bir madde bedeni mevcuttu!.. Bu sebeple de bulunduğu yere **"yeryüzü cenneti"** denmekteydi!

Ancak yeryüzünde yaşamasına rağmen, bizim bugün elde

edemediğimiz pek çok isteklerini gerçekleştirebiliyordu...

Çünkü kendisindeki ilâhi güçlerin açığa çıkmasını engelleyen "**VEHİM**" duygusu oluşmamıştı!

"**VEHİM**" duygusu insanda mevcut bulunan en büyük şer güçtür!

Varolmayan ya da varolması mümkün olmayan şeyleri imkan dahilinde göstererek **bilinci âdetâ esir eder!** Tüm korkuların, endişelerin, sıkıntıların kökeninde "**vehim**" yatar!

"**Negatif varsayım**" diye günümüz diline çevirebileceğimiz bu deyim insan yaşamındaki yeri hiç kimsenin tahmin edemeyeceği kadar büyüktür!

15

Eğer kişi "**VEHİM**" duygusunu kontrol altına alabilirse, yaşamı âdetâ cennet yaşamına döner... Buna karşılık insan "**vehminin**" esiri olursa, yaşamı artık bir cehennemdir!

Varolmayanı var sandıran; varolanı da görmezlikten getiren kuvvettir "VEHİM"!

İnsan, "VEHİM" hükmü altına girmemiş bir akılla herhangi bir şey düşünüp, o şeyi yapmağa karar verirse; ve bu hususta da azimli olursa, normal şartlara göre imkânsız olan o şeyi mümkün hâle getirebilir!

Ve sanki bir madde bedeni yokmuşçasına özgür bir yaşam sürebilir... Sanki cennetteymişçesine!..

İşte **yeryüzünde yaratılmış olan Adem** Aleyhisselâm da, "**VEHİM**" duygusunu tatmadan yaşadığı için bulunduğu ortam "**yeryüzü cenneti**" olarak tanımlanıyordu..

Şu gördüğümüz, içinde yaşadığımız nizam, gerçeği itibarıyla, ilâhi hükmün âşikâre çıktığı bir nizam ve düzendir.

Kâinatın ve evren içindeki her birim...

Dikkat edin, burada **"birim"** kelimesi özellikle üzerinde durulması gereken bir kelimedir; zira insan, melek, cin, hayvan, nebat hep birim kelimesinin içine girer...

Evet, **her birim, gerçek mânâsıyla "Allâh"a kulluk hâlinededir.** İnsanlar ve cinler için zaten bu, **Kur'ân** 'da çok açık ve seçik vurgulanmıştır.

"BEN İNSİ VE CİNNİ YALNIZCA KULLUK ETMELERİ İÇİN YARATTIM"!

Allâh'ın bir gaye için yarattığının, o gayeye hizmet vermemesi mümkün değildir!.. Muhaldir!

16

Dikkat ediniz, buradaki âyette hiç bir sınırlama yoktur!..

"Müminleri kulluk etsinler diye yarattım", demiyor!..
"Sadece insanları...." da demiyor!..

"Cinleri de..." diyor. " diyor.

"Cinleri de..." dediği zaman, **"şeytan ve iblis"** tavsifleriyle anlatılan **tüm cinler** dahi bunun içine giriyor!

Melekler, zaten **mutlak kulluk halinde!..** Bütün **melekler** doğal olarak ALLÂH hükümlerinin gereğini uyguluyor, yerine getiriyor.. Onlar için zaten tartışma yok.

"İnsanlar ve cinler" için, acaba kulluğu yerine getiriyor mu getirmiyor mu tartışması var! Halbuki bu tartışma da abes!

Âyet var **Kur'ân-ı Kerim** 'de!

Âyete göre **"İNS" ve "CİN" türleri istisnasız ve sınırlamasız hepsi de "Allâh"a kulluk etmeleri için yaratılmıştır.**

"Allâh" bir nesneyi, bir birimi ne iş için yaratmışsa, o birim

yaratılış gayesinin gereğini mutlaka, olduğu gibi yerine getirecektir! Bunda hiç bir tereddüt yoktur!

İşte bu yüzdendir ki, **ALLÂH muradına** uygun olarak yaratılmış olan bütün varlıklar, "**Allâh**"ın dileğine uygun olarak, gereken fiilleri ortaya koymaktadırlar.

Bu "**Din**"dir ve bu "**İslâm**"dır.

Onun içindir ki âyette:

"KESİNLİKLE ALLÂH İNDİNDE DİN İSLÂM`DIR". (3-19)

denmiştir.

17 Ve ayrıca vurgulanmıştır ki:

"İSLÂM`IN GAYRINI DİN SEÇENDEN BU KABUL EDİLMEZ"! (3-85)

"KİMİN ANLAYIŞINI İSLÂM`I KAVRAMAK ÜZERE AÇARSA ALLÂH, BU ONA RABBİNDEN BİR NURDUR" (39-22)

Evet, "**İslâm**"ı gerçek anlamıyla kavrayabilmek son derece büyük ve önemli bir iştir; ki, Rabbinden kendisinde açığa çıkan bu "**NUR**", yani gerçeği farketme-kavrama gücü, kişiyi evrensel sistemi tanıma noktasına ulaştırır!

Şimdi biz âyetleri anlamak için incelerken, öncelikle şunun üzerinde çok duracağız... Âyetin başında ve sonunda herhangi bir sınırlama, bir istisna var mı, yok mu?.. Önce buna bakacağız!

Meselâ:

"BİZ YERYÜZÜNDE İNSANI HALİFE OLARAK MEYDANA GETİRDİK."

derken **insanın halifeliğini "yeryüzü"** ile sınırlıyor!
Yeryüzünde halife! Burada bir sınırlama var!

Fakat, **"Kesinlikle Allâh indinde Din İslâm"**dır derken, orada bir sınırlama bir kayıt yok... Yani, dünyada veya falanca galakside demiyor!

Nerede?..

Dünyada da! Dünyanın içinde bulunduğu güneş sisteminde de! Diğer galaksilerde de!

Kâinatın tamamında yani **bütün bu evrenin tüm yapısında, her zerrede, her noktada bütün varlıklar Allâh`a teslimdirler!**
Burada kesin olarak işte bunu vurguluyor!

18

Yalnız burada gözden kaçırmamız gereken nokta şudur:

"Bütün varlıklar Allâh`a teslim olmuş vaziyettedirler"
derken, birimler kendi özgür iradeleriyle **"Allâh"**a teslim olmuş, değil!

Birim, "FITRATIYLA" yani var oluş şekli ve programıyla Allâh'a teslim olarak yaratılmıştır, zaten!..

Birim, **Allâh'**ın indinde, dilemesine uygun olarak meydana getirilmiştir **Allâh** tarafından...

"FITRATIYLA" meydana getirildiği için de, teslim olmuş durumdadır! Yani, birimin teslimiyeti dediğimiz, **"Allâh'a teslim olma hâli"** dediğimiz, içinde bulunduğu hal, var oluşundan yani **"fitrat"**ından meydana geliyor otomatikman!..

Yapısından, nüvesinden, özünden meydana geliyor!

İşte bunu izah içindir ki Hz. **Rasûlullah:**

"Her doğan çocuk İslâm fitratı üzere doğar"

demiştir. (1)

(1)"FITRAT" konusunun içyüzü geniş bir şekilde "**HZ. MUHAMMED NEYİ OKUDU**" isimli kitabımızda açıklanmıştır. Arzu edenler bu konuyu detaylarıyla oradan inceleyebilirler!
A. HULUSİ

Olaya yüzeysel bakanlar diyor ki; "müslümanlığı kabule istidatlı olarak doğar her doğan çocuk"!

Hayır! Olayı yalnızca "**müslümanlık**"la kısıtlayarak **dar anlamda** almamalım!

19

Her doğan çocuk; ki bunu bebek diye de; veya geniş kapsamlı olarak kâinatta var olan her varlık diye de anlamak mümkündür... **İslâm fıtratı** üzere doğar, yani **İslâm** kelimesinin açıkladığı mânâda, programlanmış olarak meydana gelir.

Nitekim başka bir âyet:

"DE Kİ: HEPSİ DE (Şâkileleri) VAROLUŞ PROGRAMLARI DOĞRULTUSUNDA FİİLLER ORTAYA KOYARLAR!" (17-84)

Âyette geçen "**ŞÂKİLE**", daha önce izah ettiğimiz, "**FITRAT**"ın oluşturduğu programın doğrultusu", anlamındadır..

İşte bu husus, "**İslâm**"ı açıklar.

Yani, var olan bütün birimler;

"KESİNLİKLE ALLÂH İNDİNDE DİN İSLÂM'DIR"

hükmünce meydana gelmiştir.

Bu yüzdendir ki "İslâm", dünyada sadece belli bir kavmin veya insan topluluğunun dini değil; kâinatta geçerli olan nizam, ilâhi düzendir!

Şayet bunu anlıyabildiysek, artık "İslâm"ı dar mânâda sadece belli ölçülerle, şekillerle kayıt altına almayalım!

"İslâm", "Allâh"ın, dilediği mânâları ortaya koymak üzere, kâinatta mevcut tüm birimleri kendi ilmiyle, ilminden, dilediği yapı ve özelliklerle; dolayısıyla da kendine "TESLİM" bir hâlde halketmesi; ve birimlerin de bu gayeye yönelik davranışları doğal olarak ortaya koymalarıdır.

Bu durumda bir kişinin "İslâm"ı fark ve kabul etmesinin doğal sonucu olarak ne yapması gerekir?

Burada şu gerçeğe işaret edelim;

İslâm inancına göre kişinin muhatabı Allâh`tır; Rasûlullah`tır! Bunların dışında inancını kimseye ispatlama mecburiyeti yoktur!

20

Kişi inanır veya inanmaz, bunun sonuçlarını da ölüm ötesi yaşamda görür! Çünkü bu dünya zorlama değil, "TEKLİF" dünyasıdır!

Kimsenin başkalarını herhangi bir konuda inanmaya zorlama hakkı yoktur!

Nitekim aşağıdaki âyette bu konuya açıklık getirilmiştir:

"DİN İÇİNDE ZORLAMA YOKTUR!" (2-256)

Ne var ki **KUR`ÂN-I KERİM'İN** bu açık hükmünü ifade eden âyet birçok müslüman olduğunu ifade eden kişi tarafından benimsenmemekte; çeşitli mantık oyunları ile insanlara zorla-baskıyla **İslâm** önerileri uygulattırılmak istenmektedir..

Yani, insanlar, inanmadıkları şeyi yapmağa zorlanarak, **"münâfık-ikiyüzlü"** hâle getirilmektedirler!

Oysa, yaşadığımız dünya **"TEKLİF-ÖNERİ"** dünyasıdır; **"İMAN**

EDEN imanının gereğini "iman"ı kadarıyla yapar; "iman"ı olmayan da dilediği gibi yaşar ve ölüm ötesinde de bunun sonuçlarına katlanır!

"CEZA", yani yapılan veya yapılmayanın karşılığı ölüm ötesinde ALLÂH sistemi içinde alınacaktır!

Burada bir nebze değinmek istediğim bir husus da şu;

İnsanların önemli bir kısmında **"NEFS"**inden ileri gelen bir biçimde, çevresindekilere hükmetme; önde olma; baş olma; insanları gütmeye duyguları vardır! Oysa bu kişilerin çoğu, yaptıkları çalışmalarla kendilerini çevrelerine kabul ettirebilecekleri bir mevkiye gelememişlerdir!

21

İşte bu durumda, kendi yetersizliklerini kapatmak için, **dini kullanıp; "Allâh adına", "Peygamber adına", "Kur`ân adına"** diyerek; bir kisveye, etikete bürünüp, insanlara zorla yön vermeye çalışırlar!

Eğer, bu kişiler psikoanalitik incelemeye tabi tutulursa; görülecektir ki, çoğunlukla bu kavramları kendi psikosomatik hallerini tatmin için ortaya koymakta; böylece de kendilerindeki küçüklük, geri kalmışlık duygusunu tatmin etmektedirler!

Orta çağın engizisyonlarını kuranlar; ve o engizisyonları günümüze taşımaya çalışanlar, herkesi cehenneme postalayanlar hep bu tür kişilikler ile onlara körü körüne, düşünmeden tabi olanlardır!

Oysa, **KUR`ÂN** hükmüne göre, **"DİN İÇİNDE İKRAH YOKTUR!"**.

"İKRAH"ın anlamı **"ZORLAMA"**dır!

İkrah yani zorlamanın dinde olmayışını; insanları bu konuda

zorlamanın tamamıyla din dışı bir davranış olduğunu bakın değerli müfessir **Hamdi Yazır** ünlü tafsirinde nasıl açıklıyor:

"Dinin mevzûu ef`ali ıztırariye (zorlama) değil; ef`ali ihtiyariyedir (kişinin kendi dileğiyle).. Bunun için ef`ali ihtiyâriden birisi olan ikrah, dinde menhidir.

Belki âlemde ikrah bulunabilir amma dinde, dinin hükmünde, dinin dairesinde olmaz veya olmamalıdır. Dinin şanı ikrah etmek değil, belki ikrahtan korumaktır.

Binaenaleyh dini İslâm'ın bihakkın hakim olduğu yerde ikrah (zorlama) bulunmaz ve bulunmamalıdır.. Şu halde Din, ikrah ediniz demez, ikrah meşru ve muteber olmaz.

22

İkrah ile vaki olan amelde dinin va`dettiği sevap bulunmaz; rıza ve hüsni niyyet bulunmayınca hiç bir amel ibadet olmaz!

Ameller niyete göre değerlendirir! Metalibi diniyenin hepsi ikrahsız, hüsni niyyet ve rıza ile yapılmalıdır..

İkrah (zorlama) ile itikat mümkün değil; ikrah ile kılınan namaz, namaz değil; oruç keza; hacc keza ilah...

Bundan başka, bir kimsenin diğerine tecavüz edip de herhangi bir işi ikrah ile yaptırması da câiz değildir; hasılı, hükmi İslâm altında herkes vazifesini bilihtiyar yapmalı,İKRAHSIZ YAŞAMALIDIR!" (c:1;s:860-861)

Esasen bu konu başlı başına bir kitapta ele alınabilecek bir değerlendirme olduğu için, daha fazla bu özellik üzerine gitmeyip, kaldığımız yerden devam edelim..

Evet, kendisine Hz. **Muhammed** Aleyhisselâm'ın önerilerinin sunulduğu kişi, "**İslâm**"ı tasdik etmesi için, şu anlattığımız sistemi kavradıktan sonra, diyebilmesi gerekir ki;

-Yeryüzünde veya gökyüzünde tanrılar yoktur, sadece Allâh vardır. Kâinatı vareden ve o yoktan varetmişti; istediği özelliklerle bezeyen; ve her biriyle dilediği mânâları ortaya koyan sadece "Allâh" vardır.

İşte bu anlamı izah etme sadedinde sıra, "İslâm"ı kabul ve tasdik ilk şartı olan "**kelime-i şehâdet**"e gelir...

Dersin ki:

"Eşhedü en lâ ilâhe illAllâh "

"Eşhedü" yani, "Şehâdet ederim"...

23

Nasıl "**şehâdet**" edersin?..

Gözle, değil; basiretimle, idrakımla, anlayış, kavrayışımla, "**şehâdet ederim**" ki; ve...

Görmekteyim, müşahede ve tespit etmekteyim, idrak etmekteyim, tasdik etmekteyim ki...

Varlığın her zerresinde mutlak olarak hükmünü icra eden ve kendisinden başkasının varlığı asla söz konusu olmayan tek mevcut sadece "**Allâh**"tır! Ki gayrı asla mevcut değildir!

"Ve eşhedü enne Muhammed'en abduhu ve rasûluh "

Ve gene bu müşahedemin neticesinde şehâdet ederim ki Hz. **Muhammed "O"nun kulu ve Rasûlü`dür.**

"Kulu"dur, **Allâh**'ın kendisinde izhar etmek istediği manaları, ortaya koymak suretiyle "**kulluğunu**" ifa etmekte...

Burada ayrıca Hz. **Rasûlullah** Aleyhisselâm'ın;

-"FAKR"ımla iftihar ederim"!

diyerek işaret ettiği "**ALLÂH**" varlığı yanında "**hiç**"liğine işaret de mevcuttur!..

Bahsi geçen "**FAKR**" da yanlış olarak bildiğimiz **fakirlik** diye anlaşılmıştır; ki hiç ilgisi yoktur bu anlayışın, işaret edilen husus ile!

Mutlak **bilinçli kulluk** ancak "**FAKR**" ile tamam olur!

Bu konuda detaylı bilgiyi "**GAVSİYE AÇIKLAMASI**" isimli kitabımızda bulabilirsiniz..

Ve "**Rasûlü**"dür; "**ALLÂH HÜKÜMLERİ**"ni, **SİSTEMİ**'ni; "**Allâh**'ın dilediği mânâları, bilmemiz için bize ulaştıran, bize tebliğ eden elçisidir! İşte buna da şehâdet ederim!

24

"**İslâm**"ın ilk ana şartı budur.

"**İslâm**"ın ilk şartı "**kelime-i şehâdet**" de diğer **DÖRT** şartı nedir?.

İşte çok önemli bir husus daha!

Farkında olmadığımız ve yanlışla şartlandığımız bir husus daha;

İSLÂM'IN ŞARTI 5 DEĞİLDİR! İSLÂM'IN, KELİME-İ ŞEHÂDETEN SONRA 54 FARZI VARDIR...

KUR`ÂN-ı KERİM, "İSLÂM'IN ŞARTININ BEŞ OLDUĞUNU" SÖYLEMEZ!

Kur`an-ı Kerim, insanların üzerine farz kılınan; yani onların uymak zorunda oldukları; uymamaları halinde büyük zarar görecekları **54 çok önemli kuraldan** sözeder ki, bunların ilk dördü "**namaz, oruç, hac ve zekât**"tır!..

Bunların ötesinde giybet etmemek, dedikodu yapmamak, içki

içmemek, kumar oynamamak, zina yapmamak, hırsızlık yapmamak, yetim hakkı yememek ve bu gibi bir çok uygulamakla zorunlu olduğumuz öneri mevcuttur.. Toplam 54 olan bu önerilerin tümü de islâm`ın şartları arasındadır..

Bunu, böylece bildikten sonra, şimdi diğer kurallara geçelim.

* * *

2

NAMAZ - ORUC - HAC - ZEKÂT

Bu kitapçığımızda, genel istek üzerine, sizlere “namaz”, “oruc”, “hac” ve “zekât” hakkındaki çeşitli yerlerde yaptığımız açıklamaları bir arada sunmayı uygun gördük... “Kelime-i Şehâdet”in açıklamasını geniş bir şekilde “Hz. MUHAMMED’in AÇIKLADIĞI ALLÂH” isimli kitapta yaptığımız için o konuya burada girmeyip; Dinimizin zorunlu ibadetlerinden “namaz” ile söze başlayacağız.

26

İnşâAllâh faydalı olur...

* * *

◆ "İSLÂM"IN TEMEL ESASLARI

3

NAMAZ

Kelime-i şehâdet'ten sonra, "İslâm"ın ikinci şartı Mi`râc'tır!

28

Kelime-i Şehâdet ile, "**Allâh**"ın varlığına Tekliğine, Ahadiyetine, onun dışında başkaca bir varlık olmadığına şehâdet ettin, tasdik ettin ya; işte bu tasdik neticesi olarak da "**Mi`râc**" yapıp **Allâh'a ermek durumundasın!..**

Onun için de **İslâm**'ın ikinci şartı "**Mi`râc**"tır.

Burada şunu diyebilirsiniz:

-Biz **İslâm**'ın ikinci şartı olarak "**namaz**"ı biliriz... Nereden çıktı "**Mi`râc**"..?

Doğru bilirsiniz! Ama, o "**namaz**"da "**mi`râc**" olmalıdır; ve dahi "**mi`râc**"dır!

Çünkü Hz. **Rasûlullah** buyuruyor ki:

"Namaz, mü'minin mi`râcı 'dır."

Böyle olduğuna göre, demek ki **gaye, hedef şuurda mi`râc, bedensel namaz ise araç!**

Öyleyse ikinci şartı neymiş "İslâm"ın?

Mi'râc!..

İsterseniz burada bir tespit yapıp; "İslâm"ın şartlarının **araçlarına** göre sıralamasından söz edelim;

1-Kelime-i şehâdet;

2-Namaz;

3-Oruc;

4-Hac;

5-Zekât.

29

Şimdi de bu **beş zâhirî aracın** gayesi olarak hedeflenen **beş bâtinî amacı** sıralayalım:

1-"Kelime-i şehâdet"ın getirisi: "ALLÂH"ı bilmek;

2- "Namaz"ın getirisi: "Mi'râc"... "ALLÂH"a ermek;

3-"Oruc"un getirisi: "ALLÂH"ta "yok"luğunu farkederek yaşamak; (fenâ fillah)

4- "Hacc"ın getirisi: Maârifi Billah edinmek; (Bakâ Billah)

5- "ZEKÂT"ın getirisi: Hak'tan eline geleni insanlarla paylaşmak.

Evet, genellikle gözden kaçan çok önemli bir hususa da böylece dikkatini çekmek istiyorum..

Hz. **Rasûlullah** Aleyhisselâm'ın açıkladığı "**Din**"de, sistem ve düzen gereği olarak bize **teklif edilen** ve "**ibadet**" adı altında toplanan birtakım çalışmalar sözkonusudur..

Ancak biliriz ki, her yapılan çalışmanın bir amacı, bir hedefi

vardır!.. “Niçin bunu yapıyoruz?” sorusu, amacın ne olduğunu sorgular...

Her amacın da bir aracı vardır!

Araç, amaç içindir!

İslâm Dini gereği olarak olarak bize teklif edilen çalışmalar, - kesinlikle farkında olmak zorundayız ki-, araçlardır!

İslâm'ın şartları olarak bildirilen araçlar; "İman esasları" olarak bildirilen hedefleri kavrama ve gereğini yaşayarak ölümötesi yaşama hazırlanma amaçları içindir!

Ancak ne var ki, toplumlar, hedef saptırılması yüzünden, araçları amaç edinmişler; amaçları gözden kaybetmişler; araçlarla beyinlerini ve kavrayışlarını bloke edip ötesine geçememişlerdir!

30

Hemen burada aklımıza Yunus Emre'nin dizeleri geldi:

"Hakikat bir denizdir, şeriât onda gemi;

Çokları gemiden denize dalmadılar!"

Yani, araçta takılıp kaldılar, amaca ulaşmadılar!

Oysa önemi nedeniyle tekrar ediyorum;

Her araç, bir amaç içindir!

İslâm'ın şartları kapsamında yapılması teklif edilmiş olan fiiller, çalışmalar insanı belli amaçlara ulaştırmak içindir!

İşte bu yüzdendir ki, düşünebilen varlıklar olarak bizlerin, araçlara başvururken, diğer yandan da amaçları çok iyi kavramamız zorunludur!

Şimdi denebilir ki, **"Biz bunları "ALLÂH"ın emrine uymak için**

yapıyoruz; amaç budur! Gerisine gerek yoktur!"

Eğer olay bu kadar basit olsaydı, **Kur`ân** beş-on buyruk âyetinden ibaret olur; insanların akıl ve mantığına, kavrayışına hitap etmez;

"hâlâ tefekkür etmiyecek misiniz",

"hâlâ aklınızı kullanıyacak mısınız",

"hâlâ basiretle bakmıyacak mısınız"

gibisinden uyarılara gerek duymaz; 6300 küsur âyete de gerek kalmazdı!

31 Bu sebeptendir ki, biz bir yandan **araç** olan **"ibadet"** şekillerini hakkıyla değerlendirerek yol alacağız; öte yandan da hedefi iyi kavrayarak, elimizdeki **araçla, amaca ulaşacağız!**

İşte bir **araç** olan, biçimsel **"namaz"**ı da bu anlamda, amacına uygun olarak değerlendirmek zorundayız!

Hız **Rasûlullah** Aleyhisselâm efendimiz bir açıklamasında:

"Namaz dinin direğidir"

buyuruyor.

Dinin direği ne demektir?.

O zamanlarda, insanların çok az bir kısmı kerpiçten yapılan evde yaşarken, büyük bir kısmı çadırdaki yaşıyordu... Çadırın meşhur orta direği vardır. O çadırı ayakta tutan ana direk gibi; **dinin direği de namazdır!**

Kişi, **"mi'râc olan namaz"** gerçekleşmediği sürece, bir önceki basamakta yapmış olduğu **"kelime-i tevhid"**i tasdikinin gereğini hissedip, yaşayamaz! Bilgide kalır!

İlm-el yakîn, “kelime-i şehâdet”in sırrının kavranmasıdır!

Bunun ayn-el yakîni “namaz”ın mi`râc oluşudur!

Hakk-el yakîni “oruc”tur.

Buraya kadarı Fenâ Fillah’tır...

Bakâ Billah ise “zekât”tır!

Bunlar bugüne kadar pek bahsedilmemiş şeyler olduğundan, belki de nasıl oluyor diyerek yadırgayacaksınız, şaşıracaksınız; hatta belki de reddeceksiniz...

Ama sakın ola ki inkâr etmeyin; nefsinize zulmetmeyin!

“İlmel yakîn”de; kişi ilmî idrâk ile **"Allâh"**ın teklîğini, Hz **Rasûlullah`**ın elçiliğini ve kulluğunu idrâk ederek şehâdet eder.

Bu şehâdetin neticesinde, aldığı **ilme** göre **namazı ikâme ederse** (namaz kılsa değil), o **namazı ikâme edişi ile kendisinde mi`râc başlar..**

O yaptığı **"uruc"** ile oluşan **"mi`râc"** sonucunda da **"Allâh"**a vâsil olur!..

Bunun da neticesinde kendi varlığı ortadan kalkar; varlığında **TEK** mevcut olan **Hak'tan** gayrı olmaz!

Bu halde varlığının **Hak'**kın varlığı olduğunu kavrayınca; Kendisi varlığındaki ilâhi vasıflarla tahakkuk eder.

Ettiği zaman, **““oruc”lu** olup, zâhir olduğu kapasite çapında aç kalır, susuz kalır; açlığa ve susuzluğa tahammül gösterir; **"Samediyet tecellisi olur"** böylece de **"hakk-el yakîn"** hâli kendisinde zuhur eder.

Evet, önce **"NAMAZ"** üzerinde duralım;

"Kulun Allâh'a en yakîn olduğu hâl ve zaman secde hâlidir"

buyurulur...

Bir de namazın **"ikâme"** edilmesinden söz edilir.

Namaz **"kılan"**lar vardır.. Namazı **"ikâme"** edenler vardır.

Namazın **"kılınması"** ayrıdır, namazın **"ikâme"** edilmesi ayrıdır, **"dâimi namazda"** olanlar ayrıdır.

"Zâhir ehli", yani olayın tefekkürüne girmeyenler topluluğu diye bahsedilen **"avam"** için, **"namaz kılınır"**.

33

Namaz kılınması demek, belli hareketler arasında, belli zikirlerin yapılmasıyla, bu zikirlerden ve dualardan hâsıl olan enerjinin beyin tarafından ruha yüklenmesi hedeflenmiştir...

Bu çalışmadan amaç, ruhun pozitif enerjisinin kuvvetlenerek, kişinin kendisini ölümötesi yaşamda güçlü bir hâle getirmesi hedeflenmiştir.

"Namaz"dan söz ederken önce şu tespiti yapalım...

Kur`an-ı Kerim`de "beş vakit namaz" kesinlikle mevcuttur; ve Hazreti Rasûlullah Aleyhisselâm da bu konu kendisine açıldıktan sonra, dünyasını değiştene kadar bu ibadete, günde beş defa olarak devam etmiştir!

Âyet:

"NAMAZLARA VE ORTA NAMAZA DEVAM EDERLER..." (2-238)

Namazı beş vaktin altına düşürmeye kalkmak; ya da beş vakit namazı inkâr etmek tek kelime ile **"ahmâklık"**tır!

Ancak, vaktinde kılamadığınız bir namazı daha sonraki

namazın öncesinde edâ etmek de imkan dışı olmamalıdır!

Müslümanların kılmak zorunda oldukları **beş vakit namazın** vakitleri ve rekâtları şöyledir:

Sabah namazı **2 rekât**;

Öğle namazı **4 rekât**;

İkinci namazı **4 rekât**;

Akşam namazı **3 rekât**;

Yatsı namazı **4 rekât**.

Bunlar "**farz**" namazlardır... En aزیyla, bu kadarı zorunludur...

Esasen **namazlar**, **bütün diğer "ibadet" türleri gibi**, ikiye ayrılır;

1. "**Farz**" namazlar
2. "**Nâfile**" namazlar

"**NÂFİLE**", yani Türkçe mânâsıyla "**YARARLI**" namazları araştırmacılar kendi aralarında çeşitli şekillerde değerlendirmeye tâbi tutmuşlardır... "**Vâcip, sünnet, müstehap, mendup**" vs. gibi tâbirlerle...

İsteyenler, Bu "**farz**" namazların öncesinde ya da sonrasında, vaktin elvermesine ve içinde buldukları hâle göre, diledikleri kadar bu namazlardan kılabilirler!.. Ancak bunlar "**farz**" değildir!

Bugün câmilerimizde kılınan namazların Rasûlullah Aleyhisselâm devrinde kılınan namazlarla tek benzerliği, farzların imamla kılınmasıdır!

Şâyet bir kişi öğle vakti dört-beş dakikasını ayırıp bulunduğu

yerde, veya câmide imama uyararak **dört rekatlık öğle namazını** kılıyorsa, bu kişi üzerine "**farz**" olanı yerine getirmiştir!

"**Farz**" namaz önce ve sonrasındaki "**nâfile**" namazların, "**sünnet**" adı altında **âdetâ "farzlaştırılarak"**; müezzin **yönetiminde tesbihler ve dualarla birlikte** dinsel bir tören havasına sokulması tamamiyle sonradan düzenlemedir!

Rasûlullah Aleyhisselâm zamanında kılınan "**terâvih**" namazı yalnızca "**sekiz**" rekât idi!...

Hele hele, **para karşılığı okunan, "mevlid"** adı verilen törenler tamamiyle sonradan icâd olup, **ibadet**'le hiç ilgisi yoktur!..

35

İslâm Dininde "mevlid" diye bir ibadet mevcut değildir!

"**Mevlid**", Hz. **Rasûlullah** Efendimiz Aleyhisselâm'ın **âhirete intikâlinden yüzlerce yıl sonra**, O`nu övme amacıyla yazılmış bir şiir olup; bu şiirin gazel havasında okunmasının da ibadet olması, elbette kesinlikle sözkonusu değildir!

Hz. **Rasûlullah**, ancak "**Alemlerin Rabbı olan "ALLÂH"** tarafından övülebilirdi ki; bu da **Kur`an-ı Kerim**'de gerçekleşmiştir:

- "ÂLEMLERE RAHMET OLARAK SENİ İRSÂL EYLEDİK" (21-107)

hükmü, O`nun yüce şânını gösterir!

Bizim gibi sınırlı anlayışlı insanların, O yüce Zâtı övmeye kalkışı ise, O`nun yüce şânına ancak kısıtlama getirir!

Ayrıca **Rasûlullah** bizden, kendisini övmemizi değil; **getirdiklerini anlayarak çevremize olabildiğince verici olmamızı istiyor** ve bekliyor!.. O`nun ulvi şahsiyetini, kendimize geçim kaynağı yapmamızı değil!

Ayrıca kesinlikle bilelim ki, para karşılığı yapılan hiç bir çalışmanın "İslâm Dini"nde yeri yoktur!

Parayla, ne "Kur`ân" okutturabilirsiniz; ne "hatim" indirtebilirsiniz; ne de ölmüş kişilerin "namaz" veya "oruc" borçlarını ödeyebilirsiniz!

Kesinlikle bilelim ki;

Kur`ân ve Rasûlullah açıklamaları kökenli "İslâm Dini"nde belirtilen ibadetler arasında, ne "mevlid"; ne de ölünün namaz-"oruc" borçlarını kapatmak için yapılan "iskat ve devir" törenlerine yer vardır!

Bunları yapıyorsanız, kesinlikle biliniz ki, sadece kendinizi tatmin ediyor; bu arada bazı kişilerin de bu bahaneyle geçimine yardım ediyorsunuz!

36

Para ödendiği için yapılan;

para alınmadığı takdirde de yapılmayacak olan,

hiç bir fiilin İslâm Dini'nde kesinlikle yeri yoktur!

Eğer, bu yanlış yapıyor ve bilgisizliğimizin karşılığını biraz pahalı ödüyorsak; suçu karşımızdakinde değil, kendimizde arayalım; işin gerçeğini araştırmayıp, körü körüne, bilinçsizce etrafa uyduğumuz için!

Bu arada yanlış anlaşılmasın! Biz, "farz"lar öncesinde ya da sonrasında "nâfile" namaz kılınmasına karşı değiliz!

Dileyen dilediği kadar "nâfile" namaz kılar; ve bunun karşılığında da büyük ecir ve sevap alır! Ancak, bu "nâfile" namazların, bugünkü uygulamalarla, zorunluymuşçasına, "farz"mişçasına takdiminin yanlış olduğunu vurguluyoruz!

"Nâfile"nin bir türü olan "sünnet" namazı, "farz" namazmış

gibi göstermek, bu zannı vermek büyük hata ve gaflettir! Belki iyi niyetledir; ama kesinle bilgisizlik ve düşüncesizliktir!

"KOLAYLAŞTIRIN, ZORLAŞTIRMAYIN; MÜJDELEYİN, NEFRET ETTİRMEYİN";

buyuran **Rasûlullah** Aleyhisselâm efendimize düşüncesizce karşı çıkmaktır!

"DÖRT" ya da "ÜÇ" veya "İKİ" rekât için birkaç dakikayı ayıramayan insanın pek mâzeret gösterme şansı yoktur!

Ancak, günümüz telâşesi içindeki insana, içine beş-on dakikalık "**farz**"ın da katıldığı yarım saat hatta kırkbeş dakikalık, **şişirilmiş, ibadetler bütünü**, "**farz**" diye göstermek ve kabul ettirmek oldukça güçtür!

37

Ve bu, dini zorlaştırarak, insanları zorla **İslâm Dini**'nden uzaklaştırmaktır!

* * *

4

CUMA NAMAZI

Hele, **Cuma namazları!**..

38

"**CUMA Namazları**", günümüzde, tam bir câmiden insan kaçırma uygulamasıdır!

Rasûlullah devrinde, bizâtihi **Rasûlullah** Aleyhisselâm tarafından "**İKİ**" rekât olarak kılınan **CUMA** namazları, "**hakikat**" şuuru olmayanlar tarafından "**YİRMİ**" rekâta yükseltilmiştir! Hele buna bir de upuzun "**buldum kaçırmayım**" zihniyetiyle düzenlenen ve "**Din**"in amacına hizmet vermeyen hutbeleri eklerseniz; insanları "**CUMA**" namazından kaçırtmak için daha güzel bir yol bulamazsınız!

Rasûlullah zamanında ezan okunduktan sonra kâmet getirilir ve bu kâmet sonrasında hutbeye çıkılarak müslümanlara yeni gelen vahiyler duyurulur; ya da onlara çeşitli vahiylerle ilgili açıklamalar yapılır; sonra da **iki rekât cuma namazı kılınır** ve dağılınırdı!

Bu "**iki rekâtlık CUMA namazı**" sonrasında bugünkü "**zuhru âhir**" dedikleri namazlar tamamıyla uydurma olup; **Kur`ân ve Rasûlullah kaynaklı Dinde** yeri yoktur!

"CUMA GÜNÜ HUTBEYİ KISA, NAMAZI UZUN TUTUN"

şeklindeki **Rasûlullah** buyruğu günümüzde tam tersine döndürülmüştür...

Hutbeler, "**Din**"le alâkası olmayan konularda, upuzun kendini tatmin konuşmalarına dönüştürülmüş; namaz da iki-üç âyetle geçiştirilmeye başlanmıştır!.. Oysa gerçekte hutbenin, elden geldiğince kısa tutulması, namazında olabildiğince uzatılması; okunan âyetlerin de dikkatli seçilmesi gerekmektedir!

Ayrıca, namaz sırasında **el bağlama şekillerinin**, ya da **otururken ayağını altına almanın veya yana çıkarmanın**; zorunlu örtünme miktarı dışındaki **kıyafet tarzlarının**, **namazın "KABUL OLMASIYLA"**da hiç bir alâkası yoktur!.. Bu konuda getirilen tüm şartlar uydurmadır; sonradan kişilerin kendi dar anlayışlarına göre konulan yakıştırmaya kurallardır!

39

"Benim sünnetimden yüz çeviren...."

uyarısının işaret ettiği mânânın, o devrin örf ve âdetleriyle ilgili olan giyim-kuşam yada oturup-kalkma usulleri ile hiç bir ilgisi olmayıp; tamamiyle **RASÛLULLAH Aleyhisselâm'ın bize öğrettiği "İNANÇ ESASLARI"** ile alâkalıdır! "**SÛNNET**" kelimesinden muradın ne olduğunun detaylı açıklaması "**HZ. MUHAMMED NEYİ OKUDU**" kitabımızda mevcuttur.

Din ve dinsel değerler, "**SÛNNET**" denilen Allâh indindeki zamanüstü gerçeklerle bağlantılı olup; insanlara "**Din**" deki zamanüstü gerçeklerin kavratılması ve yaşamlarını bu izâfi-göresel olmayan gerçekler doğrultusunda düzenlemeleri için gelmiştir!

Yine bu konuda söylenen, "**namazda aklına başka şeyler geliyorsa namazın kabul olmaz**" fikri de kesinlikle

uydurmadır! Elbette o sırada aklına başka şeyler gelebilir; ve buna rağmen de namazın geçerlidir!

Namazı "**kılan**" bir kişi velev ki, o âyetleri okurken veya tesbih ederken aklı başka yerde olsa bile, bu okuduklarından meydana gelen **veriler ve enerji** beyin tarafından ruha yüklenir! O anda başka şeyler düşünse de!

Çünkü beyinde aynı anda pek çok devre çalışır. Her biri kendi devresinde, kendi varoluş gayesine ve sistemine göre görevini ifa eder.

Biz beynimizin faaliyetlerinin pek çoğundan bîhaberiz!

Ancak, haberdar olmamız, bir şeyi değiştirmez; ve biz, beynimizin yaptığı sayısız işlevden habersiz olsak da beyin bu görevlerini yapar...

40

Ayrıca, biliriz ki, biz bir yandan araba kullanır, bir yandan radyo dinler, bir yandan yolu gözler, bir yandan yanımızdakine kulak ve cevap verir, bir yandan da yediklerimizi hazmederiz!.. Ve hatta da farkında olmadığımız bir çok işi yaparız! Bunların hepsi de aynı anda beyin tarafından düzenlenir ve kontrol edilir!

Bu yüzdendir ki, siz namazı kıldığınız zaman, o namazda okuduğunuz âyetler ve dualarla elde edilen enerji, siz farkında olmasanız da ruhunuza yüklenir; siz de ruhunuzun ölümötesi yaşam enerji ve bilgisini böylece dünyada iken elde etmiş olursunuz.

Namazın, herkese ortak kazandırdıkları, bu yönüyledir!

Bunun yanı sıra bir de daha derinliği ile olayı **tasavvuf yoluyla** inceleyen "**havâs**" denen insanlar grubu vardır. Bunlar namazı "**ikâme**" etmek isterler.

"**Namaz**"ın "**ikâme**" edilmesi için, önce "**Allâh**" ismi mânâsının ne olduğunun anlaşılması gerekir.

Kelime-i şehâdeti avam, yani derinliğine düşünmeyenler şu anlamla söylerler...

"Allâh'tan başka tanrılar yoktur, tek tanrı Allâh'tır"!

Böylece ötedeki, eleştirilecek ilkel tanrı anlayışını ortadan kaldırıp, gerçek anlamıyla "**ALLÂH**"ı farketmezler! Sadece, bir isim ve tanrı olarak Allâh'ı kabul eder! Hz. **Muhammed**'i O'nun elçisi olarak kabul eder. Bu kelime-i şehâdetin avam yönüdür.

41 Bir de kelime-i şehâdetin daha ileri, yani **havasa** dönük mânâsı vardır... Bu anlam, "**Allâh'ın varlığı dışında varlık olmayışını**" izah eder.

Bu anlayışta, "**HZ MUHAMMED'İN AÇIKLADIĞI ALLÂH**" isimli kitabımızda bahsettiğimiz mânâda **Tekliği** kavramalı; ve bunun neticesinde de "**ben**" diye var olarak zannedilen, var diye **vehmedilen** benliğin var olmadığını anlaşılmalıdır!...

İşte bu, işin "**havâs'a hitabeden** yönüdür. "**Havas**" düzeyindeki anlayışdır.

Eğer sen, "**benliğinin var olmadığını**" anlarsan; "**var**" sandığın benliğinin, şartlanmalardan ve kendi **zannından** ileri geldiğini çözersen; vücudunun, "**yok**"tan varolmuş bir "**yok**" olduğunu kavransan; o zaman varlıkta her bir zerrede var olan "**TEK**" varlığını "**Allâh**" olduğunu idrâk edersin.

"YÜZÜNÜ NE YANA DÖNDÜRÜRSEN, ALLÂH VECHİNİ GÖRÜRSÜN"

âyetinin sırrı açılır...

O zaman, düşman, kötü, abes, çirkin kalkar; her biri ayrı bir gayeyle var olmuş güzel ve mükemmeller kalır... Diken ayrı güzeldir, kaktüs ayrı güzeldir, gül, karanfil ayrı ayrı güzeldir senin gözünde!..

İşte "**kelime-i şehâdet**"ın bu havas mertebesindeki görüşü, anlayışı, **namazın ikâmesine** yol açar...

Burada **ince ve hassas bir noktaya dikkatinizi çekelim!**..

Namazın "**ikâme**" edilmesini sağlayan **suur**, **idrâk** önce namaz dışında oluşur; kavranır; hissedilir; namazda da bu hâl devam ederek "**ikâme**" edilir!

Eğer, namazı "**ikâme**" etme durumuna girmişsen, namaza dururken "**ALLÂHÛ EKBER**" dersin...

42

Dersin de, gerisinde ne olur?.

Bunu yaşayan bilir!

Ama biz, gene de bir kısmıyla size nakledelim;

Önce sizin de duymuş olabileceğiniz iki âyete işaret edelim;

"VAY HÂLİNE O NAMAZI EDA EDENLERİN Kİ, NAMAZIN ANLAMININ FARKINDA DEĞİLDİRLER " (107-4/5)

"ONLAR NAMAZDA HUŞÛ İÇİNDEDİRLER" (23-2)

"HUŞÛ" kesinlikle bilelim ki "**KORKU**" değildir!

"ALLÂH" azâmetini farkedemeyen insanın, bu sonsuz yücelik yanında kendi "**hiç**"liğini farketmesi; ve bunun sonucunda da hissettikleridir "**HUŞÛ**"!

Bu âyetlerin anlamlarını yeterince anlayamayanlar, "**sen namazda dünyadan yeteri kadar arınmıyorsun, Allâh'a yönelmiyorsun, dolayısıyla namazın kabul değildir;** gibi

hükümler verirler...

Oysa bu yorum, bu anlayış tamamen yanlıştır! Çünkü **namaz**, birinci derecesinde söylediğim gibi, kılınma şekliyle, senin ölümötesi azaptan cehennemden korunman için gerekli olan enerjiyi sağlayacaktır.

Burada "**huşû olmazsa, olmaz**" denmesi, "**Mi`râc olmaz**" anlamınadır! "**Allâh'a vusûl olmaz**", anlamınadır!

Kişiyi **Dinde** önerilen çalışmaların iki amacı vardır:

a. Ölüm ötesi yaşamda çeşitli ortamların azabından korunması.

43

b. "ALLÂH"a dünyada yaşarken ermek!

Bu ikisini birbirine karıştırmamak gerekir.

İçinde **huşû** olmayan namaz, "**Mi`râc**" olmaz, ama **huşû olmayan namaz kılınır** ve **kılınan namaz kişiyi çeşitli azaplardan korur.**

İşin iç yüzünü bilmeyenlerin sözlerine kapılıp; "**mâdem namazı tam hakkıyla kılamıyorum o halde hiç kılmayayım**"; demek büyük gaflettir! Bilmeyenlerin sözlerine kapılıp, işin gerçeğinin kapsadığı büyük sırdan mahrum kalmaktır... Papaza kızıp "**oruc**" bozmaktır!

Baklava-börek yiyemiyorum o halde aç kalayım; diyerek önüne gelen kuru fasulyeyi geri çevirmeye benzer!

"**Namazı kıl**", ayrıca da "**namazı ikâme**" nasıl olur diye de araştırmanı yap!

Evet, gelelim **namazın "ikâme"**sine:

Namaza dururken "**ALLÂHÜ EKBER**" deriz.

Başlangıç "**tekbir**"iyle birlikte, eller avuç ayaları karşıya bakar şekilde yukarı kalkar; ama kolunu kaldırma işini başına veya omuzuna kadar kaldırmışsın, veya ellerini kulağına değdirmişsin bu önemli değil!

Mühim olan, vücuda paralel bir biçimde ve avuç ayaları karşıya bakar bir şekilde ellerini başa doğru kaldırmandır... Bunun mânâsı "**Allâh ile aramdaki tüm perdeleri kaldırdım arkama attım**"; demektir.

"**Tekbir**", yani "**Allâhûekber**" sözünden murad;

"**O**" öylesine sınırsız, sonsuz ilim ve güç kuvvet sahibidir ki, "**O**"nun dışında bir varlık yoktur"; demektir.

44

Şimdi bunu düşünerek namaza girdiğimizi düşünelim... "**Allâh**"ın Tekliğini, yüceliğini; her varlıkta her zerrede var olanın "**O**" olduğunu müşahede ederek namaza durduk.

İşte "**namazın ikâmesi**" başladı...

"**Veccehtu vechiye lillezyi fataras semâvati vel ardı hanîyfen ve ma ene minel müşrikiyn**"

"**İnnes salâtiy ve nusûkiy ve mahyaye ve mematiy lillahi rabbil âlemiyn; ve lâ şeriyke lehu ve umirtu; ve ene minel müslimiyn**"

"**Şuurumla bütün boyutların ve varlıkların Fâtır'ı olana her hangi bir tanrı kavramını kabul etmeksizin yöneldim... Şirk koşanlardan değilim**"

"**Şüphesiz ki benim namazım ve kulluğum, hayatım ve ölümötesi yaşantım âlemlerin rabbi olan Allâh'a aittir! O'nun yanısıra bir tanrı yoktur.. Bunu idrak ve itirafla hükmolundum... Ben müslümanlardanım!**"

Ondan sonra "**Subhaneke ve bihamdike**"yi okudun; her zerrenin "**O**"nu tesbih ettiğini, "**O**"nun bütün eksik kavramlardan münezzehe olduğunu; her bir yaptığının mükemmellik olduğunu; her bir var ettiğinin ayrı bir mükemmeliyeti sergileme amacına dönük olduğunu idrâk etmiş olarak dile getirdin.

"**O**"nun "**hamd**"ı ile "**hamd**" ederim... dedin... Yani, sadece "**Allâh**" kendi kendini idrâk edip, değerlendirebilir; dedin...

Zirâ, "**ALLÂH**"ı "**ALLÂH**"ın dışında bir varlığın idrâk etmesi mümkün değildir!

45

Övüp, yüceltmek ancak idrâk etmekle mümkündür! Bizim "**Allâh**"ı değerlendirip, övmemiz, yüceltmemiz mümkün değildir...

...ve hatta böyle bir şeye kalkışmamız "O"na bir nâkisiyet atfetmektir!

Gerçeğiyle, ancak ve sadece, "**ALLÂH**" kendi kendini anlayıp, bilir ve değerlendirir demektir "**hamd**"ın mânâsı!

Ondan sonra, **EÛZÜ BESMELE'Yİ** çekip; yani, seni tanrına tapınmaya yönelten ve de varsayımdan oluşan düşüncelere saptırıcı olan "**CİN KÖKENLİ**" ilham ve vesveselerden "**ALLÂH**"a sığındın...

"B"ismillah`ir Rahman`ir "RAHİM"...

"Varlığımı da oluşturup ismi "Allâh" olan Rahman'dır Rahîm'dir"... Ki O'nun nâmınadır eylemim!

dedin... Ve...

Bu arada "**ALLÂH**", dilinde okudu!

Kendi kuvvet, kudret ve ilmiyle varolan alemlerin, Rabbi olan "**Allâh**"ın, özelliklerinin eseri olan alemlerini seyr halinde olduğunu; ve o âlemlerin terbiye edici, yönlendirici, varedicisinin de "**Allâh**" olduğunu açıkladı... Daha doğrusu bunun böyle olduğunu sende dile getiren Allâh oldu!

Sen, "**yok**"luğunu farkettil, böylece çıktın aradan, ortada kaldı sadece Yaradan; ve "**ALLÂH**" sende bu manâyı ifade etmeye başladı.

* * *

◆ "İSLÂM"IN TEMEL ESASLARI

5

FÂTİHA:"HAMD"İ ALLÂH EDER!

İlk ayeti okuyoruz:

48

-El Hamdu lillahi rabbil âlemiyn...

-**MUTLAK değerlendirme "ALLÂH"a aittir!**

-Nereden çıktı bu yorum?.. Bîz bugüne kadar hiç böylesini duymamıştık!.. Bu âyetin mânâsı şimdiye kadar hep: **"Bütün övgüler âlemlerin rabbi olan Allâh'a aittir! Dolayısıyla biz başka şeye değil sadece Allâh'a hamd edelim"**...şeklinde duyduk ve okuduk!.. Bu anlamı da nereden çıkardın...?

Dediğinizi duyar gibi oluyorum!..

Anlatmaya çalışalım... Olabildiğince anlaşılır hâle dönüştürmeye çalışarak, elden geldiğince konunun içyüzünü farkettermeye gayret edelim...

Bilelim ki...

"**ALLÂH VÂHİD-ÜL AHAD**"dır... Kendisinin gayrı olarak, kendisini anlayacak, idrâk edecek, değerlendirecek ve de övebilecek, varlık, vücud ve özellikler sahibi ikinci bir bilinç

mevcut değildir!..

"**ALLÂH**"ı ancak, **Allâh** bilir... "**ALLÂH**"ı ancak **ALLÂH** değerlendirir!... "**ALLÂH**"ı ancak "**ALLÂH**" över yani metheder!.. "**ALLÂH**"a ancak ve sadece **ALLÂH SENÂ** eder!..

Ne diyor, bugün için "**Hamîdiyet**" mertebesinin; kıyâmet ve sonrası için de "**Mahmûdiyet**" mertebesinin mazharı ve "**bu yüzdən şefâati**" olan Efendimiz **Muhammed** Mustafa Aleyhisselâm:

-Senin NEFSİNE olan SENÂNI ben yapamam!..

Alt mertebede olanın üsttekini methetmesi mümkün değildir!.. **Benim tutup Hazreti Rasûlullah'ı övmem asla mümkün değildir...** Hazreti Rasûlullah'ı ancak **Allâh övebilir!..**

Bir kişinin, bir diğerini övebilmesi için önce onu ihâta etmesi; o konuda, o sahada onu kapsaması; bundan sonra, onu değerlendirmesi; ve bütün bunlardan sonra da onu övmesi ya da yermesi sözkonusu olabilir!..

Diyelim ki bu fakîri övecek veya yerecek birinin, önce bizim "**ilmi kişiliğimizi**" ihâta edecek bir kapasitesi olması gerekir...

Falanca ya da filanca okulu bitirmesi, ya da şu veya bu etikete sahip olması değil; **buradan izhar olan ilim mertebesini ihâta edebilecek düzeyde "bilinç kapasitesinin" olması** gerekir...

Ki bundan sonra geniş kapsamlı şekilde tüm düşünce sistemimizi ele alıp, ondaki doğruları ya da yanlışları belirliyerek, onu tenkit edebilsin; övsün ya da yersin!..

Böyle bir kapasite olmadan, anlayışının ötesinde olan bir cümle ya da fikir yüzünden bir kişiyi övmek ya da yermek,

“**dedikodudan**” ileri gitmez... Ve söylenenler **lâf** birikintisi olarak ancak kendi düzeyinde yer bulur!

İşte bu sebepledir ki, ne, benim üstümdekini değerlendirebilmem ve buna dayanan biçimde onu övmem mümkün olur; ne de **herhangi bir yaratılmışın "ALLÂH"ı övebilmesi ve O'na hamdetmesi** mümkün olur!..

Bu yüzdendir ki;

-HAMD ancak ve sadece ALLÂH'a aittir!.. HAMD işlevini yerine getirmek ancak ve sadece ALLÂH'a mahsustur!..

Lûtfen biraz basîretle düşünelim...

Dünya üzerinde tek bir insanın yerini düşünün!..

50

Sonra, bir milyon dünya hacmi büyüklüğündeki Güneş yanında aynı insanın yerini düşünün!..

Sonra, yüz milyarlarla güneşin yer aldığı galaksi içinde bir insanın yerini düşünün!..

Sonra, milyarlarla galaksinin içinde yer aldığı algılayabildiğimiz kadarıyla evrenimizde bir insanın yerini düşünün!..

Ve tüm bu bildiklerimizle birlikte, daha algılayamadığımız; hatta hiç haberimizin dahi olmadığı sayısız katmandaki boyutsal evrenleri bir “**nokta**”dan Yaratana düşünün!..

Hafsalanız alıyor mu!?

Sonsuz-sınırsız kavramlarından dahi münezzeh olan **VÂHİD-ül AHAD** sıfatlarıyla tanımlanan ve **ALLÂH** Adıyla İşaret Edilen'in, sayısız-sonsuz özellikleriyle meydana gelmiş olan evrenimizin henüz ne kadarını ihâta edip değerlendirebiliyoruz ki, bir de “**O**” yüce varlığı değerlendirip **O**'nu övmeye kalkalım, hamdedelim!..

Evet, ya bir garip çoban gibi, sâfiyet ve samimiyetle O'nu övüp, O'na hamdedeceğiz...

Ya da, gerçekçi olup; **"HAMD ALLÂH'a mahsustur; biz bu konuda âciziz!"** deyip, **"yok"**luğumuzu, **"hiç"**liğimizi farkedip haddimizi aşmayacağız!.. Zira Allâh, bilgiçlik taslayıp haddini aşanları sevmez!..

Kısacası, **"HAMD ALLÂH'A AİT İŞTİR"!**..

Ve bu konuda da ortaktan münezzehtir!..

Nitekim bu hususta, **Kur'ân-ı Kerim'i** ele aldığımız ilk anda, uyarılmaktayız **"FÂTİHA"** Sûresinin ilk âyetleriyle :

51

-Aklınızı başınıza alın ve O'nu basit bir gök tanrısı gibi düşünüp, övmeye, methetmeye, ona yaranmak için bin türlü hâllere girmeye kalkmayın!.. Siz bu konuda O'nu değerlendirmekten acizsiniz... Allâh'ı ancak Allâh değerlendirip, Allâh'a ancak Allâh HAMD eder! Size de yakışan, HAMD'i ancak Allâh'ın yapabileceğini idrâk ederek, bu konuda yetersizliğinizi farketmiş bir hâlde haddinizi bilmektir!..

Ayrıca... Hazreti **Rasûlullah** yanındaki derecesi malûmumuz olan Hazreti **Ebû Bekr Sıddık** bu konuda şöyle uyarmıştır bizleri:

-ALLÂH'ın kavranılamayacağını farketmek, "ALLÂH"ı idrâkın ta kendisidir!

İSLÂM DİNİ'nin "ALLÂH" özel ismiyle işaret edilen varlık hakkında vurgulamak istediği kesin gerçektir;

-Varolan yegâne vücud sahibi varlık sonsuz-sınırsız TEK'tir!.. O'ndan gayrı bir varlık mevcut değildir!.. "

Algıladığımız, ve tüm varlıklar tarafından algılanan, her "**şey**" ise, **O'nun Esmâsının "var sandırdığı" terkipler** hâlindeki mânâlardan ibarettir!

İş böyle olunca, elbette ki "**El hamdu lillahi Rabbil âlemiyn**" yani "**HAMD ALLÂH'A MAHSUSTUR**" demekten başka bir şey kalmıyor bizlere; ki ehli bilir, bu da oldukça yüksek bir mertebedir!

"**ALLÂH**" ismiyle işaret edileni, kendi "**yok**"luğundan, **O'nunla** müşahede mertebesidir, bu!

Bakın bu konuda değerli müfessir **Hamdi Yazır**, "**Hak Dini Kur'ân Dili**" isimli (Allâh rahmet eylesin) büyük emek verdiği tefsirinde ne diyor:

52

"**Hani her kesin malûmu ve aksayi emeli olarak matlûbu olan HAMD hakikati yok mu... İşte hamidiyet, mahmudiyet bütün cinsile ve hatta bütün meratibi ve bütün envaü efradiyle o hamd, Allâh'a mahsustur; Allâh'ın hakkıdır; Allâh'ın milkidir... Çünkü, Allâh'tır, çünkü... Çünkü ilah...**

Fakat lisanımızda bu tafsili icmal eden bir harfi tarif olmadığı için biz sadece hamd, diye alel itlak cins ifade ederiz, bilen bilir, bilmeyen başkasının bildiğinden haberdar olmaz." (C.1; s:62)

Evet, Hamd, Allâh'a mahsustur; Allâh'ın hakkıdır, ancak o hamedebilir; Allâh'ın tasarrufu altındadır, ancak o değerlendirebilir; Çünkü Allâh'tır, gayrı mevcut değildir... Bütün bunları bilen, bilir; bilmeyen ne bilir!

Evet, şâyet "**El hamdu lillah**"ın mânâsını anlayabildiysek, şimdi gelelim "**Rabbil âlemiyn**" deyişinin mânâsına...

"**RAB**" kelimesi esas itibarıyla "**terbiye**" demek olmasına

karşın, burada "**terbiyeyi oluşturan**" anlamında olarak kullanılmış; ve "**terbiyenin oluşması**"na da "**RUBÛBIYET**" denilmiştir.

"**Terbiye**" bir şeyi kademe kademe, peyderpey kemâline erdirtmektir.

"**RAB**", her an, her "**şey**"i varediş gayesine uygun bir biçimde, hazırlayan, geliştiren, olgunlaştıran, varoluş gayesinin gereğini ortaya koyduran ve bunun için gerekli herşeyi sağlayan; kısacası, nesneyi mevcut hâliyle ortaya çıkartma özelliğine sahip olan, demektir...

53

"**RAB**"bın bu özellikleri ise, "**Allâh**'ın isimleri" şeklinde bilmemiz gerekeni kadarıyla "**esmâ-ül hüsnâ**"da özetlenmiştir... Yani, bir diğer deyişle, "**ALLÂH**" ismiyle İşaret Edilen'in "**Esmâ-ül hüsnâ**" diye tanımlanan bir kısım özellikleri, onun "**RUBÛBIYET**"ini oluşturur!

Algıladığımız ve algılayamadığımız her "**şey**", "**RAB**"bın "**esmâ-ül hüsnâ**" ile bir kısmı tanımlanan özellikleriyle yaratılmış ve varlıklarını devam ettirir bir hâlde bulunmaktadırlar, ki bu da onun "**RAB**" tarafından "**terbiye**" edilmesinden başka bir şey değildir..

Her "**şey**"in bu "**terbiye**" altında yaşamını sürdürmekte olduğu gerçeği, řu âyetle daha da açık bir şekilde vurgulanmaktadır:

- "HAREKET HALİNDE OLAN HİÇ BİR ŞEY HARİÇ OLMAMAK ÜZERE, TÜMÜNÜ ALNINDA ÇEKİP YÖNETEN O'DUR!." (11-56)

Öyle ise bizim algılamakta olduğumuz ya da algılayamadığımız her "**şey**", her an, **O**'nun ilmi kapsamında ve iradesi altında,

O'nun kudretiyle yaşamını sürdürüp, fiillerini ortaya koymaktadır!

"ÂLEMLER"e gelince...

Her birimin; dikkat buyurula; her insanın, meleğin, cinnin ya da hayvanın değil, birimin diyoruz!

Her birimin algılamakta olduğu kendi boyutu, onun "âlemi"dir!.. Ve bu itibarla, en gerçekçi anlamıyla, her bilinçli "birim"in kendisi, başlıbaşına bir "âlem"dir!

Zira, gerçekte, algılanan her şey, algılayanın zihninde oluşan, imajdan başka bir şey değildir!

Bizim gördüğümüz her şey, beynimizde oluşan imajın-görüntünün ta kendisidir... Görüyorum dediğimiz zaman, gerçeği itibarıyla biz şunu demek istiyoruz:

-Dışarıdan beynime yansıyan tesirler, daha önceden beynimde yerleşik verilerle birleşerek zihnimde şöyle bir görüntü meydana getiriyorlar! Zihnimde GÖRE, algıladıklarım böyle bir görüntü ve düşünce meydana getiriyor bende...

Ama acaba mutlak gerçek ne?..

Gelin gene rahmetli **Hamdi Yazır**'ın meşhur tefsirindeki "**rabbil âlemiyn**" yorumuna bir göz atalım...

"Basiret ile tahlil ve teemmül edildiği zaman görülür ki; bütün âlem, bizim, zihni ve harice yansıyan şununatı suuriyemizin yekûnu bulunan hâdisattır..

Rabbülâlemin de bunların mâverâsında olup, aralarındaki nisbeti hakkiyetle daima vahdaniyeti, rubûbiyeti tecelli eden vacibülvücud Hak teâlâdır..

Ehli şuhud (gerçeği algılayanlar) için, âlemde bir şey yoktur

ki görülsün de arkasında, ondan evvel, veya ondan sonra, onunla beraber ALLÂH Teâlâ görülmesin!

-Hatırına ne gelir ise, Allâh onun arkasındadır; tâbiri âharle, ONUN ARKASINDA ALLÂH VARDIR!..

Binâenaleyh, âlem, mâsivâyı Allâh, ve ALLÂH mâverâyı âlemdir; ve biz bu âlem vesilesiyle, mâverâsındaki Allâh Teâlâ'yı hakkiyet dediğimiz bir şuur nisbeti ile tasdik ederiz..." (c:1; s:71)

{yukarıya aldığımız bölüm ile bundan evvel naklettiğimiz bölümler de, gereksiz bulunmuş ve önemli addedilmemiştir ki; Merhumun günümüz diline uyarlanan tefsirine alınmamıştır.. Verdiğimiz cilt ve sayfa numaraları, eserin orijinaline aittir}

55

Evet, gerçekte, bizim algıladığımız her şey, şuurumuza yani bilincimize yansıyan "**Allâh** ismiyle İşaret Edilen'in bir kısım özelliklerini açıklayan isimlerinin çeşitli terkipler hâlindeki mânâlarından başka bir şey değildir..

"RUBÛBİYET" ve **"RAB"** konusunu oldukça geniş bir şekilde

"İ N S A N ve S I R L A R I" isimli kitabımızda anlatmaya çalıştık...

Bu hususu detaylı incelemek isteyenler, O kitabımıza başvurabilirler...

Esasen bu kitabımızda incelenen pek çok konunun temelini, o kitabımızdaki özet bilgiler oluşturmaktadır...

Dolayısıyla, bu iki kitabın birbiri ardınca tetkik edilmesi, sanırım bir çok konunun daha kolay anlaşılmasına vesile olacaktır...

Bütün bu izahlardan sonra, şimdi toplu olarak "**El hamdulillahi rabbilâlemiyn**" âyetinin işaret ettiği mânâyı anlatmaya çalışırsak, açıklayabileceğimiz kadarıyla, karşımıza şu mânâ çıkar:

"-Her birimi dilediği gibi meydana getirip, varediş gayesine uygun bir biçimde kemâline ulaştıran ALLÂH ismiyle işaret edileni anlayıp, idrâk edip, değerlendirmek, birimlere ait birşey olmayıp; HAMD, ancak her "şey"in "RAB"bı olan ALLÂH'a mahsustur!.."

* * *

◆ "İSLÂM"IN TEMEL ESASLARI

6

CEHENNEM, RAHMETTİR!

"Er RAHMAN-ir "RAHÎM""'in mânâlarından daha başkalarına gelince...

58

Bu konuya daha önce, "besmele"nin izahında değinmiştik... Burada da değişik yönüyle işaret edelim;

"Er RAHMAN" O'dur ki...

Mutlak "rahmet" sahibi olarak, tüm mânâları, varlığından, varlığıyla meydana getirmektedir..

"RAHMET"; "zâtî" ve "sıfatî" olarak ikiye ayrıldığı gibi; "Rahmeti âmme" ve "Rahmeti hassa" olarak dahi müşahede edilir;

"Rahmet-i Zâtî" bütün varlıkların zâtının ancak ve sadece Allâh ismiyle işaret edilen'in Zâtı ile kâim ve var olmasıdır; ki bundan dolayı, varolan her şeyin "Allâh'ın rahmetine" ermişliğinden, sözedilir.

"Rahmet-i Sıfatî" ise, varlıklarda zuhur eden tüm manâların orijinalinin (terkipsellik sözkonusu olmaksızın) "ALLÂH" isimlerinin işaret ettiği özelliklere dayanmasıdır.

"**Rahmet-i âmme**"nin özelliklerinden biri de şu yaygın rahmettir ki, bu "**rahmet**" sonucu, ölümötesi yaşamda, tüm insanların azapları, bir gün gelir sona erer... Ebediyyen cehennem ortamında kalacak olsalar bile! "**Rahman**"ın **rahmeti** cehennemdekilere bile erer!

Bir kısım insanların "**ebeden cehennemde kalacaklarına**" dair **Kur'ân-ı Kerîm**'de hüküm bulunmasına rağmen, ebeden azab çeceklerine dair bir açıklama mevcut bulunmamaktadır!

İşte bu da "**rahmeti âmme**" yani **yaygın rahmet** iktizasıdır...

Burada "**rahmeti**" anlatırken, çok karşılaştığımız bir sorunun da cevabını hemen vermeye çalışalım...

59

-Madem Allâh rahmet sahibi, öyle ise niçin cehenneme yaratılmış?...

Benzeri sorular hemen pek çok kişinin kafasını karıştırmakta...

* * *

7

NIÇİN CEHENNEM

Din olgusunda en anlaşılamamış konulardan bir tanesi bu "cehennem" olayıdır!

60

İnsanları niçin cehenneme atılacaklardır?

Bunu kim, nasıl yapacaktır?

Cehennem niçin yaratılmış?..

Cehennemde yaşayanlar var mı?..

"Zebâniler" kimdir, nedir?

Niçin cehennemde yanarlar?..

Yanmanın türleri var mıdır?..

Cehennemin ateşi nasıl bir şeydir?..

Ateş içinde yaşam nasıl devam eder?..

Ve daha bu gibi pek çok soru akla gelirken; cevap olarak konuya hiç bir açıklık getirmeyen; hatta âdeta kişileri isyana sürükleyen basit izahlar ve mantıksız yaklaşımlar, düşünmeye çalışan pek çok insanın problemi olmaktadır...

Biz, Cenâb-ı Hakk'ın bu konuyu bize açtığı ölçüde, ve insanların hafsalalarının reddetmeyeceği sınırlar içinde kalarak, dilimiz döndüğünce anlatmaya çalışalım...

"**Cehennem**" kelimesinin bir genel anlamı vardır, bir de özel anlamı vardır!..

Genel anlamıyla "**cehennem**", insanların azap duydukları ortam ve çevre şartlarıdır!

Bu itibarla, dünya cehenneminden, kâbir cehenneminden, mahşer cehenneminden sözedilebilir... Bulduğunuz hapishane, hastahane ve daha başka ortamlar sizin için "**cehennem**" olabilir... Bunlar hep **göresel** cehennemlerdir...

61

Kezâ, kabir âlemine geçen kişinin durumuna göre "**kabir cehennemi**"nden bahsedilmesi dahi, yine **bu göresel** cehennem şekliyledir.

Buna karşın, özel anlamıyla, "**Cehennem**" vasfına dayalı bir şekilde isimlenen ortam, gelecekte Dünyayı tamamiyle kuşatacak olan Güneş'tir!.. Ancak bu göze görünen şekli ve yapısıyla değil, şu anda da mevcut olan **ışınsal ikizi itibarıyledir!** "**ikizi**" sözcüğüyle ikincisi anlamını değil; madde gözünün göremediği ikincil yapısını murad ediyoruz ki, bu ruh boyutunda değerlendirilen ikincil yapıdır! Biz şu anda ise Güneşin gaz boyutunu görmekteyiz!

Dünyanın ışınsal ikizini de, şu anda "**Ölüp**", dünyanın ışınsal ikizine geçenler görmekte-dirler ve anlattığımız şartları oradan seyretmekte-ler.

Bir süre sonra **Güneş, Dünya'dan 500 milyon defa daha büyük hacme ulaşacak** ve bu süreç içinde de, çevresindeki Merkür, Venüs, Dünya ve Ay'ı yutup, eritip, buhar edecek;

sınırları Mars yörüngesine ulaşan bir **kızıl dev** hâlini alacaktır...

İşte o zaman, Dünya'nın çekim alanın bağlı tüm insanların "**ruh bedenleri**", yani "**halogramik ışınsal bedenli insanlar**", dünyanın çekim alanının gücünü yitirmesi sebebiyle, erimekte olan Dünya'dan kaçmak isteyecekler ve Dünya'yı kuşatan dev Güneş'in ışınsal derinliklerinden geçerek uzaklaşma yolu arayacaklardır!

Allâh'a tapınma amacıyla değil; kişinin ruhsal enerjisinin güçlendirilmesi gayesiyle teklif edilmiş ibadetleri, zikirleri yapmış olanlar, elde ettikleri "**nur-enerji**" nispetinde Dünya üzerinden ayrılıp, Güneş'in radyasyon alev dilimleri içinden geçerek kaçabileceklerdir ki, bu durum "**sırat**" diye anlatılmıştır; sembolik bir "**köprü-yol**" tanımlaması ile!

62

Cehennem alevleri "**semûm**" diye ifade edilmiştir **Kur'ân**'da; ki, bunun günümüzdeki anlamı "**zehirleyen ve tahrip eden ışınım**" demektir!..

Taşları, yani maddeyi yakıp yok eden; buna karşın insanların "**ışınsal bedenlerini**" ise sadece "**yakan**", "**yıpratın**", "**deforme eden**" Güneş radyasyonu, Cehennem dev alev dilimlerini oluşturmaktadır; ki, bu alev dilimleri halen, günümüzde 800 bin kilometreye kadar yükselmektedir... Varın siz, o günkü Dünya'dan 500 milyon kere daha büyük hâlin şartlarını eğer hafsalanız alıyorsa düşünün!

Cehennemde, iki türlü yanış sözkonusudur;

Birincisi, **fizikî** yani bedensel; ikincisi, **mânevî** yani **düşünseldir!**

Birincisi, cehennem yüksek ısındaki radyasyonun fotonlarının ışınsal yapıyı tahribinden doğmaktadır...

İkinci tür yanış ise, kişinin kafasına yerleşmiş, yanlış bilgi ve şartlanmaların oluşturduğu kabullerin, orada karşıt gerçekleriyle karşılaşmalarından meydana gelecektir!..

Bunun en başta gelen sebebi ise, kişideki "**benlik**" duygusu, "**sahiplik düşüncesi**", "**hırs**", "**tamah**", "**kendini beden kabullenme ve bunun sonucu olarak sadece bedensel zevkler istikametinde hayvansı yaşam türü**" gibi sebepler...

Mânevî yanma neden?..

Her hangi bir nesnenin sahibi olduğunuzu düşünüyorsunuz ve o nesneyi yitirdiğiniz anda başlıyorsunuz **yanmaya**! Oysa, "**Allâh verdi, Allâh aldı**" deyip işi bitirebilerseniz, "**yanma**" olayı bir anda sona erecek, ya da hiç olmayacak!..

63

Esasen cehennemdeki "**yanma**"ların kökeninde büyük ölçüde, toplumsal şartlandırmalar; bu şartlandırmaların oluşturduğu değer yargıları; ve nihayet bunların tümünün meydana getirdiği duygular yatar!..

Hangi şey ya da konu için "**ille de böyle olmalı**" diyorsanız, sizi mutlaka bir "**yanma**" bekliyordur... Kaçınılmazdır!

Çünkü, er ya da geç, bir gün o şey sizin istediğinizin dışındaki bir hale dönüşecek; neticede siz de bundan dolayı "**yanacaksınız**" demektir!

Kişilerin büyük çoğunluğu, dünyada yaşarken "**yanmaya**" başlar!.. Bir kısmının yanması da ölümle, yani biyolojik bedeni terkedişiyedir!.. Çünkü, sahibi olduğunu sandığı her şeyin elinden çıktığını, yitirildiğini bizzat yaşamaktadır!

"**YANMA**" niçin "**RAHMET**"tir?..

"**Cennetlikler**" niçin cennete girmeden önce cehennemde

"yanar"lar?..

Çünkü, "**yanmadıkları**" takdirde, üzerlerine yerleşmiş, şartlanmalara dayanıp gerçekçi olmayan değer yargılarıyla, asla cennete giremezler de ondan!

"**Rahmet**" onların "**yanmalarını**" sağlamaktadır!.. "**Yanarak**" arınmaktadırlar! "**Yanma**" gerçeğe uygun olmayan düşünce ve duygulardan, şartlanmalara dayanan kabullenişlerden "**arınma**"dan dolayı olmaktadır!

Kişiler yanlış kabulleniş, duygu ve düşüncelerinin sonucu olarak; karşılaştıkları anlayışlarına, kabullerine ters düşen olaylar yüzünden azap duyarlar.

Şayet kişi, gerçeğe yönelmesini engelleyen "**ama etraf ne der!**" kavramını terkedebilirse; idrâkı ve inancı istikametinde; gerçek hedef doğrultusunda yürüyebilirse, pek çok "**yanma**"lardan kurtulmuş olur.

İnsanın, özünü, hakikatını, gerçek yapısını ve boyutlarını idrâk ettirip yaşatan "**tasavvuf**" ile "**hâl**"lenmesi ise, daha dünyada iken, tüm "**yanma**"lardan kurtulmasına vesile olur!..

İnsan, şayet cehennem olmasaydı, "**yanma**" olmasaydı, "**arınma süreci**" demek olan "**yanma**" ile karşılaşmasaydı; böyle bir "**rahmet**" kendisine ulaşmasaydı, mevcut hâliyle asla cennet yaşamına ulaşamazdı!

Dolayısıyla "**yanma**", tamamen, azaplardan arınma işlevini oluşturan bir "**rahmet**" mekanizmasıdır. Tıpkı, operatörün merhamet edip kangrenli bacağı kesmesi gibi!

"**Zebânî**"lere gelince...

Bilelim ki, her ortamın kendine has canlı türleri vardır1...

Her gezegenin ve yıldızın, kendine has canlı bilinçli birimleri varolduğu gibi; evrenin farklı boyutlarının oluşturduğu değişik katmanların dahi, farklı canlı türleri vardır; ve bütün bunlar hep bilinçli varlıklardır! İşte bunların hepsi birden Din terminolojisinde sadece "**melek**" kelimesiyle tanımlanmıştır.

Beyinlerimiz genel yapısı itibariyle, sadece beşduyu dediğimiz "**kesitsel algılama araçlarıyla**" gelen verileri değerlendirmek için programlanmış olduğundan, algıladığımız kesitin dışında kalan boyutlardan ve bu boyut katmanına ait canlılarından habersiz yaşamaktayız!

65

Oysa, gerçekte, bırakın başka gezegen ve yıldızlarda yaşayanları; "**cin**" ismiyle işaret edilen ve her an beyinlerimizi etkilemeye çalışan aramızda yaşamakta olan canlı türlerinin dahi farkında değiliz!.. Nerede kaldı, başka gezegenler ya da yıldızdakiler!

Her neyse!..

İşte, **Güneşin içinde yaşamını sürdürmekte olan canlılara**, bilinçli varlıklara da **Kur'ân-ı Kerim'de "zebânî"** denilmiştir!..

Bunlar bir tür "**melek**"lerdir!.. "**NUR**" yapılı olmaları; ve o ortam içinde meydana gelmeleri sebebiyle, diğer ortamlardan oraya girecek varlıklara **GÖRE** çok zor olan şartlara rağmen; içinde buldukları şartlardan hiç etkilenmeden; tıpkı bizim yaşayamadığımız su ortamında balıkların yaşaması gibi; Güneş'in çok yüksek radyasyon ortamında doğal hayatlarını sürdürmektedirler...

Çok iri bedenleri ve dışarıdan o ortama gireceklere göre de, çok seri hareket kabiliyetleri mevcuttur!.. Balığın suyu yutup, suyu çıkarması gibi, onlarda "**ateş**" yerler ve "**ateş**" çıkartırlar! Oraya gidecek olan gerek insten gerek cinden tüm canlılarla

top gibi oynarlar, **“aklınız olsaydı, buraya düşmezsiniz, sizi uyarılar gelmedi mi?”** derler...

Biz, doğal ortamımızda, nasıl gücümüzün yettiğine hükmediyor, kuşu kafese koyuyor, hayvanları kendi anlayışımıza göre terbiye(!) ediyor; ayıların burnuna kanca takıp, “mârifet öğretiyoruz”, diye kızgın saç üzerinde zıplatıp, yürütüyorsak... **"Zebânîler"** de kendi doğal ortamlarına dışarıdan gelen varlıkları öylece **“terbiye”(!)** ederler!..

Ama o insanlar, ya da diğer canlılar bundan azap ve ıstırap duyarlar mı, elbette ki bu onların sorunu değildir!

"Zebânî" denmesinin sebebi, **"zebûn edici"** olmalarıdır... Ve bu kelime genel olarak sıfatlarından dolayı kullanılan isimdir..

66

Yani, öylesine güç sahibi, hükmedici ve dilediklerini yaptırıcı varlıklardır ki, onların güçleri karşısında, herkes aşağılanır, ezilir, azap ve ıstırap duyar!..

Tıpkı, burada **"cin"**lerin hükmüne girip, sersefil sokaklara düşen bir kısım insanlar gibi... Ya da sirklerdeki **"terbiyeci"**lerin eline düşmüş hayvanlar, ya da laboratuvarlarda kullanılan ve en az bizim kadar yaşama hakkı olan kobaylar gibi!

Öyle ise, yapılacak en iyi iş, o şartlara en iyi şekilde hazırlanmaktır!..

Sanırım, cehennemin, **"arındırıcı"** fonksiyonu ile bir **"rahmet"** olduğunu; insanların azap duymaları için oraya atılmadıklarını; yanlış düşünce ve duyguları sonucu ortaya koydukları fiillerin, otomatik olarak o ortama gidilmeyi oluşturduğunu, ve azabın da bütün bunların neticesi olarak duyulacağını yeterince açıklamış olduk...

Son bir ilave daha yapalım bu hususa...

Cennete gidecek kişiler, ancak "**Allâh ahlâkıyla ahlâklanmış**" kişiler olacağına göre, düşünmek zorunludur, nedir "**ALLÂH**"ın "**ahlâkı**"..?

Neyse, konuyu daha fazla genişletmeden, tekrar, kaldığımız noktadan devam edelim...

"**Rahmeti âmme**"nin ne olduğunu; ve neler getirmekte olduğunu öğrendikten sonra, geldik "**rahmeti hassa**"ya...

"**Rahmeti Hassa**", "**özel rahmeti**"dir ki, bunu "**kendine seçtiği**" kullarına ihsan eder!

67

-ALLÂH DİLEDİĞİNİ KENDİNE SEÇER! (42-13)

Ve;

-YAPTIĞINDAN SUAL SORULMAZ!.. (21-23)

Bu rahmetiyle kendine seçtiği kulunu, önce "**şirki hafi**" denilen "**gizli şirk**"ten, yani "**benlik**"ten ve **O**'nu, "**öteNde bir tanrı var sanma**" düşüncesinden arındırır; sonra, kendi "**ahlakıyla ahlâklandırır**"; ve bütün bunlardan sonra da "**keşif**" veya "**fetih**" ile mükâfaatlandırarak cennet yaşamına başlatır! Ötesini ise ancak yaşayanlar bilir! Zira, "**Allâh**" "**isim ve sıfatlatıyla tahakkuk etmenin**" ne olduğunu anlatmanın yeri bu kitap değildir!

"**RAHÎM**" isminin işaret ettiği mânâlardan bir diğerine gelince...

"**Rahman**"ın rahmeti "**arındırıcı**"dır, demiştik... Elbette ki, arınma işleminin getirdiği bir azap veya sıkıntı da söz konusudur...

Meselâ operatörün, tüm bedeni kangren olmaktan kurtarmak için, bir bacağı kesmesi kişiye olan merhametinin getirdiği bir rahmettir... Ve biz, bu işlemin getirdiği bütün acıya ve ıstıraba rağmen, o doktora teşekkür ederiz!..

İşte bu, başlangıcında bize acı veren, fakat neticesi iyi olan "**rahmet**"tir! **Rahman**'dandır...

"**RAHÎM**"in rahmeti ise böyle olmayıp, herhangi bir "**arındırma**" ya da "**ıstıfa**" gayesi gütmeyen; sırf zevk veren, güzellikleri tattıran, kişiye hoş gelen halleri yaşatan "**rahmet**"tir..

Esasında, kitaplarda "**müminlere cennette sunulacak rahmet**" diye anlatılan bu "**RAHÎM'in rahmeti**" anlatılagelenden hayli farklı bir olaydır...

68

Bir kere şunu kesinlikle bilelim ve hiç unutmayalım ki, "**ALLÂH**"ın bütün isimlerinin mânâları, her an geçerli ve yürürlüktedir!

İşbu sebeple, "**RAHÎM**" isminin mânâsı "**şimdi geçerli değildir de, cennete girildikten sonra geçerli olacaktır**" şeklindeki anlayış, tamamiyle asılsızdır.

"**ALLÂH**"ın "**RAHÎM**" isminin mânâsı, her an, her yerde yaşanmaktadır! Bizim bunu farketmemiz ya da farketmememiz hiç bir şeyi değiştirmez..

Ancak ne var ki, bunun daha fazla açıklanması mahzurludur... Ancak ehli bilir!

Cennet ehli, bu ismin mânâsını yaşarken; ve belki de bir çoğu bunun orada nasıl ve nereden oluştuğunu fark etmemişken; Dünya üzerinde bu ismin mânâsını yaşamış ve yaşamakta olan bir çok zevat bulunmaktadır...

"Evlıyaullah"ın "keşif ve fetih" sahibi olanları yanı sıra, "mukarrebler", "muhakkikler", "müferridun" ve "mârifeti Billah" sahipleri, hâlen farkında olarak, "B" harfinin sırrıyla "RAHÎM" isminin mânâsını yaşamakta ve tecellilerini seyretmektedirler...

Ayrıca, "Lâ havle velâ kuvvete illâ "B"illah" ifadesinin mânâsı dahi "RAHÎM"dendir!

Öyle ise, "RAHÎM" isminin manâsını, sanki "ölümötesi yaşamda, cennet ortamında ortaya çıkacakmış" gibi düşünmek tamamiyle gaflettir!

69

"Allâh ismiyle İşaret Edilen'in, bütün bildiğimiz isimlerinin işaret ettiği özellikler, her an ve her boyutta sürekli olarak açığa çıkmaktadır..

Üstelik, evrendeki sayısız "melek"ler dahi her an bu ismin mânâsıyla kaim bir yaşam içindeyken!

Geldik şimdi bundan sonraki âyete...

* * *

8

"DİN GÜNÜ" NE ZAMANDIR

"MÂLİK"i veya "MELÎK"i YEVMİD DİN"...

70

"DİN GÜNÜ"nün "MÂLİK"i veya "MELÎK"i...

Bu âyette geçen kelime bazıları tarafından "**MÂLİK**" ve bazıları tarafından da "**MELÎK**" olarak anlaşılmakta ve öylece değerlendirilmektedir...

Yani bu âyeti bazıları;

"MÂLİK"İDİR DİN GÜNÜNÜN...

Bazıları da;

"MELÎK"İDİR DİN GÜNÜNÜN...

diye okumakta ve anlamaktadırlar...

Şayet, "**MÂLİK**"i diye anlarsak... "**sahip olduğu üzerinde, özgürce ve tasarrufundan dolayı kimseye hesap vermeksizin, dilediğini yapan**" anlamıyla karşılaşırız...

Şayet, "**MELÎK**"i şeklinde okur ve kabul edersek... Bu defa da; "**yönetim, kurallandırma, fiilleri değerlendirme, yetki güç**

sahibi" olan bir Zât olarak anlarız...

Esasen, "**ALLÂH**" ismiyle kendisine işaret eden, Zâtını her iki vasıfla da vasıflandırmıştır...

Ancak, görüldüğü üzere, ilgili âyette "**Din günü**" tâbiri geçmekte; ve biz gramer kurallarınca bu ifadeyi de onunla bağlantılı olarak anlamak mecburiyetinde olduğumuz için; hangi şekilde olayı çözüme yaklaştacağız, ona bakmak gerekmektedir..

"**DİN**" kelimesinin anlamlarından biri yönüyle, "**yapılan işlerin karşılığına ermek**" olarak anlaşılabilir... Ayrıca, "**Kesin itaat ve boyun eğme**" mânâsına da gelir... Fark edersek eğer, her iki anlam da, her an geçerli olan vâkıdır; gelecekte bir zamanda oluşacak bir olay değil!

71

Ama, "**DİN**", "**kıyâmet**" demek değildir!..

Bu gerçeğe rağmen, her **an içinde** yapılan tüm işlerin karşılığı, -oluşmuyormuş- verilmemiş gibi anlaşılması yüzünden; hayâllerde, son bir gün düşünülmüş; ve "**o son günde herkes yaptıklarının karşılığını alacaktır**", diye sanılmıştır!

Mâûn Sûresinin ilk âyetini hatırlayalım:

"**DİN'İ İNKÂR EDENİ GÖRDÜN MÜ?** (107/1)

Yani, **Allâh'ın SİSTEM VE DÜZENİNİ** inkâr edenî gördün mü?...

Mahşerde, bir günü ellibin sene olan zaman boyutuna geçileceğine göre; insanlar, binlerle sene uzunluğundaki "**gün**"lerden oluşan binlerle sene sürecek "**mahşer**" ve "**sırat**" sürecini yaşayacaklarına göre; olayı sanki tek bir "**gün**"müşçesine değerlendirip, "**ALLÂH**"ı yalnızca o günün "**Mâlik**"i veya "**Melik**"i olarak kabullenmek, bizim

müşahedemize göre gerçekçi olmuyor!..

Tespitimize göre...

ALLÂH indindeki anlardan bir "**AN**" vardır ki; o an, "**tek gün**"dür...

O'na göre "**an**"larından yalnızca bir "**an**" olan o bildiğimiz "**gün**" = "**an**" içinde, bize göre ezelden-ebede, her dem **O**'na boyun eğilmekte ve **O**'nun hükmü geçmektedir! Yani, "**Mâlik**"iyeti ve "**Melik**"iyeti sonsuzdur!

Şimdi burada şu sual akla gelebilir;

-Bu dünyada bir çok kişi, büyük kötülükler yapmasına rağmen karşılığını almıyorlar!.. Bu da "**yapılanların karşılığını verme gününün**" yaşadığımız şu gün olmayıp, gelecekte, **âhiretteki** bir "**gün**" olduğunu göstermez mi?

72

Bu soruyu soranlar, "**tanrı**" kavramından arınıp "**ALLÂH**"ı tanıma konusunda yeterli bilgiye sahip olmadıkları için, önemli bir hususu gözden kaçırmaktadırlar...

Her insan, her an, bir önceki anda yaptığıının karşılığına ermektedir! Çünkü:

-"ALLÂH SERİ'ül HİSÂB"tır!.."

Ancak ne var ki, biz, o kişinin, fiilinin ertesinde erdiği şartları değerlendirmekte yetersiz kalıyor; ve sanıyoruz ki, o yaptığıının karşılığını görmemiştir! Bu yüzden de düşünüyoruz ki, yaptığıının şimdi almadığı karşılığını, gelecekte alacaktır!

Oysa...

"ALLÂH"ın "MEKR"i vardır!..

Kişilerin pek çoğu, yaptığı yanlışlarının karşılığına "**mekr**"

yolundan erer!..

Servet, çoluk-çocuk, mevki-koltuk, ünvan-etiket, şan-şöhret gibi şeylerin imtihan aracı olduğu, ve uyanık olmayanların bu fitnelere kapılmak yüzünden geleceklerini yitirecekleri **Kur'ân-ı Kerim'in** pek çok yerinde açık-seçik vurgulanmıştır..

Pek çok zengin, **eline geçen serveti** Allâh yolunda değerlendirmek yerine, **binaya, toprağa, mala yatırır; o paranın "mekr" yollu kendisine verilmesi yüzünden "fiysebilillah"** yani **"Allâh için, Allâh yolunda"** değerlendiremediğini farkedemez!

73

Dışarıdan görenler, ona verilen paranın bir lûtufl olduğunu, mükâfat olduğunu sanırlar; oysa o para, yapılan yanlış bir işin sonucu olarak **"mekr"** yollu o kişiye ulaşmıştır!

Neticede o kişi, parasıyla, dünyalık zevkleriyle günlerini tüketip **"ALLÂH"a vuslatı** elden kaçırdığı gibi; gelecekte asla elde edemeyeceği pek çok şeyleri dahi yitirir de bunun farkında bile olmaz!..

Hazreti **Rasûlullah**, dev ticaret kervanına sahip iken, varlığını Allâh yolunda değerlendirdiği için, ölüm ötesi yaşama geçerken, geride miras bırakmadı.!

Hazreti **Ebu Bekr**, bütün varlığını kişisel zevki için değil, Allâh yolunda değerlendirdiği için, ölümü yoksullukla karşıladı!..

Ama **"mekr"** yollu verilen servet, asla **"Allâh yolunda"** değerlendirilmez!..

İşte bu sebeptendir ki, insanların pek çoğu, servet sahiplerinin büyük dünya zevkleri içinde yaşadıklarını görürler de, **"yaptıklarının karşılığını almıyorlar"**; sanırlar!

Bilmezler ki...

Allâh onların yaptıklarının karşılığını şimdiden, "mekr" yollu vermektedir; ve onlar da ellerindeki dünyalıkları sebebiyle Allâh'tan ve ilgili konulardan günbegün daha fazla uzaklaşmakta ve "perdelenmekte" dirler!..

Gerçekte ise, "Allâh'tan perdeli olmak"tan daha büyük bir ceza da düşünülemez!

İşte eğer, bu gerçeği idrâk edersek, görürüz ki, gerçekte, yaşadığımız her gün, her an "DİN GÜNÜ"dür!

Bize göre olan her "gün" içinde, daima, mutlak olarak ALLÂH'a boyun eğilmekte; her "gün", ama "lütuf" ama "mekr" yollu, yapılanların neticesine kesinlikle erilmekte; ve netice itibariyle de herkes yaptığının karşılığına ulaşmaktadır!

74

İşte bu mutlak gerçek açısından konuya bakarsak;

- "MÂLİK'İDİR DİN GÜNÜNÜN"!

Uyarısının, "**Her an tüm varlıkta hükmü geçerli olan O'dur; ve sadece O'na boyun eğilmektedir; âlemlerde ortaya konulan her fiilin karşılığını O her an oluşturmaktadır**" anlamına geldiğini farkederiz...

Zira, uygun ve geçerli olan, ALLÂH'a ait mânâların; yalnızca "belli bir zamanla" kayıtlı olarak anlaşılması değil; "sonsuz zamanı kapsayacak şekilde" kavranılmasıdır..

* * *

◆ "İSLÂM"IN TEMEL ESASLARI

9

"KULLUK" NEDİR

Şimdi sıra geldi,

76

"İYYÂKE NA'BUDU ve İYYÂKE NES'TAIYN"

âyetinin anlamına...

Yani... **"Mâlik-el Mülk"** olman dolayısıyla başkası sözkonusu olmaksızın;

"SADECE SANA KULLUK EDER ve SADECE SENDEN YARDIM BEKLERİZ"...

Cümlesiyle işaret edilen mânâyâ...

Bu işaretin genelde anlaşılan ve kabullenilen yönüyle fark ettirmek istediği manâ hepimizce bilinmektedir...

İster namaz içinde, ister namaz dışında olsun, bu âyet umumiyetle şu manâda söylenir:

"Biz, başka birine; ya da seninle beraber başka birine değil, sadece sana ibadet ederiz; ve başka birinden değil, sadece senden yardım bekleriz..."

Bu âyetin, genel düşünce düzeyi içindekilere hitap eden yüzü böyledir...

Ancak, baştan beri anlatmakta olduğumuz, âyetlerin derinliğindeki "**Vahdet**" müşahedesi ve zevki açısından bu âyeti de anlamaya çalışırsak...

Bu defa şöyle bir anlam ile karşı karşıya kalırız:

"Âlemlerin Rabbi, dolayısıyla bizim "Rabbimiz" ve de "Mâlik-Melik'i yevmid din" olman sebebiyle, her şeyin olduğu gibi bizim de senin isimlerinin özellikleriyle varolmamız hasebiyle, doğal olarak, her an, hepimiz, farkında olmadan da olsa kulluk halindeyiz...

77

Mutlak ve gerçek kulluğumuzu, senin her biri ayrı hikmete dayalı, türlü manâlarının kuvveden fiile çıkışına aracılık etmek suretiyle yapmaktayız...

Ve gene hepimiz, (ins ve cin ve melek) kulluğumuzun devamı için her an senden yardım bekleriz... Eğer sen, varlığımızı oluşturan isimlerinin manâlarını ortaya koymayı kesersen, biz yok oluruz!

Varlığımızın ve kulluğumuzun devamı için de senden yardım dileriz..."

"İNSANLARI VE CİNLERİ YALNIZCA KULLUK ETMELERİ İÇİN YARATTIM"

Ki bu yüzden de bu amaçla yaratılanların, "**kulluk etmemeleri**" mümkün değildir!

Bu âyeti tefsir eden yorumcuların neredeyse hemen hepsi, sanki bu âyet sırf namaz içinde okunmak için gelmiş şekliyle olaya bakmışlar, ve hep namaz içindeki toplu ifade şekli olarak

değerlendirmişlerdir..

Oysa, dikkat edilirse eğer, bu âyet "**ALLÂH Sistem ve Düzeni**"ni anlatan ilk sûrededir; ve **anlamı ezelden ebede, her an, dem bedem geçerlidir!**..

Namaz içinde ya da dışında!.. Ne zaman ve nerede okunursa okunsun, o anki bütün halleri ve varlıkları kapsamaktadır!..

-"HİÇ BİR ŞEY HARIÇ OLMAMAK ÜZERE HER ŞEY, O'NU HAMDIYLA TESBİH EDER! FAKAT, SİZ ONLARIN TESBİHİNİ KAVRAYAMAZSINIZ! (17-44)

Âyeti, yukarıda geçen âyetin manâsını apaçık bir şekilde; hiç bir yorumu yer bırakmayacak şekilde izah etmektedir.

78

Bize göre varolan, tüm zamanlarda ve zamanüstü bir biçimde, "**ALLÂH** ismiyle İşaret Olunan'ın, "**âlemlerin rabbi**" olduğunu vurgulayan ön âyetlerden sonra gelen bu âyet de, gene aynı şekilde; tüm varolanların "**O'na kulluk etmekte olduklarını; ve bu kulluklarının devam edebilmesi için de gene O'na muhtaç olduklarını**", vurgulamaktadır!

Zaten daha dar kapsamlı olarak, insan ve cinlerin dahi kulluk etmek için yaratılmış olduklarına da şu âyet işaret etmektedir:

-CİNLERİ ve İNSANLARI SADECE KULLUĞUMU YAPMALARI İÇİN YARATTIM! (51-58)

Kulluğu yerine getirmeleri için yaratılmış olanların; o gayeye yönelik olarak yaratılmış olanların, bu kulluğu ifa etmemeleri acaba mümkün olabilir mi?.

Hele bir de "**F Â T İ R**"ı hatırlarsak!..

"**ALLÂH**"ın, kendisini "**FÂTİR'es semâvâti vel arz**" diye tanımlayıpını hatırlarsak...

Yani, "nevi gerçekleştirmek istiyorsa, o gayeye uygun yapısal özellik vererek, yarattıklarını forme eden" anlamına "**FÂTİR**" oluşunu; ve böylece göktekileri ve yerdekileri yaratmış olduğunu kavrayabilirsek...

Üstüne üstlük...

-"RABBİN HÜKMETTİ Kİ, KENDİNDEN GAYRINA KULLUK EDİLMEYE!" (17-23)

"**H Ü K M Ü**" mevcut iken!..

Peki bu takdirde, buradaki olayı nasıl değerlendireceğiz... Ne anlayacağız?.. Nasıl anlayacağız?...

79

Elimizden geldiğince, dilimiz döndüğünce açıklamaya çalışalım...

"**ALLÂH**", "**âlemlerin Rabbi**" olduğu için; isimlerinin işaret ettiği özelliklerin seyrini murad etmiş ve bu isimlerin mânâlarına dayanan yaratıklarını "**esma terkipleri**" halinde ortaya çıkartmıştır...

Yaradılmışların varlıklarını bu isimlerin mânâları oluşturduğu için, onların bunun dışında kendilerine özgün vücudları ve varlıkları yoktur!.. İş bu sebeble de, bu mânâlara dayalı varlıklarıyla, her an bu mânâların gereğini ortaya koymak suretiyle "**GERÇEK anlamda ve MUTLAK yönden KULLUKLARINI**" ifa etmektedirler..

Şayet **basiretle** dikkat edilirse, yukarıdaki âyetler tümüyle biraraya gelince, bu mânâ apaçık bir şekilde ortaya çıkmaktadır...

Böylesine geniş kapsamlı ve tüm varolmuşları içine alan mânâları ihtiva eden âyetlerin anlamının; son derece dar

sahada, "**namaz kılan kişinin rabbine kulluk itirafında bulunması ve ondan yardım istemesi**" şeklinde anlaşılması, **Kur'ân-ı Kerim'in, "evrensel sistemi açıklayan KİTAP"** oluşuna uygun düşmemektedir; müşahedemize göre..

Peki bu âyette, diğerlerinin anladığı gibi, "**bizim kulluk itirafımız ve yardım dilememiz**" anlamı da yok mudur? Böyle anlayanlar yanlış mı anlamışlar?

Yanlış değil, yetersiz ve derinliksiz olarak; dolayısıyla da çok kısıtlı bir ölçüde anlamışlardır!

Açıklamaya çalıştığımız, kapsamlı ana mânâ içinde, çok dar kapsamlı bir anlayışla, o mânâ da mevcuttur elbette!..

Evet, "**kulluk eder ve bunun devamı için de senden inâyet isteriz**" mânâsı da vardır bu âyette. Ancak, her an ve her nefeste gibi anlaşılacak zorunluluğu ile beraber!..

Bu arada şu soru akla gelebilir...

Bütün varlıklar yaratılış gayelerine hizmet eder bir biçimde yaşam sürerek "**kulluk**" ediyorsa; bu durumda bizim "**ibadet**"lerimizin anlamı ne?.

Neden ibadet edelim?.

Biz Allâh'a tapmak için namaz kılmıyor muyuz?.

Allâh'a tapınılmaz mı?.

İbadet ederek cennete hak kazanmıyor muyuz?

İbadet etmedikleri için cehenneme gitmiyorlar mı?

Önce "**kulluk**" kavramının iki anlamına işaret edelim;

Birinci mânâda "**kulluk**", geniş kapsamlı ve "**mutlakiyet**" ifade eder şekliyledir... Bu gerçek anlama, yukarıda işaret ettiğimiz

âyetler toplu olarak değerlendirildiğinde kavuşmaktayız..

Bu mânâda "**kulluk**", evrensel sistem içindeki tüm yaratılmışların, "**mutlak kulluk**" için varedilmiş oldukları; ve her an da buna devam ettiklerini açıklama sadedindedir..

-"CİNLERİ ve İNSANLARI YALNICA KULLUĞUMU YAPMALARI İÇİN YARATTIM.." (51-58)

şeklindeki **Kur'ân** hükmü buna işaret eder. Buna "**fitrî kulluk**" da denir!

İkinci mânâda izafî-göresel "**kulluk**" ise, bireyin "**Rabbi olan ALLÂH**"ı farketmesi, **O**'na kulluk için var olduğunu ve bu görevi yaptığını kavraması ve nihayet bu hâlinin devamı için de her an gene **ALLÂH**'a muhtaç olduğunu hissetmesidir"... Ki bu da "**göresel**" anlamda, "**bireysel kulluktur**"...

81

Burada ayrıca, **çok önemli bir sırra** da, işaret yollu değinmek istiyorum. Ehli elbette bu işareti değerlendirip hedefteki kapıdan içeri girecektir!

Rasûlullah Aleyhisselâm buyurmuştur ki:

-“Namaz, müminin mi'râcıdır”!

-“Fatıhasız namaz olmaz”!

Âyette de şöyle bir uyarı vardır:

“VAY HALİNE O NAMAZ KILANLARIN Kİ, NAMAZLARINDAN GÂFİLDİRLER! (107-4/5)

Yani, "**namaz**"ın ne olduğunu anlamadan, hissetmeden "**namaz**"ı "**kılan**"ların hâli perişan olur!

Önce bu konuda bazı önemli noktalara dikkati çekelim...

Namazdan amaç, “**mi’râc**” dır!...

Bunu gerçekleştirememesi, kişinin varlığını da oluşturan **Allâh’tan “perdelenmesini”**, yani gafleti meydana getireceği için, çok büyük bir kayıp olur!

“Mi’râc”ın oluşması ise, Fâtiha’nın okunmasına; yani, Fâtiha’daki kelimelerin anlamlarının idrâk edilmesine bağlıdır!

Öyle ise burada şöyle düşünmek lâzım gelir...

“Fatiha” sûresinde, Kur’ân ’ın diğer sûrelerinde olmayan hangi anlam vardır ki; o anlamı fark edilmeyen, idrâk edilmeyen ve tasdik edilerek itiraf edilmeyen namaz, büyük sorumluluk getirmekte; buna karşılık o anlamın hissedilip yaşanması sûretiyle Onun okunuşu, kişiyi “mi’râc”a çıkartmaktadır?

82

Besmele ve hamdele diğer bölümlerinde de geçmektedir **Kur’ân ’ın... Hidâyet** dilenmesi de!

Öyle ise...

Burada düğüm noktası gelip **“Mâlik-Melik’i yevmid din; iyyâke na’büdü ve iyyâke nestayn”** cümlesine dayanmaktadır.. **Fenâ fillah** sırrı da burada gizlidir!

“İyyâke na’büdü” cümlecigi, **“fenâ fillah”**ın Kur’ân’daki ifadesidir!

Bu arada **Rasulullah** Aleyhisselâm’ın şu açıklamasını da düşünelim:

-“Her vakit namazı, kendisiyle bir önceki vakit arasındaki günahları siler”!

Peki bu âyetlerde ne gibi bir mânâ ve sır mevcut ki, bu sırrın

farkedilip, idrâk edilmesi; ve dahi yaşama geçirilmesi, kişiyi hem bir önceki namazdan beri kendisinde oluşan günahlardan arındırıyor; hem de "mî'râc"ı yaşamının yolunu açıyor?

Şimdi bu âyetin anlamını bir daha düşünün!

Burası **çok ama çok önemli bir sırdır!** Niyaz edelim ki açla!

Zirâ, "**Namaz**"ın "**ikâmesi**" ve "**dâimi**"ye dönüşme yolunun açılması ancak bu sırrın keşfedilmesine bağlıdır; bize göre!

"**ALLÂH**"a "**tapınma**" konusuna gelince...

83

"**TAPINMA**", asırlardır, çeşitli toplumların şuursuz bir biçimde putlarına, tanrılarına yaptıkları saygı, yakarış gibi davranışları târif için kullanılan bir kelimedir... Asla "kulluk" diye çevirdiğimiz "ibadet" kelimesinin mânâsını ifade etmez; ve "ibadet" kelimesini Türkçeleştiriyorum diye "**tapınma**" kelimesini kullanmak, oldukça önemli bir hatadır!.. Kullanan kişinin Türkçe bilgisinin yetersizliğine verilir!

Diğer taraftan,

-"CİNLERİ ve İNSANLARI SADECE KULLUĞUMU YAPMALARI İÇİN YARATTIM.." (51-58)

Âyetinde geçen "**ibadet**" yani "**KULLUK**" kelimesinin ibni Abbas radiyAllâhu anh tarafından "**liya'rifun**" diye yorumlandığı ve âyetin böyle anlaşılması gerektiği yaygın olarak bilinen bir husustur..

Şayet, "**liya'budun**" kelimesini bu mânâda anlayacak olursak ve "**ıyyake na'budu**" ifadesindeki "**kulluğun**" da "**irfan**" mânâsına işaret ettiğini düşünürsek; o takdirde şöyle bir anlam ile karşılaşırız:

“Âlemlerin Rabbi olan ALLÂH'ın bizim Rabbimiz olduğunun bilinciyle her an O'nun varlıkta tasarrufunu seyretmekte olduğumuzu itiraf eder; ve bu bilinçli kulluğumuzun devamı için de o'ndan yardım bekleriz”..

Peki biz ibadetlerimizle cennete gitmeyecek miyiz, bunun için ibadet etmiyor muyuz?

İşte tamamiyle asılsız bir kabulleniş daha!

Hiç kimse ibadet ettiği için cennete girmez!

Çok bilinen bir hadisi şerifinde Hazreti **Rasullullah** sallAllâhu aleyhi ve sellem Efendimiz şöyle buyurmuştur:

-"Hiç kimse ameliyle cennete gidemez!.."

Sormuşlar:

-"Sende mi Ya RasulAllâh?."

-"Evet, ben de!.. Ne var ki Rabbim bana rahmet etmiştir!.."
(de, amelimle değil; o rahmet sebebiyle cennete giderim)...

Bu husus tamamiyle "**KADER**" konusu ile ilgilidir!..

"**KADER**" konusundaki çok önemli âyetleri ve **Rasûlullah** Aleyhisselâm'ın açıklamalarını ise "**İ N S A N ve S I R L A R I**" ile "**A K I L ve İ M A N**" isimli kitaplarımızın "**Kadere iman**" bölümlerinde açıkladık..

Anlatılagelen ve gerçeğe uymayan "**kader**" görüşlerinin ötesinde; gerçek kaynak bilgileri edinmek isteyenler, bu kitaplarımızdaki ilgili bölümleri inceleyebilirler...

Burada kısaca şunu ifade edeyim ki, hiç bir ibadet cennete girmek gayesiyle yapılmaz; ve "ibadet eden cennete girer" diye de bir hüküm mevcut değildir!.. Kişinin cennete girmesi,

ibadetine bağlı değildir...

Ancak, muhtemelen "**Allâh**", cennete girecek olanlara ibadeti kolaylaştırmıştır, diyebiliriz...

İbadetler, insanın, bilinçlenmesi ve güç kazanması içindir! İnsanlar bu ibadetleriyle, bilinçlenebilir ve güç kazanabilirler...

Ancak ne var ki tüm bunların ötesinde, "**ALLÂH**"ın o bireyin cennete gitmesini takdir etmiş olması işin en önemli ve ana faktörüdür!.. Şayet hakkında böyle bir takdir yoksa, birey ne kadar ibadet ederse etsin, bilinçlenirse bilinçlensin ve dahi güç kazansın; gene de cennete giremez!

85 Yani kısacası, "**cennete girmek**", ibadete değil, "**ALLÂH**" takdirine dayalı olarak "**İMAN nûru**" esasına bağlıdır!

Niçin cehennemden çıkmak "**iman**"a bağlıdır?

Bir kısım felç olayları vardır ki, bunlar tamamiyle psikolojik kökenlidir! Bedende patolojik hiç bir problem olmamasına rağmen, kişi kendisinin felçli olduğunu ve bir daha asla yürüyemeyeceğini **vehmederek**; tekerlekli sandalyesinde cehennemini yaşar! Hastalık hastası diyebileceğimiz kişiler kendilerini **etki altında tutan vehim gücü yüzünden akıllarını yeterince değerlendiremez**, çeşitli kâbiliyetlerini kullanamaz; ve böylelikle de hayatlarını ıstıraba dönüştüren cehennemden çıkamazlar!

"**AKIL ve İMAN**" isimli kitabımızda geniş bir şekilde anlattığımız gibi insan, hayatını cehenneme çeviren **vehim** gücünün üstesinden akılla gelemmez! **Vehim kuvveti** yani "**yoku var sanıp, varı yok sayma**" özelliğinin üstesinden gelecek olan insandaki güç akıl değil, imandır! Vehim, akıl ve ona dayalı olan tefekkür mekanizması üzerinde rahatlıkla

tasarruf ederken, fiilleri direkt yoldan etkileyen iman karşısında daima yenik düşer! İşte bu yüzdendir ki **“Dini”** anlaması için akıllıya teklif yapılmış ve iman ederek yürümesi önerilmiştir!

İnsanın, gerek dünya yaşamındaki cehennemî süreç, ve gerekse de ölüm ötesi yaşamındaki cehennemi, hep onda gâlip gelen **vehim kuvvesinin sonucudur!** Bunun sona erdirilmesi ise yalnızca **iman kuvvesi** ile mümkündür!

Bedeninde fizikî bir arıza olmadığı halde kendini felçli sanan kişi inanacağı kişiyi buldu mu yürür! Evhamlı kişi, iman edeceği insanla ya da bilgiyle karşılaşırsa ıstırabı sona erer..

En dar kapsamlı anlamıyla **“Allâh’a iman”** da, kişiye karşılaştığı zorlukları, **“Allâh”a ait özelliklerin kendisine o konuda yardımcı olacağına ve kendisini o konuda selâmete çıkaracağına iman”** sonucunu getirir!

Kişi bu iman ile kendisinde cehennem ortamından çıkacak gücü bulur! İsterse zerre kadar imanı olsun!

Ama kişinin böyle bir imanı yoksa, kendisini bildiği güçlerinden ibaret sayıyorsa, **“Allâh”ı anlamamışsa ve iman etmemişse; özündeki Allâh’a ait kuvvelerden mahrum kalacağı için”** edediyyen cehennemden çıkamayacaktır! İman etmediği için başkası da, kim olursa olsun ona bu konuda yardım edemeyecektir! Akli vehim gücünün etkisi altında olduğu için kendisinin asla yürüyemeyeceğini sanan kişi gibi!

Yani ebedî olarak cehennemde kalacak olanlar, yaşamlarını yöneten **vehim kuvvetinin etkisi altından kendilerini kurtarıp, iman etmeden yaşadıkları için** sonsuza kadar cehennemde kalmaya mahkûm olmaktadır!

“İBADET”, esas itibariyle **“taat”** mânâsıdır... Gerekçe

sormaksızın, mükemmel bir şekilde görevi yerine getirme, anlamını ifade eder... Esasen herkes, varoluşunun gereğini otomatik olarak ve mükemmel bir şekilde yerine getirmektedir... Yani kulluğunu ifa etmektedir...

Ne var ki bunu hakkıyla eda etmek ancak, **O'**nu içinde hissetmek ve bunun neticesinde "**haşyet**" duymakla hasıl olur...

Aksi halde, ibadetin sadece fiilinde, şeklinde kalınmış olur..

Neticesi de yapılanın bilincinde olmanın oluşturacağı hazdan mahrumiyettir!

10

"HİDÂYET" NEDİR, NASIL OLUŞUR

Bundan sonra sıra geldi şu âyetten anladıklarımıza:

88

"İhdına's sırat'el mustâkıym..."

-Hakkımızda hayr olana erdir...

Esasen, herkes hidâyet üzeredir...

"İhda"nın mânâsı "**hidâyet et**" demektir...

"**Hidâyet**" ise, "**hayır olan gayeyi oluşturacak hedefe, lûtfu letâfetle, varlığın yapısından, bünyesinden gelen bir yoldan erdirmek**"; demektir..

"**Hidâyet**", en kapsamlı anlamıyla, yaratılmış her "**şey**"i, o şey hakkında "**hayr**" olan hedefine, "**LÂTÎF**" isminin sırrıyla, yönlendirip, o yolda yürümeyi ve hedefine ermeyi kolaylaştırmaktır..

Muhakkak ki, herkese bir hedef takdir edilmiştir; ve birim, o hedefine kendisine gelen "**hidâyet**" üzere ulaşacaktır! Çünkü ona, o hedefe ulaşmak "**hidâyet**" edilmiş, "**kolaylaştırılmıştır**"!..

Misâli kendimizden verelim...

Biz, takdir gereği, bu kitapları yazıyoruz... Ancak, bu kitapları okuyanların belki de çok azı içindekileri değerlendirip, yararlanabilecektir!..

Ve nihayet birazı da, kendisine bu yolda verilmiş olan "hidâyet" sonucu olarak; **"Demek olaya böyle de bakılabiliyormuş, işin bu yönü de varmış"** deyip, Kur'ân-ı Kerim'i bu gözle değerlendirmeye başlayacak.. Böylece, **"Kur'ân 'ın, evrensel SİSTEMİ ve bu sistem içindeki insanın yerini ve yapısını; ve dahi, insanın, yaşamını geleceğe dönük bir biçimde nasıl değerlendirmesi gerektiği yolundaki uyarılarını farklı bir gözle değerlendirip"**, sürekli yeni ufuklara kanat çırpacaktır...

89

Bir kısım insanlar vardır ki, onlar dar çevreden gelmişler, o dar çevrenin görüşleriyle daha yetişme çağında sınırlanmışlar; ve daha sonra da şartlanmalarının ördüğü **"KOZA"**nın içine yerleşmişlerdir...

Hatta daha sonraki devrelerde yaptıkları çalışmalar dahi, beyinlerindeki, **"KOZA"**yı kıramamış; **"her şeyi çok dar bir perspektif içinden"** görerek yaşamışlardır!

Uzakdoğu'yu, Amerika'yı görmüşler, doğuda-batıda okumuşlar, okutmuşlar, ama, hâlâ, o yetiştikleri dar çevrenin saf, iyiniyetli, yürekli, fakat dar ve sınırlı görüşlü kişiliğini aşamamışlardır...

Bu **"KOZA"**sını delip çıkamamış zevâtı kirâma göre.;

"Kur'ân, yukarıdan Mekke'deki Hazreti Muhammed'de inmiş, önce Arap'ları sonra da insanları "iyi ahlâklı yapmak için gelmiş, Allâh'tan başkasına tapınılmasını istemeyen, iyi

ahlâk derneği kurallarının daha bir gelişmişidir”..

Kur'ân-ı Kerim'de SİSTEM yoktur!..

Kur'ân 'da bilimsel gerçeklere işaretler aramak abestir!

Kur'ân 'dan, ne tıp, ne astronomi, ne fizik, ne kimya ne de başka dalda hiç bir şey öğrenilemez!..

Kur'ân sadece yukarıdaki tanrıya nasıl ve neden tapınılması gerektiğini, toplumların hangi kurallara göre yaşayacağını anlatan bir kitaptır"

"Allâh", "hidâyet" etmedikçe, kişinin küçük yaşta, dar çevrede ördüğü "kozasını" ilerideki yaşlarda delip çıkabilmesi fevkalade zordur!

90

Çağdaş veriler eşliğinde düşünebilen özgür ve objektif düşünce sistemine sahip olmak, hele hele geleceğe dönük ve de "**KOZASIZ**" yaşayabilmek bütün bunların üstündedir!

Bizim kitaplar bir yana, **Kur'ân-ı Kerim'i** okuyanların içinde, "**okur**"ların sayısı sayılacak kadar azdır!

"Okuma ücretini cennette almak üzere anlaşmalı olduğu" için; ya da "ölmüşlerini rahatlatmak için sevap olsun diye okutanlar ve okuyanlar" ötesinde; gerçek "**Kur'ân okur**"larının sayısı ne kadardır dersiniz?..

Kur'ân-ı Kerim'in anlatmak istediği o muhteşem sistemi; ve o sistem içindekilerin yapısını; özelliklerini; Allâh'ın eşsiz ilminin ve kudretinin eserlerini anlayıp değerlendirmek için anlama gayesiyle ve üzerinde derin derin düşünerek okuyanlar ve bundan dolayı "**huşû**" duyanlar ne kadardır, dersiniz?..

Evet, o çok bildiğini sanan; ancak hiç bir fikir tartışmasını sonuna kadar götürme birikimi de bulunmayan,

"monolog"çular, "vâiz"ler, "koza"larının içinden seslenirler, diğer "kozalı"lara ..

"Zinhar, sizi düşünmeye, geniş açılı bakışa, kozanızı delip uçuşa davet eden kitaplara kulak vermeyin, okumayın! Allâh'ın çağdaş nimetlerini değerlendirmeyip, bin sene evvelkiler gibi, kâinatın merkezi dünyadır, her şey dünyanın çevresinde dönüyor diye düşünmekte devam edin!

Kur'ân ilim kitabı değildir! O'nun ilimle yorumlanması caiz değildir! Bırakın yeni düşünceleri! Böyle yaparsanız dinden çıkarsınız"(!)

Neden bu böyledir?..

91

Önde gelen gerçek ve kesin neden, onlara gelen "**hidâyet**"in bu yolda olmasıdır! Muradı ilâhi, "**meşîyyet-i ilâhi**" böyledir!..

Öte yandan bu durumun görünüşteki vesilesi de, bedenlerinin yurtdışına ulaşmasına karşın, düşünce sınırlarının "**koza**" ile sembolleştirdiğimiz "**darçevre düşünü sınırlarını**" aşamamalarıdır!

Bunun dindeki izah şekli ise, o bireye "**KOZA**" dışı düşünce ve bakış açısının "**KOLAYLAŞTIRILMAMIŞ**" olmasıdır!..

"**Özgür düşünce**" tabanında yetişmemiş; verileri, şartlanmalarıyla değerlendirme zorunluluğu içinde kalanlar, apaçık gerçekleri göremezler ve kavrayamazlar.

Bu sebeptendir ki, biz onları suçlamayız, hatta hoşgörürüz; ve deriz ki, onlar da **Allâh'ın takdiri üzere "hidâyette"**dirler...

Evet, "**İHDA**"nın getirdiği "**kolaylaştırma**" kavramı, bilelim ki konunun anlaşılmasında anahtardır!

Burada, hemen şu işareti **Rasûlullah** Aleyhisselâm'a kulak

verelim;

Hazreti **Âli** anlatıyor:

"Biz bir defasında Baki'ül Garkad mezarlığında bir cenazede bulunduk...

Rasûlullah sallAllâhu aleyhi ve sellem yanımıza gelip oturdu... Biz de etrafını sardık...

Rasûlullah'ın beraberinde bir âsa vardı...

Rasûlullah başını eğdi ve düşünceli bir halde elindeki âsa ile yere vurup dürtüştürmeye, çizgiler ve izler meydana getirmeye başladı... Sonra şöyle buyurdu:

92

"Sizden hiç bir kişi ve yaratılmış hiç bir nefis istisna olmaksızın, hepinizin cehennem ve cennetteki yerini ALLÂH yazmıştır!.. Ve herkesin said veya şaki olduğu kesinlikle yazılmıştır!.."

Bunun üzerine oradakilerden biri sordu:

-Ya RasûlAllâh öyle ise bizler yaptığımız çalışmalarını terkedip, bu yazımız üzere mi kalalım?..

Rasûlullah şöyle buyurdu:

"Said olan kimse, saadet ehlinin fiillerine ulaşacaktır... Şaki olan kimse de, şekâvet ehlinin ameline ulaşacaktır..."

Sizler, amel edip çalışın... Çünkü, herkese KOLAYLAŞTIRILMIŞTIR!

Said olan saadet ehlinin ameline KOLAYLAŞTIRILIR; şaki olan da şekâvet ehlinin FİLLERİNE KOLAYLAŞTIRILIR!.."

Şu da aynı hususa işaret eden başka bir olay;

Hazreti **Ömer**'in **oğlu Abdullah** naklediyor babasından...

Soruyor Hazreti **Ömer** radiyAllâhuanh:

-**"Ya Rasûlullah... Yapmakta olduğumuz işin, oluşmakta olan bir iş, bir başlangıç mı olduğu kanaatindesin; yoksa önceden tamamlanmış (olup-bitmiş) bir iş mi?"**

Rasulullah sallAllâhu aleyhi ve sellem şöyle cevap verdi:

-**"Ey Hattaboğlu, önceden takdir edilmiş olan işlerdir!..**

HERKES ÖNCEDEN TAKDİR EDİLMİŞ OLAN İŞLERE HAZIRLANMIŞTIR...

93

Saadet ehlinden olan, saadet için çalışır; şekâvet ehlinden olan da şekâvet için çalışır!."

Son olarak **Rasûlullah** Aleyhisselâm'ın şu açıklamasını da nakledip, **"kolaylaştırılma"** işleminin sistemine, tekniğine geçelim:

Süraka bin Cü'sum şöyle soruyor **Rasûlullah** Aleyhisselâm'a:

-**Ya RasûlAllâh... Fiillerimiz, kaderleri çizen kalemın yazdığı takdirler cümlesinden mi; ki, artık kalem onun işini tamamlamış ve kurumuştur?.. Yoksa AMEL (fiil için geçmişte bir takdir sözkonusu olmayıp) gelecekte mi oluşacaktır?**

Buyurdu ki **Rasulûllah**:

-**"FİİLİN, kader ile tespit edilmiş olan takdirler sonucu olup, kalemın yazıp kurduğu hususlar içindedir!..**

Herkes, ne için yaratıldı ise, ona KOLAYLAŞTIRILIR!."

Evet, bu takdir nasıl yürürlüğe giriyor... **KOLAYLAŞTIRILİYOR... HİDÂYET EDİLİYOR?...**

Yukarıda izah etmiştik ki, "**hidâyet**", "**LÂTÎF**" ismi yönünden oluşur!..

Şimdi "**LÂTÎF**" ismi sırrıyla, "**hidâyetin**" oluşmasını müşahedemiz ölçüsünde izah edelim...

Önce, **Rasûlullah** sallAllâhu aleyhi ve sellem'in şu açıklamasına kulak verelim:

- "Muhakkak yüce ALLÂH, yarattıklarını bir karanlık içinde yarattı.. Sonra onlara "nur"undan saçtı! Bu "nur"dan nasibini alan hidâyete erdi!.. Nasibini alamayan da, dalâlete saptı!..

Bunun için, ALLÂH'ın ilmine göre kalem kurudu!"

94

Şimdi de şu âyetleri dikkate alalım:

-"ALLÂH DİLEDİĞİNE HİDÂYET EDER!.." (22-16)

-"YILDIZ İLE HİDÂYETE ERERLER!.." (16-16)

-"BÜTÜN YILDIZLAR EMRİYLE FAALİYETTEDİRLER..." (12-16)

-"EMRİ SEMÂDAN ARZA NÂZİL OLARAK TEDBİR EDER.... " (32-5)

-"ALLÂH YEDİ KAT GÖĞÜ VE YERDEN DE ONLARIN BİR MİSLİNİ YARATMIŞ; EMRİ ARALARINDAN NÂZİL OLMAKTADIR... " ((65-12)

-"ALLÂH SİZİ YARATTI VE DÜZENLEDİ, BİÇİMLENDİRDİ.. DİLEDİĞİNCE TERKİP ETTİ!.." (82-7/8)

İmam GAZALİ merhum, meşhur eseri "**İHYA**"da, ashabın âlimlerinden olan **ibni Abbas** radiyAllâhu anh'ın şöyle dediğini yazar:

-"O ALLÂH ki yedi semâ yaratmış, arzdan da onların bir

mislini; **ARALARINDAN** emir inip duruyor!..(65-12)

âyeti celilesinin tefsirini yapacak olsam, beni taşta tutardınız... **Bana kâfir derdiniz!..**"

Şimdi de

"EMRİ SEMÂDAN ARZA NÂZİL OLARAK TEDBİR EDER"

âyetindeki, "**TEDBİR**"in mânâsına gelelim..

Bakın **Hamdi Yazır** merhum "**TEDBİR**"i nasıl açıklıyor:

"TEDBİR, bir işin arkasını görerek ona göre gereğini tayin etmektir.. Allâh tealanın tedbiri ise, HİKMETİNE göre İRADE buyurmasıdır..

95

Şu halde burada "**EMİR**", umurun tekili olarak "**şein**" mânâsınadır..

Yani, **DÜNYANIN İŞİNİ MELÂİKE GİBİ SEMÂVÎ ESBAB VE KUAİLE YUKARIDAN AŞAĞIYA İNDİRMEK SURETİYLE TEDBİR ve İDARE EDER..**" (C.6; s:3859)

Sanırım artık iş iyice şekillenmeye başladı...

Bakın, "**BÜTÜN YILDIZLAR EMRİYLE FAALİYETLER**"..

Peki ne iş yapıyorlar, görevleri ne?.

Boş yere, kuru kuruya gökte dönsünler, sadece süs olsunlar diye mi yaratılmış bu yıldızlar?..

"ALLÂH YEDİ GÖĞÜ VE ARZDAN (YERYÜZÜ) DA BİR MİSLİNİ YARATMIŞ; EMİR (hüküm) , ARALARINDAN NÂZİL OLMAKTADIR"

Âyetinin yorumunda bakın **Hamdi YAZIR** merhum ne diyor, "**HAK DİNİ KUR'ÂN DİLİ**" isimli en kapsamlı ve değerli

tefsirinde:

"Bizim anlayabileceğimize göre, bunun zâhirde seyyarelerden her biri kendi semâsı dahilinde bir arz(yeryüzü) gibidirler; ve ONLARDA DA ALLÂH'IN BİR TAKIM MAHLUKATI VARDIR; demek oluyor!." (c:7;s:5078)

"Esahhı akval olan bu ihtimale göre, Arzımızın seyyarelerle, seyyarelerin arzımızla bir mücaneseti, ve semalarla da bir mümaseleti bulunduğu neticesi alınır..

Bundan da, arzımızın dahi bir seyyare ve seyyarelerin azçok arzımız gibi kendi âlemlerinde birer merkezi sıklet ve bazı mahlûkata mesken ve bazı eserlere menzil olan maddi ve laekalmeadin ve nebati hâvi birer cirm oldukları sezilebilir..." (c:7;5081)

Evet, artık baklayı dilimizin altından çıkarmanın sırası geldi herhalde...

Lûtfen gerçekçi olalım ve meseleyi, görmek istediğimiz gibi görme noktasından, gerçekçi ve objektif bir biçimde, olduğu gibi görme noktasına oturtalım...

"ALLÂH ismiyle İşaret Edilen", "SINIRSIZ vücüd" sahibi olduğu içindir ki; kendi varlığı, vücudu dışında başka bir varlık ve vücud sahibi yoktur...

Tüm isimlerle andığımız bütün varlıklar ve birimler, hep O'nun varlığı, vücudu ve isimlerinin mânâlarıyla kâim ve dâim ve harekette ve bilinçte varlıklardır!..

Her birinin diğer birinden farkını, yapısını, ter kibini oluşturan Allâh isimlerinin özelliklerinin farklı oranlarla ortaya çıkışı oluşturmaktadır...

İşte bu yüzdendir ki; Her birimde tasarruf eden, ve o birimle

diğerlerini etkileyen; yönlendiren; biçimlendiren; yürüten, varediş gayesine göre hedefine ve hayırına erdiren **hep ALLÂH'tır'...**

O'ndan gayrı "**YARATAN**"; **O'**ndan gayrı "**RAB**"; **O'**ndan gayrı "**HÂDÎ**" (hidâyet eden); **O'**ndan gayrı "**MEHDÎ**"; **O'**ndan gayrı "**MUHYÎ**", **O'**ndan gayrı "**MUMÎT**" (ölümle dönüştüren) asla ve kesinlikle mevcut değildir!

Ancak ne var ki, biz bu gerçeği bir türlü fark edemiyor, anlayamıyor ve dolayısıyla inkâr etme anlamına gelen bir tarzda olayları yorumluyoruz...

97

Ya, **O'**nu yüceltme tahayyülü ile, **O'**nu her şeyin ötesine, ötelerin ötesine, **arş'**in ötesine, kısacası hayalimizdeki en uzak öteye, noktaya oturtuyoruz!..

Ya da, gördüğümüz her pireyi-deveyi "**O**" yapıp; "**O**"nu orada ortaya konulan mânâ ile kayıt altına alıp; **her şeyi "ALLÂH"** kabulleniyor; ve böylece geri planda "**birimselliğimizi ALLÂHLAŞTIRIYORUZ**"!..

Ve yahut da, her birimizin varlığını, vücudunu ispat eder bir düşünce ile; **sen, ben, o varız, varlıkta her şey mevcut, artı, bir de "O" var!**.. deyip; "**O**"na "**SINIR**" getiriyoruz! Sonra da bu görüşe dayalı bir biçimde, "**O**"nun bizlere, makro ya da mikro birimlere yaptırtıklarından dem vuruyoruz!

Oysa, nasıl bir yazarın kafasında türlü senaryolar olur da, hepsi onun kafasından, onun özellikleri **istikametinde** oluşursa; ve buna rağmen de yazarın kişiliğinden, "oluşturduğu" kişiliktir diye söz edilemezse; benzer şekilde, her birimi ve tüm varlığı kendisinden ve kendisiyle meydana getiren "**ALLÂH**" da, **o yarattıklarıyla sınırlanmaktan ve kayıt altına girmekten; ve onlar olmaktan beri ve ötedir!**

Tüm varlık isimleri altında ortaya çıkan kudret ve mânâ hep **O'**na aittir...

Tüm varlıklar ve oluşturdukları tasarruflar hep **O'**na aittir; ve **onların her biriyle bir diğerini** etkilemektedir!..

Ancak bütün bunlara rağmen de, ne mikro ne de makro plandaki hiç bir "**şey**" için "**ALLÂH**"tır denemez!..

Fakat, oradaki "**vücûdu**" da inkâr edilemez!

Bu yüzdendir ki **Rasûlullah** Aleyhisselâm, şöyle buyurmuştur:

-"İnsanlara şükretmeyen, ALLÂH'a şükretmiş olmaz!..

Ayrıca;

-"ALLÂH İHSAN EDENLE BERABERDİR..."

âyetinde işaret edilen bir biçimde, "**ihsan edende veren Hak'tır**"!..

Tasavvuftaki "mâiyet sırrı" da budur işte!

Ve sen, o ihsan edeni görüp de şükretmezsen; artık sadece, hayâlinde "**tasavvurun olan tanrına**" şükretmiş olursun; ki, bu da gerçek ihsan ediciye şükretmemiş olman sonucunu doğurur...

İşte eğer bunu anladıysak, şimdi yukarıdaki âyetlerde işaret edilen mânâyı kolaylıkla kavrayıp, sistemi de çözmüş, yani "**OKU**"muş olacağız...

Her biri canlı ve bilinçli bir yapı olan, çeşitli "**ALLÂH**" isimlerinin mânâlarını hâvi "**BURÇLAR**"ın, yani günümüz deyimiyle "**takım yıldızların**", yaymış oldukları bir kısım kozmik ışınlar, sürekli olarak birbirlerini ve bu arada dünyamızı da etkilemektedir!

Semâdan, yıldızlardan gelen ve "**ALLÂH**" isimlerinin çeşitli mânâlarını ihtiva eden kozmik ışınlar, hiç farkında olmadığımız bir biçimde, bütün canlıların beyin hücre genetiğindeki "DNA" ve "RNA" dizinlerini etkileyerek, onlardaki çeşitli yönelişlere ve genetik programlamalara yol açmaktadır..

İşte bu sebeptir ki, büyük keşif sahibi evliyauullahtan ve o devrin "**OKU**"muşlarından olan **Muhyiddin A'rabi**, "**Fütuhat'ı Mekkiye**" isimli eserinde;

"Dünyada, berzahta ve cennetlerde tekevvün etmekte olan ve edecek (oluşacak) her şey BURÇLARDAN İNEN TESİRLERLE meydana gelir.." demiştir!

99

Ve işte bu sebeptir ki, "**EMİR**", yani "**HÜKÜM**", yani, o hükmü oluşturacak tesirler semâdan yıldızlardan inmektedir, denmiştir...

Esasen "**EVRENSEL SİRLAR**" isimli 70'li yıllarda yazmış olduğumuz kitapta, bu gezegenlerden bazılarındaki canlı türleri hakkında sözetmiştik...

"**Din**"de "**melek**" diye tanımlanan ve bizden ayrı bir boyutta yaşadıkları için de bizim tarafımızdan algılanmaları asla mümkün olmayan bu varlıklar dahi bizi çeşitli şekillerde etkilemektedir; ve bunların aramızda yaşamakta olan "**CİN**"lerle hiç ilgileri yoktur!

Ancak bu arada çok büyük bir aldatmaca da söz konusudur...

Günümüzde "**UZAYLI**" olarak lanse edilen ve kabul ettirmeye çalışılan "**CİN**"lerin ilişkide oldukları kimselere, cinlerin kendilerini zaman zaman da "**melek**" olarak empoze ettiklerini duyuyoruz...

İster kendilerinin "**uzaylı**" olduklarını söylesinler, ister

"**Mevlâna**" ya da başka birinin "**RUHU**" olduklarını iddia etsinler; ve hatta kendilerinin "**melek**" olduklarını kabul ettirmeye çalışsınlar, kesinlikle bilelim ki, bunlar hep "**CİN**"lerdir!..

Bunlardan, müşahedemize göre yegane korunma yolu da şu aşağıda yazacağımız Kur'ân âyetlerini ezberleyip okumaktır...

"Rabbi innî messeniyeş şeytanu binusbin ve azab.. Rabbi eûzûbike min hemezatiş şeyatıni ve euzûbike rabbi en yahdurun. Ve hifzan min külli şeytanin marid.(Saffat:7 Sad:41)(Mu'minun:97-98)

Bu okumanın nasıl ve hangi sistemle fayda sağlayacağını ise en tafsilatlı bir biçimde "**D U A ve Z i K i R**" isimli kitabımızda anlatmıştık...

100

Bu tür ilişkilerde olanlar, sabah-akşam 150 veya 200'er defa okumaya devam ederlerse, ayrıca gene aynı kitabın **268. Sayfasındaki** duaya günde 100 defa devam ederlerse kısa sürede bu kandırmacanın sona erdiğini görürler...

Tabii, okumamaları için üzerlerine yapılan baskıya karşı koyup; içlerinde, okumamaları için oluşturulacak sıkıntıya direnebilirlerse...

Evet, hüküm, takdir işte böylece, yıldızlar adı ardındaki, Mutlak İrade'den her an evrene yayılmakta; ve bu arada bizlere de ulaşarak, hükmünü icra etmektedir!..

Ve bu etkileme "**hidâyet**" kelimesinin ihtiva ettiği "**lütfu letâfetle**", yani biz hiç farkında olmadan, bünyemizde en gizli "**Lâtif**" bir biçimde cereyan etmektedir...

İşte günümüzde "**astroloji**" diye tanımlanan "**Burçlar ilminin**" temelinde böyle bir sistem mevcuttur... Bu konunun

detaylarını öğrenmek isteyenler Sayın **Nuran Tuncel**'in hazırladığı "**A'dan Z'ye ASTROLOJİ**" isimli kitabı okusunlar..

Evet, "**ihdına**"nın nasıl olduğunu, "**hidâyet**"in hangi sistemle meydana geldiğini izah sadedinde mecburen buralara kadar geldik...

Nitekim az önce görmüş olduğumuz şu ayette "**hidâyetin oluşması**" apaçık ve kesin bir şekilde vurgulanmıştır:

-"**YILDIZ İLE HİDÂYETE ERERLER**"

Bu âyet görüldüğü gibi, "**hidâyet**"in yıldız kanalıyla oluştuğunu vurgulamaktadır...

101

Özellikle "**B**" sırrının anahtarını bu âyeti deşifre etmek için kullanırsak, şu çok orijinal manâ ile karşı karşıya kalırız...

-"**HÂDİ olan ALLÂH, isimlerinin mânâsıyla, var ettiği yıldız adı takılmış nesneden yolladığı tesirle-melekle- ışınlarla hidâyetini onlara ulaştırır...**"

Yani tesir **bize göre** her ne kadar yıldızdan ise de, **özü ve varlığı itibariyle Allâh'tandır!**..

Tıpkı, "yemek yedim, Allâh kuvvet verdi"deki gibi... "ilaç aldım, Allâh şifa verdi"deki gibi!

Eğer bunu da anladıysak, konu iyice açıklık kazandı demektir..

Artık hidâyet "**emr**"inin yani "**hükümü**"nün semâdan arza nasıl "**nâzil olduğunu**" farkediyoruz, demektir..

"**Hidâyet**" mekanizmasının nasıl çalıştığını kavradığımıza göre; kaç türlü "**hidâyet**" sözkonusu, bir de onu görelim:

Bu arada bilelim ki, Allâh'ın hidâyet ölçüsünden bahsetmek, onu sınırlamak olur ki elbette bu mümkün değildir..

Öyle ise "**hidâyeti**" en geniş kapsamlı olarak, tüm varlıkların, varoluş gayelerine göre yönlendirilmesi, yapacakları işlerin onlara kolaylaştırılması, onların işlere kolaylaştırılması olarak anılabileceğimiz gibi...

Daha sınırlı anlamıyla, "**gerçek doğru**" ile "**göresel doğru**" arasındaki farkı görebilme anlamına da değerlendirebileceğiz...

Ayrıca, varlığı çok daha geniş kapasitede, kapsamlı özelliklerle değerlendirebilecek olan Nebilere, Rasûllere ve evliyaya bu yolda yeni yeni açılımlar sağlayan "**hidâyet**" dahi gene "**ihdına**" derken düşünülebilir...

"**SIRAT**"a gelince...

"**SIRAT**", genelde yol, cadde anlamına kullanılmasına karşın, "**sırat-ı mustakim**" deyimini Dinsel mânâda, "**Allâh yolu üzere olmak**" şeklinde anlaşılır...

"**Mustakiym**" ise öyle bir doğruluktur ki, o gidiş üzerinde ne sağa-sola kıvrılma vardır; ne de iniş-çıkış,,, iki nokta arasında seyreden ışın hattı gibi!..

Esas itibarıyla her yaratılmış kendi yolundan, "**ALLÂH yolu üzerindedir**"..

"**ALLÂH'a giden yolun sayısı nefsin adedindedir**" sözüyle işaret edilen mânâda; "**herkes kendi rabbinin hükmü altında ve doğrultusunda**" ise de...

ve bu duruma;

"-HEPSİ DE PROGRAMLANDIKLARI DOĞRULTUDA FİİLLER YAPARLAR..." (17-84)

âyetiyle de işaret edilmişse de...

Ve bu mânâya olarak;

"İhdinas sıratel mustakıym"ın mânâsını "Fâtîha"nın "ruhuna" uygun olarak:

"Bize takdir etmiş olduğun hedefe ulaşmayı KOLAYLAŞTIR" diye anlarsak da...

"Herkesin, *yaratılış amacına göre doğru* olan sıratı var" ise de...

Özel anlamı ile, "İHDA"yı, kişinin "en'âm" yolundan ebedi huzur ve saadete ermesini sağlayacak bir "sırat"ı istemesi gerektiğini; "Hazreti Muhammed Aleyhisselâm'ın bildirdiği gerçeklere uygun bir yaşam sürmeyi kolaylaştır" anlamında bunu değerlendirmemiz gerektiğini, bundan sonraki âyetler göstermektedir...

Öyle ise geldik şimdi, bir sonraki son âyete:

* * *

11

İSTENMESİ ZORUNLU SIRAT

"Sırat'elleziyne en'amte aleyhim; gayrıl mağdubi aleyhim ve laddaalliyn"

104

"O yola ki senin in'âmını hâvidir, bağışladın onlara; gazablandıklarının ve sapmışların yoluna değil!."

"İn'âm" yani nimetleri hâvi "sırat" neleri ihtiva eder:

"Bunda dikkat çeken üç nokta mevcuttur:

Evvela, bizzat yol ve sırat en önemli nimet olan azâmetli bir nimettir...

Sâniyen, in'amı sırat, çok önemli bir yardım olarak anlaşılır...

Sâlisen, onlara izâfe kılınan bu sırat, kendi vazıları olmayıp; vazı ve in'amı ilâhi olduğu ve onların sıratı olması mazhariyet ve sülukları itibariyle bulunduğu, anlaşılır..."
(c:1;s:130)

Esasen, "Rahman"ın "rahmet"i sonucu oluşan bu "in'am olan yol", elbette ki kişiyi, **Rabbine kulluğunun bilincine** kavuşturacaktır; ki bundan da daha büyük mutluluk olamaz!

Allâh'ın bu genel "**in'âm**"ı dışında bir de özel "**în'âm**"ı vardır...
Buna erenler kimlerdir...

Bunlar gene **Kur'ân** açıklamasına göre, derece derece "sâlihler, şehidler, veliler ve nebilerdir"... Bu nimetler ile derece derece Allâh'a yakîn ve kurbet eylemişlerdir. Ki, "**İHDA**"yı "**yakîne ve kurbete götürün yol**" anlamında da anlayabiliriz.

İçlerinde olunmaması uyarılan "**mağdubın**" ve "**daâliyn**" kimlerdir...

"**Mağdubın**", "**gazaba uğramışlar**" anlamına kullanılmıştır...

105

"**Zulmedenin fiilinin neticesini oluşturma düşüncesi**", "**gazap**" olarak tanımlanır...

En büyük zulüm de, kişinin, "**nefsine olan zulmüdür**"; ki buna "**şirk**" denir!..

"**ŞİRK**", "**özellikleri ve sıfatlarıyla sonsuz-SINIRSIZ**" ve "**Vâhid-ül AHAD**" olup "**ALLÂH** İsmiyle İşaret Edilen'in yanı sıra bir tanrı kabullenme, anlamını meydana getirecek şekilde, gerçeği örten fikir ve kabullenıştır!

Ki bu hâl netice itibariyle "**gazab**"ı doğurur...

Bu durumda "**mağdubın**" diye işaret edilenlerin "**şirk**" ehli olan "**müşrik**"ler yani "**tanrı kavramına inananlar**" olduğu mânâsı anlaşılır...

"**Daâliyn**"e gelince...

"**Dalâl ve dalâlet**" doğru olan yoldan hataen veya kasden "**sapmak**"tır...

Yani, doğru yol üzere iken, hata yapmak suretiyle veya kastı

mahsusa ile, yürüdüğü istikametten başka bir yöne yönelmektir "**dalâl**"...

Şayet bir kişi gerçeği bulmuşken, o gerçek üzere iken, gerçekten ayrılmasına yolaçan fikri kabullenir ve o görüşe yönelirse, buna "**dalâlete sapma**" denir..

Doğrusu Allâh indindedir elbet; ancak, bizim anladığımız kadarıyla, âyette geçen "**MAĞDUBÎN**" denilenler, "**şirk**" yollu, baştan beri "**tanrı kavramını kabul edenler**"dir ki bunun da din terminolojisinde karşılığı "**müşrikler**"dir...

"**DAÂLLİYİN**" ise, "**ehli kitap**" denilen; kendilerine işin doğrusu bildirilmiş, **ALLÂH** indindeki tek **DİN**'den yani **İSLÂM**'dan, yani Hazreti **Musa** veya Hazreti **İsa** öğretisinden "**SAPANLAR**"dır!

106

Evet, "**FÂTİHA**" Sûresinin derinliklerine olan müşahedemizden şimdilik anlatabileceklerimiz bu kadar...

* * *

◆ "İSLÂM"IN TEMEL ESASLARI

12

RUKÛ

Evet namazda böylece **Fatiha**'yı okuduktan sonra biraz daha ilâve âyet yahut sûre okuyup, sonra **rukûya** gidiyorsun

108

Ondan sonra rükuya giderken de, "**Allâhûekber**" diyorsun.

Belden yukarısı yere paralel, bele kadar dik bir biçimde...

Deminki âyetleri okurken, kıyam halinde ayakta dik duruyordun.. Varlıkta hükmünü icra eden "**HAY**" ve "**KAYYUM**" Hak'kın kelâmı senden "**kıyam**"da açığa çıkıyordu!.. Varlıkta dimdik duran, her an geçerli sistem ve düzen olan "**ALLÂH**" hükmü senden açığa çıkıyordu... Bunun için dimdik ayakta idin..

Ondan sonra İsimlerin özelliklerine dayanan bileşik yapın nedeniyle; terkipsel yapıların Rabbül Âlemin önünde boynu eğik olması sebebiyle; bu varlıkta ilâhi hükümlerin gereğinin senden çıkmasına işaret eden bir biçimde **rukûya** eğildin...

Belden aşağın dik, belden yukarın yere paralel; varlığın bir kısmı ile kulluğunu yerine getirmedesin, varlığının belden yukarısı yani, idrâk yanıyla, şuur yanıyla bu evreni var eden

mutlak varlık önünde eğilme durumundasın. Onun varlığını, teklîğini tasdik etme durumundasın...

Ayrıca...

Belden yukarısının eğik, yere paralel durması, "**fitrî kulluğu**" ifade ediyor! Belden yukarının yere paralel olması, senin, varlıkta **Hâkim** olan mutlak varlığı idrâk etmek suretiyle; "**O**"nun ilmi, kuvvet ve kudreti önünde eğik, teslim olmuş bir durumda olduğunu ifade ediyor... Bu idrâkın sende varolduğunu gösteriyor.

Buna karşın yere dik bele kadar olan bölümünle de mutlak vücudun varlığıyla varlığının idamesine işaret etmektesin!

109

Esma terkibi sonucu varolan vücudun varlığını oluşturan "**hakkanîyet**" yönünden bele kadar dik; İsimlerin özelliklerinden meydana gelmesi sebebiyle de Rabbül Âlemiy'n'e tâbi olması yönünden "**O**"nun önünde belden yukarısı bükülü!

"**RUKÛ**"; Ulûhiyet önünde, Rubûbiyet hükümleriyle varolan varlığın sembolizesidir!

Bu durumda tesbih yapıyorsun.

"**Subhane rabbiyel azim**"

"**Azim olan, azâmet sahibi olan Rabbim subhandır**"

Her bir zerrede "**O**"nun hükmü yerine gelmektedir. Her bir zerre "**O**"nun varediş gayesine uygun davranışlar ortaya koymak suretiyle; kulluğunu ifâ edip **fitrî tesbihini** yapmaktadır!

Ondan sonra:

"Semi Allâhu limen hamideh"..

"Semi Allâhu" : "Allâh algılamadadır".

"Limen hamideh": "Hamd edenin hamdı, Allâh`ındır!"

Yani, benim yaptığım her hareket ilâhi kudretin tasarrufu neticesinde meydana çıkmaktadır ki, "**ALLÂH**" fiilimin **gerçek fâili olarak ne yaptığımı bilmektedir**; çünkü ilminde takdir eden "**O**"dur; anlamı var orada.

Doğrulduktan sonra tam dik vaziyete geliyorsun! Tam doğrulmadan, dik vaziyette bir lahza durmadan secdeye gitmiyor, dimdik duruyorsun!

Dik dururken, "**Rabbena lekel hamd**" diyorsun veya daha uzun şekli ile;

"Rabbena lekel hamdu kemâ yenbagıy licelâli vechike ve liaziymi sultanik."

diyorsun...

Ki **Allâh Rasûlü çoklukla** böyle söylerdi.

Daha tam anlamıyla dik durmadan, secdeye gitmek yok!

Bu tesbih de tam dik dururken söyleniyor! Hemen rukûdan kalkarken ve dik halde iken... Anlamı ise yaklaşık şöyle:

"Kendi kemâlini, azametini, hikmetini, idrâk, değerlendirebilme Rabbime mahsustur; ki onun kadrini ve kıymetini, sonsuzluğunu ve sınırsızlığını idrâk etmek, ihâta etmek mümkün değildir"!

Ondan sonra "**Allâhûekber**" deyip "**secde**"ye gidiyorsun...

◆ "İSLÂM"IN TEMEL ESASLARI

13

SECDE

"**Secde hâli, kulun ALLÂH`a en yakın olduğu hâldir**" buyuruluyor...

112

"**Secde**" nedir ki "**ALLÂH**"a en yakın hâl oluyor?

-"**Secde**"de kul ile Allâh arasında perde yoktur! Deniyor...

Nerede deniyor?

"**Secde**" de!

Kimde? **Secde** edende!

Kıyamet günü, mahşer yerinde "**Allâh'a secde edin**", denecek...

Bir kısmı secde edecek, birçokları da secde etmek isteyecek fakat başaramayıp tahta gibi öne, ya da yana devrilecek! Beli dümdüz olup adeta betonlaşacak! Bir türlü secdeye gidemeyecek!

Dünyada, istemedikleri için **secde** etmeyenler var...

Secde etmek istedikleri halde, **secde** edemeyenler var!

Bir de şu anda **namaz kılan**, ama **secde etmeyenler(!)** var!

"**Secde**" etmek ne demektir?

"**Allâh**"a **secde etmek**, **O** mutlak varlık yanısıra, ne senin ne de bir başka varlığın, vücudunun "**var**" olmadığını idrâk etmek, müşahede etmektir!

"**Ben yokum, sadece ALLÂH var!**" demektir.

Veya bir diğer anlamıyla, "**var olan yegâne varlık Vahidül Ahad olan Allâh**", demektir, "**secde**"nin mânâsı...

"**Sadece bedenimle değil, şuurum, ruhum ve varlığım ile sana secde ediyorum**" demek için **secdeye** erdiğin anda, **secde** halindeyken, "var olan yegane varlık, **Vâhidül Ahad olan Allâh**"tır! "**O**"nun dışında "**biz**" yokuz... diye düşünebilmek lazım.

"**Biz**" derken burada neye atıf yaptık?

"**İyyâke na'budu**" ya!..

Bu "**secde**"yi yapabildiysen, ondan sonra kalkar oturursun, oturduğun zaman Hz. **Rasûlullah** gibi:

"**Va'fuanna, vağfirlena, verhamna**" dersin; ve ayrıca istersen "**vehdina**"yı da ilave edersin.... Secdeden kalkıp oturduğun zaman!

Bunu söyledikten sonra, bu "**secde**"den hâsıl olan mânâyı farketmeyi takdir ettiği için, şükür olarak ikinci defa **secdeye** gider; üç defa daha "**Subhane rabbiyel âlâ**" veya "**subhanAllâhi ve bihamdihi**" dersin.

Böylece **namazın** o rekâtı, bu **şükür secdesi** ile tamamlanmış olur!

Birinci "**secde**" **yokluk**; ikinci "**secde**" yokluğun müşahedesini ihsan eden "**Allâh**"a **şükür secdesidir**.

Kıyamın, yani ayakta **Kur`an** okuma sürecinin; ve rukûnun sonrasında "**secde**"nin iki olmasının sebebi, birinci secde ile rekâtı tamamladıktan sonra, bunu tamamlamayı ihsan eden "**Allâh**"a şükürdür.

Anlayabileceğimiz kadarıyla işte bu **havâs**'ın namazıdır.

Bu **havâs**'ın "**ikâme**" ettiği namazın ötesinde, bir de "**has-ül havâs**", "**mukarreb**" denen, "**Allâh**"a **kurbîyet** kazanmış, **evliyânın** ileri derecelilerinde yaşanan "**daimî namaz**" hâli söz konusudur.

114

1-"Kılınan" namaz...

2-"ikâme" olunan namaz...

3-"Daimî" namaz...

"**Daimî**" namaz nedir?

Namaz, ana yapısı itibarıyla, "**ikâme**" olunan namazdır dedik.

"**ikâme**" namaz sonucunda "**secde**" ile namazın kemâline ulaşırsan; bu "**ikâme**" olunan namaz kişiye "**uruc**" sağlar ve "**mi`râc**" hâsil olur!

"**Mi`râc**" kişinin "**Kâ`bı kavseyn**" veya "**ev ednâ**" makamında, "**Allâh**"ı müşahede etmesi!

Ya da, daha açık ifadesiyle, kendi varsayım benliğinin, hiç varsayılmamışçasına ortadan kalkıp, "**BÂKİ ALLÂH**"tır hükmünce bütün esma ve sıfatlarıyla **BÂKİ** olması hâlidir.

"**Uruc**"un neticesinde hâsil olan "**mi`rac**" ile o kişi, **îlâhi bakâ** ile "**BÂKİ**" olur!.. Sen, onu kendin gibi sanırsın; ama o,

"**Allâh`la bâki**" durumdadır! Ve bu hâl ile hayatını sürdürür.

Hz. **Rasûlullah`a** baktıkları zaman; **O** da bizim gibi yiyip içiyor, aramızda dolaşüyor, çarşı pazar geziyor, ne ayrıcalığı var dediler... Ama **O**, ilahi hakikatı hissedip yaşayan, "**mi`rac**" sahibi olan; ve bunu bize bildiren "**Allâh Rasûlü**" idi!

Dışarıdan bakanlar, o "**daimi namaz**" ehlini kendileri gibi görürler; ama bilmezler ki **O**, varlıkta "**Bâki olan Allâh**"ın yalnızca bir esmâ zuhurudur!

İşte bu hâl, "**ölmeden evvel ölerek**", **şuur boyutunda** kişisel kıyâmetin kopup; "**Sümme ileyna turceûn**", "**ve dahi bize döneceksiniz**" âyetinin mânâsı ortaya çıkıp; basit tâbiriyle "**kişinin Allâh'a rücû etmesi**"dir.

115

Allâh'tan gelenin **Allâh**'a rücû etmesidir!..

İşte bu da "**mukarreb**"lerin "**daimi namazı**"!

Bunu başka nasıl anlatmak lâzım bilemiyorum! Ancak yaşayan bilir! Daha fazlasıyla anlatılması bizce mümkün değil!

İşte, **İslâm**'ın ikinci şartı olan namaz!

* * *

14

“ORUC”

"Ramazan" ayı diye bildiğimiz ayda "oruc"lu olmak, sağlığı yerinde olan her müslümanâ; yani "İslâm"ı farketmiş, idrâk etmiş, kabul etmiş her kişiye zorunlu! İdrak etmemiş, anlamamış, kabul etmemiş kişiye zorunlu değil!

116

Ermeni, Yahudi, Museviye "oruc" zorunlu değil... Onlar "oruc"lu olmayabilir!.. Çünkü "Allâh"ı anlayıp, İslâm'ı anlayıp, gereğini idrâk edene zorunlu hâle geliyor "oruc"!

Peki "oruc" nedir?

Kaç türlü "oruc" vardır?

Orucun da "avam"a dönük yönü var...

"Havas"a dönük yönü var...

"Mukarreb"lere yani "hass-ül havas"a dönük yönü var!

"Avam"a dönük olan yanını "**İNSAN ve SİRLARI**" isimli kitabımızın ilgili bölümünde açıkladığımız üzere, "oruc"lu olunan sürede, beyin dışarıdan alınan hammaddenin, tüketilmesi, sindirilmesi, ve çeşitli organlarda

değerlendirilmesi yönünde enerji harcamasını çok alt düzeye indiriyor.

Daha evvelde söylediğimiz gibi insan bedenine iki tür enerji giriyor.

Birinci tür, yiyip içtiklerimiz. Dünyanın ağırlıklı elektrik potansiyeli negatiftir. Gıdalarla vücuda giren, yenilen ve içilen nesnelere de çoğunlukla hâkim olan enerji yükü negatiftir! Buna karşılık solunum yoluyla aldığımız havadaki oksijen vasıtasıyla vücuda giren enerji yükü de pozitifdir.

Bu pozitif ve negatif enerji yükleri beyinde değerlendirilerek eskilerin ruh adını verdikleri dalga(wave) bedene yüklenir. Böylece ölümötesi bedenimiz, şekillenir ve güçlenir!

117

Bizim tesbitlerimize göre...

Beynin ruha yüklediği pozitif ağırlıklı enerjiyi mümkün olabildiğince artırabilmek; ruhtaki negatif yüklü dünyanın yapısı türünden olan enerjiyi de asgariye indirmek amacıyla, asgari sınır, limit olan, senede bir aylık "**oruc**" zorunlu kılınmıştır!

Orucun başlama saati, gecenin, alaca aydınlığa dönüşü vaktidir! Bu saate kadar, sahûr denilen "**oruc**" öncesi yemeği yenebilir!

İftar vakti ise, güneşin gözden kaybolması ve kızıl ışığının görülmez olmasıdır!

Rasûlullah döneminde saat olmadığı gibi; daha sonra da uzunca bir müddet saat bulunmamıştır! Şu saat şu dakikada sahur kesilecek; şu saat şu dakikada iftar eçilacak tarzındaki **dakik komutlar** tamamıyla **uydurmadır!**

Keza namazlar için dahi bu böyledir!

Diyelim ki öğle namazı... Bakarsınız, güneşin bulunduğu yere en dik hale gelmesine, sonra da namaza durursunuz! Ya da akşam namazı; bakarsınız güneş gözden kaybolmuştur, namaza durursunuz; veya orucunuzu açarsınız!

Akşam namazı ya da iftar saati "18.32"dir gibi bir tanımlama tamamıyla şekilcilik ve uydurmadır! Burada iki-üç ya da beş dakikanın evvel ya da sonra olmasının hiç bir önemi yoktur!

Bu, dini tamamıyla şekilcilik ve maddecilik noktasına sürükleyen ve bâtinî değerlere yönelmeyi kesen derinliksiz bir uygulamadır!

Evet, şimdi gelelim orucun hikmetlerinden bazılarına... Şimdiye kadar üzerinde pek durulmamış yanlarına...

"Oruc" niçin güneş batımından, ertesi gün güneş doğumuna kadar olan bir süre içinde konmamış? Sen, günde üç öğün yiyorsun, ve beynin bunları değerlendirmeye dönük enerji tüketiyor.

Beynin enenrji tüketimine, sindirimine az enerji sağlayarak enerjisini kendisinde muhafaza etmesi ve bunu olduğu gibi ruhuna yükleyebilmesi için, güneşin parazit yayınından daha az zarar göreceği biçimde güçlü kalmasını temin etmek gayesine matuf...

"Oruc"ta üzerinde öncelikle durulan kısıtlamalar, yeme-içme, sekstir!

Yeme içmede vücuda giren hammadde sözkonusu!.. Sekste ise bünyenin elektrik boşalımı söz konusu.! Yani, her iki halde de beden ve beynin enerji yitimi söz konusu!

İşte birinci gaye bunu olabildiğince önlemek! Bunu

önleyebildiğimiz zaman, beyinde mevcut olan güçlü potansiyeli, bu "**oruc**"luluk denen zaman içinde daha da güçlendirerek ruha yüklemek mümkün olacaktır.

"**Oruc**"lu birinin yaptığı zikir ve çalışmalarla, yani beyin çalışmalarıyla; "**oruc**"suz birinin yaptığı çalışma arasında muazzam fark vardır! Biri %50 kapasite ile yükleme yaparken, öteki %100 kapasite ile yükleme yapıyor.

"**Oruc**"la ilgili bir Kudsî hadiste şöyle buyuruluyor:

"Orucun ecridi ve sevabını vermek bana düşer!"

Kişinin yaptığı bütün hayırlı amellerin karşılığı bire ondur!

119

Ama hadis-i kudsîye göre, **orucun ecri ve sevabı belli bir miktar değildir..** Yani, herhangi bir kıyasa girmeyecek şekilde orucun insanlara kazandırdıkları var.

Orucun en zor süresi ilk iki gündür.. Bünye düzenli sürelerle belirli gıdaları almağa programlandığı için, özellikle şeker düşmesi sonucunda, birinci gün genellikle baş ağrısı olur.. Migreni olanlarda, migren tutar; migreni olmayanlarda akşam saatlerinde, baş ağrısı tutar. Fakat, en fazla iki gün sonra, bünye adapte olur; ve baş ağrıları geçer; ve orucunu gayet istikrarlı bir biçimde devam ettirebilir kişi! Orucun zâhirdeki faydası bu!

"**Oruc**", Hz. **Muhammed Mustafa** Aleyhisselâm'dan önce gelmiş olan Nebilerin zamanlarında da değişik şartlarla vardı.

"**Oruc**" esası itibariyle sadece yemek-içmek ve seksten kesilmek değildir! "**Oruc**"lu iken özellikle dikkat edilecek bir husus var.

Bunun en başında **Allâh** için "**oruc**" tutmayı idrâk ederek,

gıybeti, dedikoduyu insanları kandırmayı, insanları kandırarak menfaat temin etmeyi kesmek! Orucun bedensel yanının ötesinde, düşünsel yanındaki en önemli unsurlar bunlar!

Gıybet eden bir kimseye:

-Oruc"lusun, et yiyorsun! Bu nasıl iştir? denmiştir...

Çünkü Kur'ân da "gıybet etmek", "ölmüş kardeşinin çiğ etini yemek" diye târif edilmiştir... Bu yüzdendir ki "oruc"lu bir insan, falanca şöyle yaptı, filanca şöyle yaptı dediği zaman; bu ister arkadaşın olsun, ister politikacı olsun, kim olursa olsun; yanında olmayan, arkasından konuştuğun kişi hakkındaki, o davranışın, **senin "oruc"lu iken ölmüş kardeşinin çiğ etini yemendir!**

120

Hakkında konuştuğun kişi, duyduğu zaman, senin söylediğinden memnun kalmayacaksa; sen o sözlerinle onun çiğ etini yiyorsun! İstedığın kadar, ben "oruc"luyum, de!.. Hem de, pırzola değil, çiğ ölü eti yiyorsun! Orucun ne hâle geldi bir düşün!

Bu orucun "avam"a hitap eden yönü...

Bunun ötesinde bir de "havas"ın orucu var.

"Havâs"ın orucu ise, varlıkta mutlak tasarruf sahibi olan **Hak**'kı farketmek ve kavramak suretiyle; "**Allâh**" dışında bir varlık, "**Allâh**"ın **tasarrufu dışında tasarruf görmekten "imsak"**tır.

"**Oruc**"lu kişi, senden bir fiil gördüğünde bu fiili senden bilirse, onun orucu bozulmuştur! Ama bu havas için geçerli, bizim için değil. Bizimle alâkası yok bu olayın.

Ebrâr denilen ve Havâs durumunda olan Allâh'a ermeyi dileyen, **nefsi mülhime, nefsi mutmainne** durumunda

olanlarla ilgili bir olay.. Ne zamanki sen herhangi bir fiilden, herhangi bir davranıştan dolayı o fiili meydana getiren o varlığı hor görürsen; eksik, kusurlu, hatalı görürsen, ona hor gözle bakarsan; sen eğer **havâs** isen işte o anda senin orucun sakatlanmıştır! Veya düşünceye, fikre göre orucun bozulmuştur... Kazası gerekir!

Saydıklarımıza ilâveten, "**havâs**" durumunda olan kişinin orucunda, kimden ne fiil görürse görsün, "**bu fiilin fâili Hak'tır! Hak'kın her fiili yerli yerindedir. BİR hikmete dayalı olarak meydana gelmektedir**" görüşü sürecektir; kızmayı, üzülmeyi ve sinirlenmeyi yaşamayacaktır!

121

Kızıp, üzülyorsa, sinirleniyorsa, bir takım oluşları yersiz görüyorsa o kişi orucunu kaza etmek zorundadır! Elbette bizler için söylemiyorum bunu, havâs düzeyindekiler için söylüyorum. Havâsın orucunda bu böyledir. Falanca, filanca böyle yaptı demek yok! Her an müşahede halinde değilsen ebrâr sınıfından olarak, bu böyle!

"Fâili hakiki Allâh'tır. Allâh dilediğini yapandır. Yaptığından sual olmaz!" müşahedesi "havâs"ın orucunda esastır!

Bu müşahedeyi kaybettiği anda **bulunduğu mertebenin orucunu** bozmuş olur!

"Has-ül havas" orucuna gelince ise...

Beşerî değerlendirmelerden **"oruc"** tur!

Mahlûku görmeden **"oruc"** dur!

"Samediyet" sıfatının **"oruc"** luda açığa çıkışıdır!

Bunu ancak yaşayan bilir!

Açıklanması, kavrayamayacaklar arasında sorun oluşturur..

15

"HAC"

"Hac"nın iki hedefi vardır ki, bunlardan birisine ulaşmak zorunludur;

122

1-Yaşamının "**Arafat**"ta bulunduğun o anına kadar ruhuna yüklenmiş tüm günahlarından arınarak, "**sıfırlanmak**"!..

2-"**Maârif Billah**" ile hâllenmek sûretiyle, **ALLÂH** ismiyle işaret edilenin ilmiyle âlemlerini ve düzenini seyretmek...

HAC konusunda öncelikle şunu belirtelim:

Hac günü belirli bir süre Arafat'ta bulunup geçmiş günahlarına tevbe eden kişi, kul hakkı da dahil olmak üzere o ana kadar ki bütün günahlarından kurtulur!

HAC, İslâm Dini şartları arasında herkese son derece yararlı olan bir çalışmadır! Zira;

Yaşamı boyunca kişinin bilerek veya bilmeyerek yanlışlardan yaptığı beyinde oluşan ve "**günah**" adı verilen tüm negatif yük, eksiksiz onun dalga(wave) bedenine yani ruhuna yüklenmiştir!

Ruhundaki bu negatif yükün getirdiği ağırlık yüzünden de cehennem denilen ortamda battıkça batacaktır!

İşte başına gelecek olan bu felâketten kişinin kendini tümüyle kurtarabilmesi; ruhuna yüklenen negatif yükün tamamıyla "**sıfırlanması-silinmesi**" HAC`da mümkün olur!..

O ana kadar ruhuna yüklenmiş olan tüm **günah** adı verilen negatif yükleri silinir ve "**anasından doğduğu günkü kadar günahsız olarak**" geri döner!

Ve gene **Rasûlullah** Aleyhisselâm'ın açıklamasına göre,

"Acaba benim günahlarım afvoldu mu; diye şüpheyeye düşerse, yeryüzündeki en büyük günahkâr olur."

123

Kâbe niçin Mekke`dedir?.. Arafat`ta ne sır vardır ki orada toplanılmaktadır?

* * *

HAC OLAYINDAKİ İKİ BÜYÜK SIR

HAC olayının altında yatan sır gerçekten hafsalaların kolay kolay alabileceği bir şey değildir. Hac'cın bir kişi için ne kadar önemli ve değerli bir ibâdet, bir eylem olduğuna geçmeden önce bu konuda **Rasûlullah** Aleyhisselâm'ın üç ana noktaya işaret eden buyruklarından sözedelim:

124

1-Rasûlulah sallallâhu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu, diyor Hazreti **Ali** kerremAllâhu vecheh:

"Beytullah"a ulaştırarak azık ve binek hayvanına mâlik olup da, haccetmeyen kişinin yahudi veya hıristiyan olarak ölmesinin kendisince ne önemi vardır. İşte Allâh kitabında şöyle diyor:

İnsanlar üzerinde Allâh'ın hakkı yoluna gücü yetene Beytullah'ı haccetmektir. (Ali İmran: 97)

2-İbn Ömer radiyallâhu anh'dan rivayet edilmiştir:

Bir adam **Rasûlullah**'a gelerek sordu:

-Hacci farz kılan nedir Yâ Rasûlullah?.

Resûlü Ekrem sallallâhu aleyhi ve sellem cevap verdi:

- **Azık ve binektir!** (Tirmizî)

(Yâni hacc yolculuğunu yapacağın bineğin ve yolculukta yiyeceği kadar azığın).

3- «Umre, kendisi ile öbür umre arasındaki zaman içinde işlenen günahlara kefarettir. Haccı mebrurun cennetten başka karşılığı yoktur!» (Müslim)

4- Ebû Hüreyre radiyallâhu anh'ten...

Rasûlullâh sallallâhu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu:

125

- **Her kim şu beyte gelir, kadına yaklaşmaz, fısk işlemezse, o kimse anasından doğduğu gibi döner!** (Müslim)

5- Abdurrahman bin Yâ'mar ed Dîlî radiyAllâhu anh şöyle demiştir:

Rasûlullâh salla'llâhu aleyhi ve sellem Arafat'ta vakfe halinde iken, ben O'nun yanında hazır bulundum. O esnada Necid Halkından bir kaç kişi O'nun yanına gelerek:

-**Yâ Rasûlullah, hacc nasıldır? (Haccın hali nedir?)**

Rasûlullah buyurdu:

-**HACC ARAFATTIR! Kim cem gecesi sabah namazından önce gelirse Haccı tamamlar. Mina günleri üçtür. Artık kim iki günde acele ederse onun üzerinde bir günah yoktur. Kim de gecikir ise ona da günah yoktur.**

Sonra bunun arkasından bir adam yolladı ve bu hükümleri yüksek sesle halka duyurdu. (İbni Mâce, Tirmizî, Ebû Davud, Nesâî)

6) Abbas bin Mirdâs es- selemî radiyAllâhu anh şöyle buyurmuştur:

Hız.Rasûlullah salla'llâhu aleyhi ve sellem, ümmeti için Arefe günü akşamı (Arafat'ta) mağfiret duasında bulundu. O'na şöyle cevap verildi:

-Zâlim müstesna onları bağışlarım! Çünkü ben mazlûmun hakkını zâlimden şüphesiz alırım!

Hız.Rasûlullah Aleyhisselâm:

-Ey Rabbim, eğer dilersem mazlûma (hakkını) Cennet'ten verir ve zâlimi bağışlarsın?.

diye dua etti. Fakat o akşam bu duası kabûl olunmadı. Sonra Rasûlü Ekrem (ertesi sabah) Müzdelife'de sabahlayınca anılan duayı tekrarladı ve duası kabûl olundu.

126

Abbas bin Mirdâs:

Sonra Rasûlullah güldü. Bunun üzerine Ebû Bekir ve Ömer:

- Babam anam sana fedâ olsun! Bu saatte gülmezdin! Seni güldüren şey nedir?. Allâh seni sevindirsin.

Rasûlü Ekrem:

-Allâh düşmanı iblîs, Allâh azze ve celle'nin benim duamı kabûl edip ümmetimi bağışladığı bilince toprağı alıp başına dökmeye ve mahvoldum, helâk oldum diye bağirmaya başladı. Gördüğüm onun bu sabırsızlığı ve üzüntüsü beni güldürdü.

Buyurdu.” (İbni Mâce)

Evet **Hac** konusundaki bâzı hadîs-i şerîfler de bunlar...

Şimdi olayın bilimsel izah yönüne geçelim;

«HAC ARAFATTIR» işareti meselenin ana kilit noktasıdır.

Zirâ, **Beytullah** yani **Kâbe-i Muazzama** yılın her vaktinde ziyaret edilebilir ki buna «**umre**» denilir. Bundan elde edilen ecir, sevap çok büyüktür ancak «**Hacc**» gibi olmaz.

Niçin?.

«**HAC**»da ne gibi bir sır yatmaktadır ki, **Rasûlullah**'ı «**Gidecek binek ve azığı olup da, gitmeyen yahudi veya hıristiyan gibi ölür**» mânâsına gelen son derece ağır uyarıyı yapmak mecburiyetinde kalmıştır.

127

Ev bark, araba al, çocuğunu, torunuzu büyüt, kızını gelin et, yaşlan, dünyadan elini eteğini çek de ondan sonra hacıya gidersin; şeklindeki halkın son derece cahilâne şartlanmasını yanlışlığı vurgulanıp; çok büyük bir gerçeği farkettermeye çalışıyor!

Hacca gidecek bir bineği ve azığı temin ettiğin anda senin üzerine HAC farzolmuştur; bu yeterli imkândır; buna rağmen gitmezsen ve gitmeden ölürsen, yahûdî ya da hıristiyan gibi ölmüş olursun anlamına gelen son derece ağır ve önemli bir uyarıda bulunuyor.

* * *

KÂBE VE ARAFAT'TAKİ SIRLAR

Bizim müşahedemize, Cenâb-ı Hakk'ın bizde izhar etmiş olduğu ilme göre...

128

İnsan bedenini saran sinir sisteminde akmakta olan bioelektrik gibi, dünyanın yüzeyi altında da akan “*negatif*” ve “*pozitif*” radyasyon akımları, kanalları mevcuttur.

Şayet sizin kurmuş olduğunuz ev ya da işyeri veya çiftlik negatif radyasyon akım kanallarından birisi üzerine isabet ederse, o evde başınız hastalık ve sıkıntıdan kurtulmaz. İşyerinizde daima işler ters gider. Çiftliğinizde kaza-belâ eksik olmaz, hayvanlarınız barınmaz vesaire...

Aynı şekilde şayet eviniz, iş yeriniz ya da çiftliğiniz pozitif radyasyon akım kanallarından biri üzerine isabet ederse. Bu defa da eviniz son derece huzurlu olur. Dışardan çoğu zaman evinize kaçarsınız. İşyeriniz son derece verimli, bereketli olur. Çiftliğiniz, hayvanlarınız kezâ öyle.

İşte bu anlattığımız akım kanallarına batıda özellikle İngiltere'de de «**ley**» hatları deniliyor. “*Negatif*” olanlarına da «**kara akım hatları**» tâbiri kullanılıyor.

Burada bir önemli noktaya da dikkatinizi çekmek istiyorum...

Bu dalgalara "*pozitif*" veya "*negatif*" tâbirlerini kullanmamız, **bize GÖREDİR!**... Bize yarar sağlaması itibariyle "*pozitif*", bize yarar sağlamaması itibariyle de "*negatif*" deyimini kullanmaktayız... Oysa bu dalgaların kendi yönünden bir "*negatif*"lik ya da "*pozitif*"lik gibi bir ayrıcalıkları yoktur! Yalnızca pek çok yüksek frekanslı dalgalardan daha düşük frekanslı dalgalara kadar uzanan dalga türleridirler..

Biz **Kudüs, Medine ve Mekke'**deki alanların yaydıkları yüksek frekanslı dalgalara "*pozitif*" demişiz.. Esasen bu dalgalara Dintasavvuf lisanında da "**cemâl**" veya "**celâl nurları**" ismi verilmiştir!

129

Bize göre "*Pozitif*" olarak nitelenen ışınımın nispeten daha düşük frekanslı olanlarına "**cemâl nuru**"; daha yüksek frekanslı olanlarına da "**celâl nuru**" denilir...

Ancak dikkat edile ki... Burada anlatılan, bize çok yararlı olan bu "**cemâl ve celâl nurları**" ile "**mutlak cemâl ve celâl nurları**" arasındaki fark, sanki kibrit ateşi ile Güneş arasındaki fark gibidir!... Gözden kaçmaya!

İnsanların dahi "**celâlli**" ya da "**cemâlî**" diye tanımlanması, beyinlerinin yaydığı bu dalgalar dolayısıyladır.. Yani, kiminin beyninin yaydığı dalgaların frekansı, kimine göre daha çok daha yüksektir, ki biz onlara "**celâlli bir kişiliği var**" deriz!

İşte dünyanın bedeni içindeki, "**pozitif**" enerji hatlarının keşişip sanki bir enerji santrali gibi yayın yaptığı en önemli merkez, **Mekke'**de bulunan **Kâbe-i Muâzzama'nın** altıdır ve bunun uzantısı da **Arafat Dağı'nın** altıdır!

Keşif sahiplerinin keşif yoluyla gördüğü bu gerçeğe Seyyid

Abdülaziz Ed Debbağ da «**El İbrîz**» isimli eserinde değinmiş ve **Kâbe**'den göğe yükselmekte olan bir «**nur**» sütunundan, adı geçen eserinde bahsetmiştir!

Bu noktadaki çok güçlü pozitif enerji dolayısıyla **Harem-i Şerîf**'teki tüm insanların beyinleri öylesine etkilenip, öylesine güçlü bir faaliyet içine girmektedirler ki bunu anlatabilmemiz mümkün değildir.

Nitekim bu gerçek dolayısıyla **Kâbe** çevresinde kılınan namaz için **Rasûlullâh** salla'llâhu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur:

-Kâbe'de kılınan iki rek'ât namaz, dünyanın başka mescîtlerinde kılınan namazdan 100 bin defa daha sevaplıdır!

130

Zira **Kâ'be** çevresinde yapılan her ibadet sırasında, yeraltından yayılan “**celâi nurları**” yani çok yüksek frekanslı dalgalar dolayısıyla, beyin kat rekât güçlü dalga üretimi yapmakta; hem bunu ruha güçlü olarak yüklenmemekte; hem de dışa dönük bir biçimde yayınlamaktadır.

Gene bir başka hadîs-i şerîfte **Rasûlullâh** salla'llâhu aleyhi ve sellem:

-"Başka yerlerde sadece fiillerinizden mes'ûlsünüz, Kâbe'de ise düşüncelerinizden de mes'ûl olursunuz."

Buyurmuştur.

Bunun da gene sebebi, beynin aldığı güçlü enerji dolayısıyla düşünceleri dahi fiil düzeyindeki bir güçle ruha yüklemesindedir.

Ancak burada bize göre bir başka gerçeğe dikkatinizi çekmek isterim:

Beytullah altında olup çevresini de etkileyen bu alan en fazla yaklaşık 30-40 metrelik bir yarıçaptır! Onun dışı **Rasûlullah** Aleyhisselâm'ın yaşadığı devirde evlerle kaplıydı! Bugün ise Ebu Cehil'in tuvalet yapılmış olan evinin çevresinde bile, "Kâ'be 'de namaz kılıyoruz" zannıyla namaz kılan sayısız insan görüyoruz!

Yine bizim tespitlerimize göre, Kâ'be çevresinin dışı yani çevreye yaygınlaştırılması yerine; 30-40 metrelik çevresinde dönerek yükselen ve inen bir yürüyen yol yapılıp; insanların burada yürürken yedi dönüşü yani bir tavafi tamamlamaları sağlanabilirdi... Bunun için de Kâ'be'nin duvarları yükseltilebilirdi!

131

"**Beytullah**"taki bu "**nurâniyet**"ten istifade için, tavafların özellikle bu mesafe içinde yapılması, açıkladığımız gerekçe yönünden çok önemlidir; bize göre!

"**Beytullah**" altındaki bu enerji merkezinin, yani "**nurâniyetin**" bir başka tezahürü de şudur...

Mekke'ye gelip **Kâ'be** ziyaretinde bulunanların önemli bir kısmında, bir kaç gün içinde değişiklikler görülmeye başlanır beraber oldukları arkadaşlar tarafından...

Bu insanların kimi son derece hırçın, haşin, bencil, hükmedici bir kişilik ortaya koymaya başlar; kimi de son derece munis, hoşgörülü, sevecen, yardımsever bir hâl alır! Kimi çarşı-pazar saldırır; kimi de **Beytullah**'dan dışarıya adım atmamak istemez!

Kişilerdeki bu değişikliğin sebebi bizim tespitlerimize göre şudur;

Kâ'be 'nin altındaki enerji merkezinden, oldukça yüksek frekanslı bir dalga yayılmaktadır... "**Celâl nurları**" diye

isimlenen bu nurlar, hem **insanlarda şiddet ve celâl hâli** oluşturmakta; hem de **insanlardaki o ana kadar açığa çıkmamış özelliklerin beyinden dışa vurmasına** yol açmaktadır!

Oraya gitmeden önce, normal kendi hâlinde yaşayan bir kısım insanların, oradan döndükten sonra, hiç de o güzelliklere uymayan bir yaşam biçimi içine girmesi; hatta **Dinî** değerleri bir yana bırakarak beşeriyetin doğal gereklerine ve sonuçlarına göre yaşam sürdürmeye başlaması işte beyni etkileyen bu yüksek radyasyon dolayısıyladır. Bu yüksek frekanslı dalgalar, onun ikincil kişiliğini oluşturan merkezleri güçlendirerek günlük yaşamının bu doğrultuda açığa çıkmasına sebep olur!

132

Nasıl ki, bir balon sönmükten üzerindeki defolar belli olmaz, fakat şişirilince ortaya çıkarsa...

Aynı şekilde, oradaki yüksek frekanslı dalgaların beyin faaliyetini arttırması dolayısıyla da herkesin ikincil özellikleri orada ortaya çıkmaktadır! Ve böylece çok iyi tanıdığınızı sandığınız yakınınızın orada içyüzünü görmeye başlarsınız!

Bu çok yüksek enerji dolayısıyladır ki, **Mekke**'de insanlar çok "**celâl**"li saatler yaşarlar ve olaylarla karşılaşır!

Oraya gidenlerin de bildiği üzere, **Mekke** halkı genelde sert, hırçın ve **celâlli** insanlardır! Bunun sebebi bizim tespitlerimize göre **Kâ'be** altındaki çok yüksek frekanslı dalgalardan, yani radyasyondan, ya da mecazî anlatımla "**celâl nurlarının**" tesirlerinden ileri gelir!

Misâl vermek gerekirse, Anadolu'nun herhangi bir yerine göre, **Kâ'be** 'de yayılan dalgalar yüzbin defa daha yüksek frekanslı yani kuvvetli dalgalardır! İşte bu yüzden "**Kâ'be 'de**

kılınan namaz başka yerlerde kılınan namazdan 100.000 defa daha sevaplıdır"; ve de "Kâ'be 'de düşündüklerinizden mesûl olursunuz"!

İşte bu yüksek frekanslı ışınım, yani "**celâl nurları**", o dalgalarla haşır-neşir olarak büyüyen insanların bahsi geçen özelliklere sahip olması sonucunu getirir!

Gene bizim müşahedemize göre...

Hazreti **Rasûlullah** Aleyhisselâm'ın, nübüvvet görevinin başlamasından hicretine kadar geçen yaklaşık onüç yıllık evresinde, Mekke'de kendisine inananların sayısının 40-50'ye ulaşabilmesinin nedenlerinden önde gelen bir sebep de bu husustur.

133

Mekke'deki bu yüksek frekanslı dalgalar, genel istidat ve kâbiliyet ile programlanmış insanlarda, konuya karşı bir direnç oluşturmuş, bu yüzden de **O**'nun getirdiklerini inkâr etmişlerdir..

Medine'de ise **Kâ'be** 'dekine göre bir hayli düşük frekanslı dalgalar yani "**cemâl nurları**" mevcut olduğu için; orada insanlar genellikle "**cemâlî**" bir yaşam geçirirler, "**Lâtif**" ilişkiler içinde olurlar... **Medine**'deki faaliyet sonucu müminlerin sayısı on sene sonunda yüzbinlere ulaşmıştır!

Medine ziyaretinin, **Mekke**'den sonraya bırakılması, kişilerin dönecekleri ortama uyum sağlamaları açısından da bir kolaylık sağlar!

Mekke'den döndükten sonra 20 gün ile bir ay arasında bulunulan yere uyum sağlanabilmesinin sebebi de gene bu yüksek radyasyonun beyinde tesirinin azalmasıyla sözkonusu olur...

Gene **Kâbe-i şerîf** altındaki bu radyasyonun beyinlere yüklediği güç dolayısı ile, tavaf sırasında, kabiliyetli beyin sahiplerinde çeşitli olağanüstü yaşamlar gerçekleşmektedir.

Peki **Kâbe** böylesine muazzam enerji merkezi, ya da bir diğer ifade ile «**nûr kaynağı**»dır da; **Hacc niçin Arafat'ta** olmaktadır?. **Hac niçin Arafat'tır**?. Arafat'taki olay nedir?.

Kâbe-i Muazzama'nın altında bulunan son derece güçlü müspet radyasyon kanalının bir uzantısı da Arafat tepesinin altında ikinci bir düğüm meydana getirmektedir, demiştik az evvel.

İşte **Arafat tepesi** ve civarında toplanan yüzbinlere, milyonlarca insan, yerden aldıkları son derece güçlü radyasyon ile beyinlerinden tek bir mânâda yayın yapmaktadırlar.

«**Vakfe**» denen olay, insanların bu tek mânâ üzere toplu «**yönlendirilmiş dalga**» yayınına yönelişleridir.

«**ALLÂHİM BİZİ AFFET!**.»

Yüzbinlerle, milyonlarca insan beyni; sanki laser ışını gibi, tek bir anlamdaki dalga boyundan yayın yapmakta; ve bu dalga boyundan oluşan dev bir manyetik bulut tüm **Arafat Bölgesini** kaplamaktadır!

Şimdi hemen hatırlamaya çalışın.

Üzerine herhangi bir görüntü çekilmiş video bandını, çalışırken video cihazının üzerinde unutursanız ne olur?. Video cihazının yaydığı manyetik alan bandın üzerindeki kaydı siler! İsterseniz siz buna görünmeyen eller bandı siler de diyebilirsiniz!

Evet. işte misâl yollu anlatmaya çalıştığım gibi.

Siz orada «**ALLÂHIM GEÇMİŞ GÜNAHLARIMDAN DOLAYI BENİ AFFET**» dediğiniz anda hem bu tür bir dalga oluşturmuşsunuzdur. Hem de beyninizi bu mânâdaki dalgalara açmışsınızdır! Ve açılan bu kanaldan, o güçlü manyetik alan bir anda beyninizi etkiler ve o ana kadar ruhunuza negatif yükü beyniniz tarafından kaydedilmiş tüm yazımlar siliniverir!

Ve siz anadan doğmuşcasına günahsız olarak. O ana kadar ruhunuza yüklenmiş olan tüm negatif yüklerde arınmış olarak **Arafat**'dan dönersiniz.

Rasûlullah salla'llâhu aleyhi ve sellem buyuruyor ki;

135

-Arafat'tan dönüp de, acaba benim günahlarım afvoldu mu, diyen kişi en büyük günahkârdır!

Çünkü olay böylesine kesin bir olaydır!

Allâh, günâhlarından arındırmayı murad ettiği kuluna nasip eder oraya gitmeyi; ve orada da böyle bir sistem içinde arınmayı bahşeder!

* * *

18

HACCIN İKİNCİ YÖNÜ

Evet, Hac olayında birinci önemli husus tüm geçmiş günahlarından arınma. peki bu kadar mı **HAC**'da olup bitenler?.

136

«HACCI MEBRÛRUN KARŞILIĞI ANCAK CENNETTİR»

Günâhlarınız afvoldu! Tüm negatif yükünüz sıfırlandı! Ama yeniden kazanmanız çok kolay! Hem de eskisinden bile daha fazlasını!

Ve yaptığınız bazı fiiller üzere dünyanızı değiştirmek suretiyle, ebedî olarak cehennemde kalanlardan bile olabilmemiz, «**hacıya gitmenize**» rağmen mümkün.

Ama birinci yön olan «**afvolma işlemi**» ile birlikte bir de «**İkinci yönü**» gerçekleştirebilmiş iseniz. «**HACCI MEBRÛR**»a ulaşmış iseniz. Yani orada yapmış olduğunuz çalışmalar ile; beyninizde, orada elde edilen yüksek değerdeki enerji potansiyeli ile, bazı yeni bölümler devreye girmiş ise. Bu takdirde, sizde öyle bir idrâk açılması oluşur ki... Siz artık yaşam doğrultunuzu, rotanızı tamamiyle bildirilmiş bulunan ölüm ötesi değerler ve gerçekler istikâmetine düzeltirsiniz!

Böylece artık sizde, dünyevî değerlere tamah etmek yüzünden, ölümötesi yaşam değerlerini terketmek hâli oluşmaz! Tamamiyle «**uhrevî**» yani ölümötesi gerçeklerin gerektirdiği bir biçimde hayat sürmeye başlıyorsunuz. Hırs, tamah, haset, kin, dedikodu, aldatma, dünyevî menfaatler için insanları istismar etme gibi sayısız negatif yük getirici, sizi günaha sokucu hallerden kaçınırsınız.

Ve... «**Haccl MEBRÛR**» karşılığı olarak cennet ile mükâfaatlanırsınız! Bu arada çokça sorulan bir sorunun cevabını da verelim.

137

Hacca gidip geldikten sonra bir çok insanın çok olumlu çalışmalar içinde olmasına karşılık, önemsenmeyecek bir çoğunlukta da mâalesef yanlış davranışlar; hatta gitmeden öncekinden çok daha beter fiiller görülebiliyor! Bunun sebebi nedir?.

Az önce de değindiğimiz gibi, **Kâbe**'nin altında bulunan yüksek güçteki pozitif radyasyon, beyinlerde çok yüksek ölçüde bir çalışma temposu meydana getirmektedir.

Kişi, **hac** sırasında tüm negatif yüklerinden tümüyle arınmasına karşılık, beynin genel açılım düzeyi istikâmetinde ise neredeyse bire yüzbin oranında güç yüklenimi alır. Bu alınan güç ise beyni genel açılımı istikâmetinde çok daha güçlü bir çalışma ortamına iter.

İşte, işin püf noktası buraya dayanmaktadır. Kişinin beyni şayet tamamiyle dünyevî değerler, bedenî istekler yönünde güçlü bir açılımla programlanmışsa, orada almış olduğu güçlü tesirler de bu istekleri büsbütün arttıracak ve neticede bu kişi hacdan geldikten sonra yapısının doğrultusunda çok daha cüretkârane davranışlarda bulunacaktır.

Bunun aksi ise «**hacî mebrur**»u oluşturacaktır.

Demek ki hac'da belli şartlara riayet eden her kişi bütün günahlarından arınmış, sıfırlanmış olarak dönüyor.

Bazı kişiler de ayrıca «Hacî MEBRUR»a yani ana gayesine ulaşmış olarak geri dönüyor. Ki bu gaye de, az yukarıda açıkladığımız bir biçimde; beyni ölümötesi yaşamın gerçeklerini idrâk edecek şekilde yüksek enerji potansiyeli ile açılıma kavuşturmak. Böylece Allâh hacını kabul etmiş oluyor.

Unutmayalım ki Cenâb-ı Hak her şeyi bir sebebe bağlamıştır. Her şey bir sistem içinde, kendine has sistem, kanun, nizam içinde oluşmaktadır.

138

Esasen varlık çarkı öylesine bir sisteme bağlanmıştır ki, bu yüzden akıllar bir noktada büyük şaşkınlığa düşmede ve kâinat mükemmel bir cihaz gibi çalışmaktadır, idare edeni yoktur, gibi yanlış fikirlere saplanmaktadır.

İnsan bedeninden kozmoza kadar her şey kendi sistemiyle ana sistem içindedir.

İşte Din tamamıyla bu fizik, tabiât ya da ilâhî kanunlar diye bildiğimiz kanunlara dayanan sistemdir.

Ne yaparsan mutlaka karşılığını alacaksın!

Dilediğini yap neticesine katlanacaksın.

«**CEZA**» kelimesi Arapça'da, Türkçe'de anladığımız mânâya gelmez. **Kur'ân-ı Kerîm** 'de «**karşılık**» anlamına gelen bu kelime «**iyiliğin cezası iyiliktir**» tarzında kullanılmaktadır.

Yani yapılan fiilin sonucu anlamına gelir.

Dinî kurallar ve teklifler, tamamıyla bilimsel gerçekler ve

yaşamın esası üzerine bina edilmiş, yapılması insanın geleceği yönünden gerekli fiiller bütünüdür.

Asla havadan gelmiş rastgele hükümler bütünü değildir! Bu sebeple de hangi çalışmayı ihmal ederseniz, bu ihmalinizin karşılığını mutlaka ve kesinlikle ödersiniz.

İş böyle olunca.

Ölümötesi yaşamda, dünyaya bağlı kalmanıza yolaçacak ruhunuza yüklenmiş günâhlar yani negatif yükler ile yaşayıp, bunlardan arınmamak ve de ebedî hayatınızı azaplı bir zindanda geçirmek akıl kârı mıdır?.

139

Ne zaman bu bedeni terkedeceğiniz belli değil iken. ve de «HAC» görevini yerine getirip, geçmiş tüm negatif yüklerinizden yani günâhlarınızdan kurtulmak imkânı mevcutken.

Allâh insana böylesine büyük bir kolaylık yolu açmış iken...

Rasûlullah Aleyhisselâm size

«böyle bir imkâna sahip olduğun halde değerlendirmezsen, ister yahudi gibi ister hıristiyan gibi ölürsün»

diyerek uyandırıp, gerçeğin gereğini tatbik ettirmek isterken.

Kişi gene de kendi bildiğinde ısrar edip, bu imkândan istifade etmek istemezse ne denir?.

Dilediğin gibi yaşa, neticesi gelir başa!

Unutmayalım ki sahip olduğumuz her şeyi bırakıp, tek başımıza gideceğimiz bir ebedî yaşam sözkonusu! Orada değerli olan tek şeyde, oranın şartlarına göre şu dünya hayatında hazırlanmak!

Bizim bir takım gerçekleri idrâk ettikten sonra, onların gereğini yapmamanın bize vereceği zararı, hiç kimse veremez!

Rasûlullâh Aleyhi's-selâm, ölümötesi yaşamda bizim zarar görmememiz için ne kadar alınması gerekli tedbir varsa hepsini anlatmıştır. Ama biz anlamaya çalışmazsak, bu îkazlara kulak vermezsek zararını kim çeker?.

DİNDE ZORLAMA YOKTUR!... Kişilere gerçekler anlatılır, idrâk ettirilmeye gayret edilir. Artık ondan sonrası kişiye kalmıştır.

Diler kabul eder tatbik eder. Dilerse etmez! Ama neticede, herhalûkârda yaptıklarının neticesine kendisi katlanır!

Ve bunun benzeri daha nice sualin cevabını tafsilatlı bir şekilde "**İSLÂM**" isimli kitabımızda elden geldiğince yaptığım için, burada tekrar aynı konuya girmiyorum. Arzu edenler orada ilgili bölümde bulabilirler..

140

Ancak kesin olarak şunu vurgulayayım ki;

Hiç bir hayır ve ibadet, **hac`cın** insana getirisini kazandıramaz! Kim aksini söylüyorsa, o henüz **hac`cın** ne olduğunu, değerini idrâk etmemiş, hatta fark etmemiştir...

"HACCA gidecek kadar imkânı olan, buna rağmen gitmez de o sene içinde ölürse, ister Yahudi olarak ölsün ister Hıristiyan!" anlamındaki **Rasûlullah** uyarısı konunun bütün önemini vurgulamaktadır!

"Hacca gidip de elin arabına para mı kazandıracajım; onun yerine burada bir hayır yaparım" tarzından yaklaşımlar; son derece düşüncesiz ve bilgisiz yaklaşımlardır... Çünkü bu kişilerin **HAC`cın** ne olduğu hakkında hiç bir bilgisi yoktur!

"Kızımı everim; torunumu sünnet edim; yaşlanıp ticaretten el-etek çekim" tarzındaki yaklaşımlar kadar saçması olamaz!

HAC esasen ilk fırsatta ve olabildiğince gençken yapılmasında fayda ve hatta zaruret olan bir çalışmadır.. Nasibinde varsa oradan aldıkların bir ömür boyu sana fayda sağlar!

Gidenlerin görmüş olduğu gibi, dünyanın her yerinden gidenler yarıyarıya **gençlerken**; sadece Türkiye`den gidenler, neredeyse ayağını zor sürüyenlerdir.. Endonezya`dan gelenler arasında evlenmeden önce eş olarak **hac** vazifesini ifa etmek için gelenlerin haddi hesabı yoktur!

Bir de hanımların şu çok önemli problemi vardır **Hac konusunda:**

"Hac`ca gidip geldikten sonra başımı örtmem, tam tesettüre girmem gerek; oysa ben bunu yapamam! Bu yüzden hacca gidemem!"

ÇOK BÜYÜK BİR YANLIŞ!

Şu anda başınızı örtüp, bir veya birkaç vakit **namaz** kılıp, sonra da günlük normal kıyafetle dolaşiyor musunuz?.. Evet! **Namazda, ibadet sırasında başınızı örtüp**, daha sonra da açıyor musunuz?.. Evet!

Öyle ise, **Hacca da gider, örtünür; farzınızı yerine getirir;** döndükten sonra da elinizden ne kadarı geliyorsa, o kadarını yaparsınız!

İslâm Dininin en büyük düşmanları, Dinden görünüp, Dinî teklifleri zorlaştıran; insanları Dinden, Allâh ve Rasûlullah emirlerinden uzaklaştıran; dinden soğutup, nefret ettirenlerdir!

Biliniz ki..

Hac da en az namaz kadar zorunlu ve yararlı bir çalışmadır!

Böylesine önemli bir olaydan "**gelince başımı örtemem**" gerekçesiyle geri kalmak, aklın alamayacağı kadar **büyük bir yanılğı ve kayıptır!**

Baş örtmek Kur`ân 'da belirtilen farzlardan biridir!** Bunu yapmayan; Allâh`ın bu konudaki teklifine uymamaktadır! **Kur`ân bu konuda bir ceza bildirmemiştir!

Başını örten, elbette ki **ALLÂH`ın** bu teklifine uymasının karşılığını fazlasıyla alacaktır.. Başını örtmeyen ise, **Allâh`a** karşı sorumlu olur! **Allâh**, bu davranışının karşılığını dilediği gibi verir!

Ancak, **Kur`ân 'da, "Hacca giden her hanım dönüşte başını örtecektir; örtmeyenin hacı kabul değildir"** gibisinden bir hüküm kesinlikle mevcut değildir!

142

GIYBET etmemek de kesin hem de çok ağır hükümlerden biridir! "**Ölü kardeşininin çiğ etini yemektir gıybet**" diye tanımlanmıştır **Kur`an 'da!** Ben bu suçu işlemekten kendimi alamıyorum; öyle ise örtülü başımı açayım, diyor musunuz?.

Elbette hayır!

Bir emri yerine getirememek, nasıl bir başka yerine getirebildiğin emirden de vazgeçmeyi getirmemezse; **hacca gitme imkânın olduğu halde, başörtmemek yüzünden hacca gitmemek o derece büyük yanlıştır!**

Bu vesileyle şunu bir kere daha vurgulayayım;

"İslâm Dini"ndeki teklifler "**PAKET PROGRAM**" DEĞİLDİR!
Yani, ya hepsini tam olarak yaparsın, ya da hiç birini yapma, türünden, değildir!

Senden, istenilenler bellidir!.. Yani yapman ve yapmaman gerekenler...

Sen bunlardan elinden geldiği kadarını yaparsın; yapamadıkların da eksigiindir... Hüküm ALLÂH`a aittir!

Ben bunlardan falanca ve filanca emirleri yerine getiremiyorum; öyle ise hiç birini yapmayayım" düşüncesi kesinlikle yanlış ve düşüncesizce kabuldür!

Yap da, ne kadarı elinden geliyorsa, o kadarını yap!

Hacca gitme imkanına sahipsen, elinden geliyorsa, hemen git! Geldiğinde başını örtemeyeceksen; o da eksığın kalsın!..inşâAllâh o da nasip olur!

Özetle diyeyim ki...

143

Tek başınıza, canlı ve bilinçli bir halde ölüm ötesine yapacağınız sonsuz yolculuğu idrâk ediyorsanız, imkânlarınız içinde elinize geçen ilk fırsatta **Hacca** gidiniz! Aksi halde bu konuda öylesine pişmanlık duyacaksınız ki; bunun haddi hesabı yoktur!

Devrinin "**İnsân-ı Kâmil**"i **Abülkerim El-Gejlânî**'nin **haccın bâtın mânâlarıyla** ilgili bazı değerlendirmelerini size nakletmek istiyorum.. Kendisinden büyük feyz aldığım bu son derece değerli **Zât`ı** böylece saygıyla anıyorum...

"Hac niyeti: Allâh talebi yolunda devamdır..

İhram: Yaradılmışları görmeyi terktir!

Başı traş: Beşer içinde önder olma düşüncesinden arınmaktır!

Tırnak kesmeyi terk: Kendinden oluşan fiillerin hakiki failinin **ALLÂH** olduğunu farketmektir!

Güzel koku sürmeyi terk: ZÂT hakikatını hissedince, esmâ özellikleriyle kayıtlanmaktan kurtulmaktır!

Cinsi münasebeti terk: Bedende tasarrufu bırakmaktır.

Sürme çekmeyi terk: KEŞF arzusundan kurtularak ZÂT hüviyetinde yok olmaktır!

Mîkat: Kalpten ibarettir..

Kâbe: ZÂT`tan ibarettir!

Haceri esved:İnsani lâtifeden ibarettir.

Haceri esved'in siyah oluşu: Tabiat özelliğinin kalbi renklendirmesi..

Tavaf: Allâh`a yakışır şekilde, insanın hüviyeti, aslı, menşei, müşahede yerinin idrâk olunmasıdır.

144

Tavafin 7 olması: ALLÂH`ın yedi sıfatından ibarettir.. Onlar, hayat, ilim, irade, kudret, semi, basar, kelâm..

Tavaftan sonra mutlak namaz: Anlatılan vazifeleri yapan için Ahadiyyet`in zuhûru ile, ona ait hükmün yaşamıdır.

Bu namazın ibrahim makamında kılınması: Hullet makamına işarettir.

Zemzem: Hakikat ilimlerine işaret eder..

Zemzemi içmek: Hakikat ilimlerinde dallanmaktır.

Safa: Halka nispet edilen sıfatlardan soyunmaktır.

Merve:ilâhi isim ve sıfat kadehlerinden doya doya içmektir.

Tıraş:ilâhi riyasetle tahakkuka işarettir.

Bıyıkları kısaltmak: Kurbet ehlinin makamı olan tahakkuk derecesinden inmektir.

İhramdan çıkış: Halka açılmak; sıddık derecesinde halk

arasına inmektedir..

Arafat: Maarifi **B`illah** makamıdır...

**Arafat`ta** iki bayrak dikilmesi, **Celal** ve **Cemal** sıfatlarına işaretler; ki Allâh`a mârifet yoku onlara göredir.

Müzelife: Makamın şuyuu ve yükselmesinden ibarettir.

Meş`ari haram:** Şer`i emirlerde durup, **Allâh`ın haramlarına saygıdan ibarettir.

Mina: **Kurbet** makamı ehli zevat için murada nâil olmaktadır.

Üç şeytanı taşlamak: Benlik, tabiat ve âdettir.

145

Yedi taş atmak: Yedi ilâhi sıfatla bunu başarmaktır.

İfaza tavafı: **Allâh** feyzinin devamında sürekli terakki etmektedir.

Veda tavafı: **Allâh** sırrını hak edene emanettir. "

Bâtın yani iç, sır mânâsından biraz daha söz etmek gerekirse **haccın** , şunları da diyebiliriz;

Bâtın **haccın niyeti**, "**ALLÂH**"a ulaşmaktır!

İhram giymek, **ALLÂH`a** ulaşmak üzere tümüyle dünyadan arınmak için sanki ölen biriymişçesine kefen giymektir!

Hac öncesindeki yedi tavaf, yedi nefis mertebesinde **uruc** yaparak **Allâh Zat`ının** zuhur mahalli olan **Ka`be`nin** hakikatiyle özdeşleşmeye gayrettir.!

Arafat, **mukaddes vadi`dir..**, **mukaddes vadi`dir..**

Arafat`ta tüm beşeri kavramlardan arınılır!

Bu arınış sonrasında üç şeytanla birlikte **benlik**, **tabiât** ve

âdetler taşlanılarak bunlara geri dönmek üzere uzaklaşılır!

Buradan **Kâ`beye** gelip yapılan **tavaf ve namaz, yedi sıfatta yapılacak seyr** ile **Zât`a** ulaşmaktır.. **Tavaftan sonra kılınan namaz**, bunu nasip edenin huzurunda **beşeriyetinin hiçliğini itiraf ve şükürdür..**

Veda tavafıyla birlikte geldiğin yere dönmek, "Bakâ Billah" içinde "**seyri anillah**"tır! **Hizmet için halkın arasına geri dönmektir!**

Biz, **Hac`da Kâ`be`nin kişiliği, ruhâniyetiyle görüşenleri, sohbet edenleri** biliriz!

Hac`da daha öylesine sırlar vardır ki, bunları yazmak şimdilik mümkün değildir!

146

Şu kadarını iyi bilelim ki, **HAC** aklınızın alamayacağı kadar muazzam ve çok yönlü bir çalışmadır...

Bundan, yanlış şartlanmalar yüzünden geri kalmak, bir kişi için hayatının en büyük kayıplarının arasında olacaktır!

* * *

◆ "İSLÂM"IN TEMEL ESASLARI

19

"ZEMZEM"İN SIRRI

Bu arada hemen **ZEMZEM SUYU**'ndaki sırra işaret edelim.

148

Zemzem suyu **Kâbe**'nin altında bulunan, bir tür jeneratör gibi yayın yapan bu pozitif radyasyon kaynağından geçerek kuyuda toplanmaktadır.

Hemen hatırlayın yakın tarihteki «**Çernobil nükleer santralindeki**» kazâ dolayısı ile yayılan menfi radyasyonu ve bunun suları nasıl zehirlediğini. Siz bu sulardaki zehirlenmeyi asla fark edemezsiniz, ama bu sular sizi öyle bir zehirler ki hiç de anlayamazsınız! Ve sular yıllar yılı da radyasyonunu kaybetmez! Olayın önemini bilen batıdaki paniğin sebebi de budur.

İşte bunun tam zıddı bir biçimde, **ZEMZEM** suyu da **Kâbe**'nin altındaki pozitif radyasyon kaynağının içinden geçmekte ve bu suyu içenlerde sayısız faydalar oluşturmaktadır.

* * *

◆ "İSLÂM"IN TEMEL ESASLARI

20

"ZEKÂT"

Kur'ân-ı Kerîm'de pekçok yerde geçen "akıymüs salâte ve âtüz zekât"= "namazı ikâme ediniz; zekâtı veriniz"

150

tanımlamasından soruldu bana...

-Niçin bu iki ifade birbiriyle yanyana? Birisi mânevî, **Allâh'a** borcumuz; öteki dünyalık, kula borcumuz..

Ne bağlantısı var ki bu iki ayrı fiilin, daima ikisi bir arada ifade ediliyor?

Allâh'ın bahşetmiş olduğu ilim kadarıyla anlatayım efendim...

"**Hak'tan alıp halka vermek**" diye anlatılan ve **Mevlevî**'liğe mâl edilen bir görüş vardır.. Bunun, **Mevlevî**'likte sembolü de "**semâ**" denilen kendi etrafında dönme hareketidir..

Mevlevî'lerin bazılarının **Mevlâna Celâleddin'i** taklit ederek yaptıkları bu dönüşte en önemli nokta ellerin durumudur.. Sağ kol yukarı kalkık vaziyette; sağ avuçta göğşe bakar bir haldedir...Sol kol ise sol yana iyice açılmıştır yaklaşık 75 derecelik bir açıyla... Sol avuç içi ise yere bakar, el parmakları aralıklı olarak...

İşte bu görünüş, **"sağ elle Hak'tan alıp, sol elle halka dağıtmanın"** sembolüdür... Hızlı bir dönüş, gözün gördüklerinin kaybolmasını, fâni dünya değerlerinin ortadan kalkıp, **"Allâh"** isminin manâsına **"urûc"** etmeyi ifade eder..

"Namaz", Hak'ka urûctur boyutsal anlamda!

"Zekât" ta Hak'tan aldığını halka dağıtmaktır!

Böylece görürüz ki aslında bu iki fiil bir bütündür!

"Allâh", "Rahm" sahibidir!... "Rahman"dır! "Rahîm"dir!... "Üretir" ve ürettiğini korur, muhafaza eder; âşikâre çıkma zamanı gelinceye kadar; sonra da açığa çıkartır! İşte bu, O'nun rahmetidir!

151

Her şey, bu yoldan **"Allâh"ın "Rahm"inden** yaratılmış, üretilmiştir!

Âlemler ve âlemlerden biri olan kâinat, **"Allâh"ın "rahmet"** sıfatından yaratılmıştır! Karşılıksız olarak **"üretir"**, vareder!

Kâinat, Allâh"ın zekâtıdır!

"Ürettiğinin" bir kısmı **"Rahman"**dan gelendir... Acıyla karışık nimettir üretilen.. Bir kısmı **"Rahim"**den gelen üretimdir, sırf nimet olarak!

Besmelenin bir anlamı da anlayabildiğimiz kadarıyla şudur...

"Bismillah'ir Rahman'ir Rahîm"...

Varlığımın hakikatı olup "Allâh İsmiyle İşaret Edilen"in Rahmetiyle üretiyorum; ki bu rahmet bir yönüyle acıyla karışık olsa dahi neticede sırf nimettir, mutluluk getirir"...

"Allâh İsmiyle İşaret Edilen" mutlak varlığın yeryüzündeki sembolü, **"anne"**dir!

“**Anne**” üretir ve karşılıksız olarak verir!

“**Anne**” de “**rahim**” sahibidir; yavrusunu orada üretir! Ürettiği yavrusunu kâh “**Rahman**”iyet yönünden nimetlendirir, terbiye için azarlar, cezalandırır, onun hoşuna gitmeyecek kurallar koyar... Hep onun iyiliği için! Kâh da en güzel şeyleri yedirir, giydirir, gezdirir; “**Rahîm**”iyeti yönünden!

“**Allâh**” ismiyle **işaret edilen**, “**rahm**”den yaratıp ürettiklerini koruyup onlara karşılıksız vermektedir her an; “**anne**”, “**rahiminde**” ürettiklerine karşılıksız vermektedir ömür boyu!

Allâh Rasûlü Muhammed Mustafa Aleyhisselâm şöyle uyarmıştır bizi:

“**Allâh ahlâkıyla ahlâklanın!**”

Allâh ahlâkıyla ahlâklanıp, karşılıksız verebilmektir zekât!

Zekât vermek, **Allâh ahlâkıyla ahlâklanmanın** bir yoludur!

Zekât, tasarrufunda olanı karşılıksız vermektir! En alt sınırı da kırkta bir veya yüzde ikibuçuktur!

Sonsuz olan, sonsuz **zekât** vermededir!...

Sonlu olandan da sınırlı zekât vermesini istemektedir “**zekât**” adı altında!

İnsanda zekât, “**Hak’tan alıp, halka vermedir!**”

Hak’tan aldıklarından neyi verirsen, zekât olarak, karşılıksız olarak; Allâh’ın kurmuş olduğu düzen ve sistem gereği, o gelir sana, misli misli!

Bir yerde şu soruldu bana:

-Pek çok zengin, çok büyük rakkamlarda zekât veriyorlar; para veriyorlar, giysi veriyorlar, yiyecek-içecek veriyorlar, binalar

yaptırıyorlar... Fakat hiç birisinde mânevî ilimler gelişmiyor, irfan sahibi olmuyorlar, mâneviyata geçemiyorlar! Bunun sebebi nedir?

-Allâh İsmiyle İşaret Edilen'in Anayasasındaki "Sistem ve Düzen", ne verirsene misli misli o gelir sana! şeklindedir...

Para dağıtırsan, misli misli para gelir; bina dağıtırsan, bina gelir; ilim dağıtırsan, ilim gelir; bâtın ilimi, mâneviyat dağıtırsan o yoldan sana açılım olur!

Zenginler zekâtlarını neyle ve nereye veriyorlarsa o yoldan da karşılığını alıyorlar! Patlıcan tohumu ekip, gül yetişmesini bekleyemezsin!

153

Maddiyat verip, mâneviyatta yer almak istiyorsan, en azından insanlara mânevi bilgileri -sohbet, kitap ya da kaset olarak- zekât vermelisin; ve o konuları onlara ulaştırmalısın ki, sana da mâneviyatın kapısı açılsın!

-Yani zekâtımızı para olarak vermeyip; ilim olarak sohbet olarak mı verelim?

-Hayır bunu demedim!... Zekâtının para düşen miktarını, insanlara ebedî hayatı kazandıracak olan ilimleri oluşturacak kitap ve kasetler olarak dağıtıp, onların en kısa zamanda gerçekleri anlamasına vesile olurken; öte yandan da mâneviyat ilmini öğrenip bunu onlara anlatmak suretiyle, zekâtın yani karşılıksız vermenin mânevi tarafını edâ edesin!

Bu niçin böyle..?

Kısaca bunu da açıklamaya çalışayım;

Allâh'ın kurmuş olduğu sistem ve düzen gereği, insanda meydana gelen her şey beyin aracılığıyla ortaya çıkar,

farkedilir hâle gelir!

Beyinde hangi konu ağırlık kazanırsa, o konu üzerinde beyindeki açılımlar genişler ve alışları artar!

Verme fiili, beyinde ilgili alandaki kapasitede genişleme oluşturur! Hangi fiiller kişiden açığa çıkarsa, o fiillerin kökeni olan hücre bloğunda büyüme, gelişme olur; o alanda faaliyet gösteren hücrelerin sayısı artar!

“Anlamasan da ibadet et” önerisinin ardındaki gerçek budur!

Fiiller, açılımları zorlar ve yeni kapasiteler meydana getirir...

Netice, zekâtını hangi yoldan neye dönük olarak verirken, karşılığını da aynı yoldan, misli misli alırsın! Maddiyata dönükse, o yoldan; maneviyata dönükse, o yoldan!

154

"ALLÂH" bağıışı olan varlığının en azıyla kırkta birini, ihtiyaç duyanlarla paylaşmak; işin batın yönüdür...

Zekât...

Hak için halktan, mülkten geçmektir!

Allâh`tan geleni halkla Hak için paylaşmaktır!

Varlıksızlıkta dâim olmak için, varlığından geçmektir!

"ALLÂH" âlemlerden **Gan`dir**; esasî üzere **"Ginâ"**dan hisse almaktır!

HALK`ta "HAK"ki görüp, ondan esirgememektir!

Şeytan vasıflı cinin, Adem`de Hak`ki göremeyip; secde etmemesi ve bu yüzden lâ`netlenmesi benzeri olarak...

Zekât ve sadakadan kaçanlar, "İnsan"da "Hak"kın varlığını göremeyip, onunla varlığını paylaşmayanlardır... Ki,

gelecekleri ne olur, neye benzer bunu kavrayışınıza bırakırım!..

AHMED HULÛSÎ

15.3.1997

LONDRA

* * *